

AZ.
II

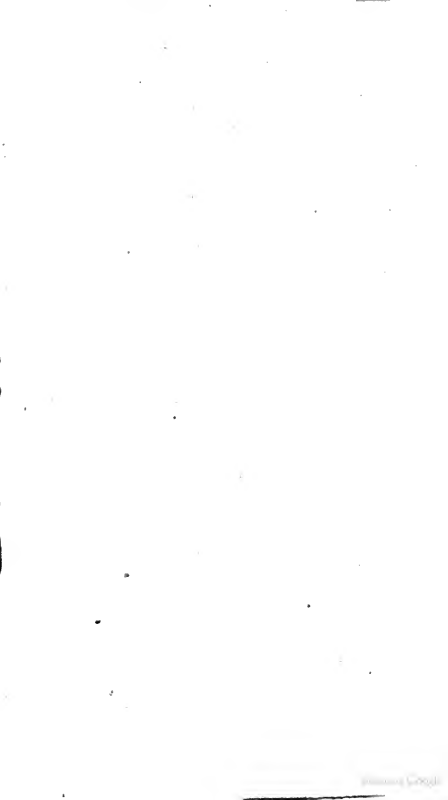
BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III

XV

B

65

NAPOLI

C

V

B

A

De
CONGREGATIONIBVS
CLERICORVM
IN COMMVNI
VIVENTIVM.

VT THEATINORVM,
SOCIETATIS IESV,
BARNABITARVM,

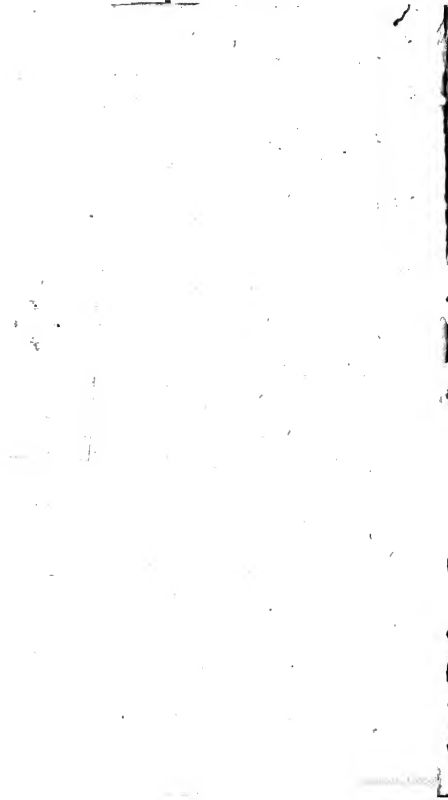
SOMASCHÆ, ORATORII, DO-
ctrina Christiana, & aliorum.

LIBER SINGVLARIS.
AVBERTVS MIRÆVS BRVXL-
LENSIS, DECANVS ANTVERPI-
ensis publicabat.

COLONIÆ AGRIPPINÆ,
Sumptibus BERNARDI GVALTHERI.
4to Anno M. DC. XXXII.

Illustrissimo Domino,
D. NICOLAO
ALBERTO
GNIEVVOSZ DE OLEXOVV,
SERENISSIMI REGIS POLONIAE
LEGATO

AD REGEM CHRISTIANISSIMUM
ET AD SERENISSIMAM
ISABELLAM CLARAM EVGENIAM
HISP. INFANTEM,
ABBATI COPRIVICIENSI &c.

OEnobiticæ seu commu-
nis vitæ ratio quantum
boni Ecclesiæ & Reipu-
blicæ vniuersæ, quantum
commodi singulis adfer-
re solcat, nemo est qui nesciat. In pri-
mo nascentis Ecclesiæ exordio, Apos-
toli eorumque asseclæ id agnoue-
runt; vt in eorundem Actis cap. 4 Lu-
cas commemorat: *Multitudinis credentium*

EPISTOLA

erat cor vnum, & anima vna; neque quisquam eorum quæ possidebat, aliquid suum esse dicebat, sed erant illis omnia communia. Quotquot enim possessiones agrorum aut domorum erant vendentes, adferebant pretia eorum quæ vendebant, & ponebant ante pedes Apostolorum: diuidebatur autem singulis, prout cuique opuserat.

Hæc fuit prima Christianismi in vrbe Hierosolymitana facies. Istiusmodi instituti & Alexandria in Ægypto princeps atque antesignanus fuit S. Marcus Euangelista: vt Cassianus libro secundo capit. 5. & Hieronymus in Marci Vita commemorant. Ex Oriente in Occidentem perfectior illa & à tumultu populari seductior viuendi formula paulatim transijt. In Italia Sanctus EVSEBIUS Vercellensis Episcopus ex Thracia (vbi pro causa religionis exulauerat) domum redux, *primus*, vt S. Ambrosius loquitur, *in Occidente vitam monasticam cum clerica coniunxit, & quod admirabile est, in sancta Ecclesia Vercellensi eosdem monachos instituit, quos clericos, hoc est, clericos more Monachorum in communi viuentes,*

Quod

DEDICATORIA.

Quod ipsum præstantissimum vitæ genus S. AVGVSTINVS in Africam postea tranſiit. De Augustino lubet ipsum Possidium, eius discipulum & vitæ scriptorem, audire loquentem: Factus presbyter monasterium intra Ecclesiam mox instituit, & cum Dei seruis viuere cœpit secundum modum & regulam sub sanctis Apostolis constitutam; maxime vt nemo quidquam in illa societate proprium haberet, sed eis essent omnia communia. Monasterium, inquã, non Monachorũ, sed clericorũ in cõmuni, instar monachorũ viuentium, instituit. Quod quidem ex subsequentibus Possidij verbis clarè datur intelligi: Proficiente, inquit, doctrina diuina, sub Sancto & cum sancto Augustino in monasterio Deo seruientes Ecclesiæ Hipponensium clerici ordinari cœperunt. Ac deinde innotescens & clarescente de die in diem Ecclesiæ catholice prædicationis veritate, sanctorumque seruatorum Dei proposito continentia & paupertate profunda, ex monasterio, quod per illum Venerabilem virum & esse & crescere cœperat, magno desiderio poscere atque accipere Episcopos & clericos pax Ecclesiæ atque vnitas & cœpit primo, & postea consecuta est.

Cursu deinde temporis, vt fieri so-

EPISTOLA

816

let, collapsam Clericorum seu Canon-
nicorum (quos olim in communi
vixisse, nemo antiquitatis Ecclesiasti-
cæ peritus ignorat) disciplinam Patres
concilij Aquisgranensis, Ludouici
Pij Imp. hortatu, anno salutis octin-
gentesimo sexto decimo, instaurarūt;
Formā institutionis Canonice viuentiū
conscriptā & publicatā. Quas quidem
Canonicorum & Canonice vir-
ginum vitæ Regulas, à Iacobo Sir-
mondo Soc. Iesu Theologo, ad fidem
veterum codicum manuscriptorum
collatas & castigatas, atque in secun-
dum volumen Conciliorum Galliæ
relatas, à paucissimis nostri ordinis
hominibus legi miror, ne dicam in-
dignor.

Vt ad sæcula nobis viciniora ve-
niam, ante annos plus minus ducen-
tos quinquaginta *Gerardus Magnus*, Fra-
trum seu Clericorum vitæ communis
conditor, floruit; qui quidem celeberrimas olim scholas per Germaniam
inferiorem habuerunt, quosque Pe-
trus

DEDICATORIA.

trus Ribadencira, in vita S. Ignatii Loiola, illo nomine laudat ac commendat. Superiore sæculo *Ioannes Petrus Carafa*, Pontifex Maximus Pauli IV. nomine postea clarus, Theatinos, *Bartholomæus Ferrarius* Barnabitas, S. Ignatius Loiola Societatem Iesu, Hieronymus AEmilianus Somaſchenses, S. Philippus Neri Presbyteros Oratorii in Italia, S. Carolus Borromæus Oblatos S. Ambrosij Camillus Lelius S. Philippi Nerii discipulus, Clericos Regulares Ministrantes infirmis, *Ioannes Augustinus Adornus* Clericos regulares Minores, *Cæsar Bussi* Clericos Doctrinæ Christianæ, & nostra demum ætate *Petrus Berulius* Presbyteros Oratorii Domini Iesu in Gallia vicinisque prouincijs, instituerunt.

Harum omnium piarum Congregationum initia atque incrementa, ILLVSTRISIME DOMINE, cum vnum in corpus collegissem, & liber sub typis Coloniensibus caleret, eo ipso tempore quo Illustrissima Dominatio vestra legationem illustrem,

(∴) 4 nomi-

EPISTOLA

nomine Serenissimī Sigismundi Regis Poloniæ, ad Regem Christianissimum Ludouicum XIII. & ad Serenissimam Isabellam Claram Eugeniā Hispaniarum Infantem feliciter obibat; non alius mihi patronus querendus fuit, quam is qui istiusmodi piis sacrisque institutionibus carperetur ac delectaretur. Et verò sæpè mihi in mentem venit illius sermonis, quem de rebus istis vna Antwerpæ non semel habuimus: quo nomine plurimùm mihi gratulor, quod alterum scilicet *HOSIVM* Poloniæ quā utilissimum ac gloriosissimum, ut ominor, futurum coram nosse, & quæ singularis Vestra humanitas fuit, familiariter vti, magno meo bono ac commodo, datum fuerit. Plura non addo, ne gratiam captare videar, & ne modestiæ Vestræ, quam omnes admirantur ac suspiciunt, sim molestus. Vt no verbo liceat sororis meæ filium, *Aubertum Aedium Mireum*, Canonicum Antuerpiensem, quem Illustrissima

Domine

DEDICATORIA.

Dominatio Vestra ad se in Galliam
euocare, & Eleemosynarij sui munere
in ista legatione honorare dignata
fuit, de meliore nota commendare;
Deumque precari, vt honorum incre-
mentis eandem augeat, atque in vni-
uersæ Ecclesiæ ac Reipublicæ Chri-
stianæ, atque in primis Regni Polonici
bonum diutissimè sospiter. Antuer-
piæ ipsis Cal. Ian. M. DC. XXXII.

*Illustrissima Dominationis Vestrae
studiosissimus*

AVBERTVS MIRÆVS.

INDEX CAPITVM.

CAPVT I. Congregatio Fratrum seu Clericorum vite communis à Gerardo Magno Dauentriensi, Canonico Vltraiectionensi & Aquisgranensi, circa annum 1376. instituta. pag. 3

CAP. II. Congregatio clericorum regularium, qui post Theatini sunt nuncupati, à Ioanne Petro Carafa, tunc Episcopo Theatino, post Paulo IV. Pontifice Maximo anno 1524. confirmatur. pag. 9

CAPVT III. Congregatio clericorum regularium, qui postea S. Pauli cognomentum induerunt, & vulgò Barnabita dicuntur; à Bartholomaeo Ferrario, eiusq. socijs in vrbe Mediolanensi instituta, per Clementem VII. anno 1533. confirmatur. pag. 14.

CAP. IV. Congregatio supradicta Clericorum regularium à Clemente III. approbata, per Paulum III. titulo S. Pauli donatur, & varijs priuilegijs augetur, anno 1533. pag. 16

CAP. V. Monasteria seu Collegia Barnabitarum, siue Clericorum regularium S. Pauli, pag. 23.

CAP.

CAPITVM.

CAP. VI. *Societas Iesu à S. Ignatio Loiola instituta, per Paulum III. confirmatur an. 1540*
pag. 25

CAP. VII. *Catalogus Prouinciarum, Domorum, Collegiorum, Seminariorum, ac Residentiarum Societatis Iesu, anno 1627. publicatus.* pag. 35

CAP. VIII. *Societas Hospitalaria Somaſchensis, pro ſubuentione pauperum orphanorum & mulierum conuertitarum, vt vocant, ab Hieronymo AEmiliano Veneto instituta, per Paulum III. anno 1540. approbatur.*
pag. 69

CAP. IX. *Pius V. Papa Somaſchenſibus dat Eccleſiam S. Maioli Papienſis, & tribus vòtis monaſticis ipſos aſtringit.* pag. 75

CAP. X. *Congregatio Presbyterorum Oratorij, à S. Philippo Nerio fundata, per Gregorium XIII. an. 1575. approbatur & ſtabilitur:*
pag. 84

CAP. XI. *Gregorius XV. anno 1622. confirmat Decretum, quod vnaqueque domus Congregationis Oratorij ſe ipſam per ſe regat, nec plures inſimul vniri valeant, & ſtatuit vt in quolibet loco non niſi vna domus erigi poſſit, nec locorum Ordinarij vllam dictæ Congregationis domum, niſi iuxta Statutorum eiſdem formam, viſitare poſſint.* pag. 96

CAP. XII. *Oratoria per Italiam & Galliam extructa, inſtar Romani.* pag. 79

CAP.

I N D E X

- Cap. XIII.** *Bulla Canonizationis B. Philippi Nerii, quem Gregorius XV. Papa, vnâ cum Beatis Isidoro, Ignatio Loiola, Francisco Xauerio, & Tereſia, Sanctorum numero adſcripſit, ab Urbano VIII. expedita.* p.100.
- Cap. XIV.** *Congregatio Oblatorum S. Ambroſii, à S. Carolo Borromæo, Cardinale & Archiepiſcopo Mediolanenſi inſtituta.* p.132
- Cap. XV.** *Congregatio Clericorum regularium Miniſtrantium infirmis, per Camillum Lelium, S. Philippi Nerii diſcipulum, eiſq; ſocios inchoata, à Sixto V. Papa an.1586.confirmitur.* p.137
- Cap. XVI.** *Confraternitas ſeu Societas Sanctiſſima crucis in diœceſi Vicentina inſtituitur, & ab Auguſtino Valerio Card. & Epiſcopo Veronenſi, itēque à Michaelè Priolo Epiſcopo Vicentino, confirmitur, an.1586.* p.142
- Cap. XVII.** *Congregatio Clericorum Regularium Minorum, à Ioanne Auguſtino Adorno inſtituta, per Sixtum V. anno 1588. approbatur.* p.144.
- Cap. XVIII.** *Catalogus Domorum & Collegiorum Congregationis Clericorum regularium Minorum.* p.154
- Cap. XIX.** *Congregatio Clericorum ſecularium, Doctrina Chriſtiana, à Caſare Buſio & P. Romillonio an.1592.in vrbe Auenionenſi inchoata, vniſtur cum Congregatione S. Maioli Papienſis ſeu Somaſchæ, per Paulum V. an. 1616.* p.155
- Cap. XX.** *Congregatio Clericorum ſecularium B. Maria in comuni viuentium, ab Alexandro Lucenſi Epiſco-*

CAPITVM.

*Episcopo anno 1583. instituta , per Clementem
VIII. an. 1595. confirmatur.* p. 132

Cap. XXI. *Regimen scholarum piarum , ad pauperes,
gratis erudiendos institutarum , Congregationi
Clericorum secularium B. Maria à Paulo V. anno
1614. committitur.* p. 167

Cap. XXII. *Congregatio Oratorii Iesu Christi (qua est
piorum Sacerdotum in communi viuentium) in
regno Francia à Petro Berulio, pòst S. R. E. Cardi-
nale, instituta per Paulum V. an. 1613. confirma-
tur.* p. 172

Cap. XXIII. *Domus & Collegia Presbyterorum Ora-
torii Domini Iesu, in Regno Francia & alibi, pag.
184.*

F I N I S.

APPROBATIO.

Liber, cui titulus est : De Congregationibus
Clericorum in Communi viuentium &c. Au-
thore AVBERTO MIRÆO Decano Antuer-
piensi, vtiliter & sine offensione typis euulgari po-
terit, Colonia 3. Decemb. 1631.

Henricus Francken Sierstorffius
SS. Th. D. Gymnasii Lauren-
tiani Regens, librorum Censor.

3

De
 CONGREGATIONIBVS
 CLERICORVM
 IN COMMUNI
 viuentium.

CAPVT I.

CONGREGATIO FRATRVM SEV CLERICORVM *vita communis*, à Gerardo Magno Dauentriensi, Canonico Vltraiectionensi & Aquisgranensi, circa annum 1376. instituta.

GERARDVS MAGNVS, Dauentriae ad Isalam fl. in Germania inferiore natus, Fratrum seu Clericorū vitæ communis auctor atque institutor, anno salutis millesimo trecētesimo octogesimo quarto in Domino obdormiuit: cuius vitam Thomas Kempensis copiosè descripsit. Fuerat is olim Vltraiectionensis & Aquisgranensis Canonicus: quibus dignitatibus, quamquam opimis, cum maxima patrimonij parto, postmo-

1384

A 2

dum

dum spontè relictis, totum se Deo proximorumque saluti procurandæ tradidit. De eo sic Christianus Massæus in suo Chronico:

Gerardus, cum esset Parisijs doctissimus, relictâ Sarbonâ, Dauentriam redijt, vnde erat oriundus. Fratres illic instituit qui scholas tenerent & non tantum litteras, sed mores quoque discipulos suos, & benè viuere edocerent. Viuunt autem in cœmmuni, secundum instituta primitiua Ecclesiæ, sine proprio, sine mendicitate, diœcesanis suis simpliciter subditi. Quod autem tunc sincerius sese gesserunt, eò violentius antiquus hostis se illis opposuit. Suscitauit illis detractores multos: quorum vnus in Concilio Constantiæ celebrato ausus est dicere, eos esse ex illis, quos dudum Romani Pontifices, Bonifacius, Clemens & Ioannes exterminauerant. Cui calumnia viriliter restitit Ioannes Gerson, Cancellarius Parisiensis: tunc in ipso Concilio præsens, eoque perpulit hominem, vt ipse cum libello famoso, quem senatus legerat, igni adiudicaretur. Tunc fratres qui adrant aduoluti iudiciû pedibus, precabantur veniam reo, vt liber tantum incenderetur, non auctor. Annuitur precibus supplicantium, & incenso volumine iussus est auctor exire prouincia, nec amplius innocentes infamare. Pro quibus in eodem Concilio præfatus Gerson pulcherrimum tractatum edidit, ostendens eos non minùs esse religiosos aliis qui religionis nomine nuncupantur. Quos dictum Concilium, præsi-

dente

dente Martino Quinto, plurimum corroborauit, modumque viuendi comprobans, hortabatur viriliter agere, scholas erigere, ad pietatem discipulos instituere, quibus Ecclesia Dei fulciretur, quibusq; vel maxime tunc indigebat. Vidi ego ante annos multos, prater dictum volumen Gersonis in Buscoducis, etiam apud Bruxellam multas Eugenij VI. & Pij II. litteras, perpulchra priuilegia ipsis Fratribus indulta continentes. Hactenus Massæus.

Alij tamen legi, istud Fratrum in communi, sub regula S. Augustini, viuentium institutum, anno 1367. à Gregorio XI. Pont. Max. fuisse adprobatum. Id disertè in præmio Officij Ecclesiastici Eremitarum Augustinianorum, Venetijs, Louanij & alibi excusi, vbi Ordines vniuersi sub D. Augustini signis militantes recensentur his verbis exprimitur: *Ordo vitæ communis à Gerardo Teutonico institutus, & à Gregorio XI. approbatus. ann 1376. sub regula Sancti Augustini.* Cuius rei (si tamen vera) miror nullam apud Massæum, huius instituti sodalem, nec apud Thomam Kempensem, fieri mentionem.

Ceterum Fratres seu Clerici vitæ communis, in Germania nostra inferiore primi litteras humaniores excitarunt, & plurima olim eaque celeberrima (vt hodie Patres Soc. Iesu) per Galliam Belgicam, Germa-

niamque gymnasia habuere; in his *Dauentrienſe*, *Suollenſe*, *Drüſeburgenſe*, *Vltraiectenſe*, *Groningenſe* & *Gaudanum* apud *Batauos* & *Friſios*, *Machinienſe*, *Bruxellenſe* & *Siluiducēſe* in *Brabantia*; *Gandenſe*, *Gerardi montenſe* & *Vuinnoci-bergenſe* in *Flandria*; *Nouiomagenſe* in *Geldria*; *Embricenſe* & *Vefalienſe* apud *Cliuios*; *Leodicenſe* item, *Cameracenſe*, *Coloni-enſe*, aliaque alibi. Hodie, præter *Coloniēſe*, *Vefalienſe*, & alia aliquot Fratrum domicilia, cetera ferè temporum iniquitate deſierunt, aut alijs religioſis hominibus ſunt attributa, aut in *Seminariorum* ſeu *collegiorum* uſum conuerſa.

Fuère autem inter Fratres plurimi cùm vitæ ſanctitate, tum doctrina illuſtres: quorum res geſtas *Thomas Kēpenſis*, ipſorum diſcipulus, ad poſteros trāſmiſit. Inter eos, qui ſcriptis ſibi famam pepererunt, *Gerardus Suthanius*, ſcriptor aſceticus, *Gabriel Biel*, Theologus *Tubingenſis*, *Chriſtianus Maſſeus*, Chronographus, & *Georgius Macropedius*, Comædus ac Philologus, eminent. Ex ipſorum verò ſcholis plurimi libris editi clari, & dignitatibus illuſtres viri, ut ex *Dauentrienſi Thomas Kempenſis*, *Alexander Hegius*, *Deſ. Erasmus Roterodamus*, & *Ioannes Murmillius*; Ex *Embricenſi Matthias & Tilmannus Bredenbachij*; ex *Nouiomagenſi Petrus Caniſius*, & *Busai* fratres ex *mechliniēſi Matthias*.

Matthias Houius, Archiepiscopus Mechliniensis, ex Ultraiectensi Cornelius Valerius, Henricus Cuquius, Episcopus Ruremondensis, Franciscus Haraus & Henricus Sedulius; ex Bruxellensi Ioannes Miraus, Episcopus Antuerpiensis; ex Vuinnoci-bergeni Ioannes Despauterius; ex Silui-ducensi Ioannes Nemius, Simon Verepaus, Christophorus Vladeraccus (quorum post rem; & Fratribus in ecudienda iuuentute auxilio fuere) alijque prodierunt.

Ceterum Gerardo Magno & Fratrum vitæ communis familiæ, ab ipso institutæ, originē ac progressum suū debet Capituli seu Congregatio WINDESIMENSIS, quæ est Canonicoꝝ Regularium, hodieq; per Germaniam nostrā inferiorem ac superiorem celebris: ut Thomas Kempensis in vita eiusdem Gerardi his verbis testatur:

Habuit Gerardus propositum edificandi monasterium clericorum Ordinis Canonicoꝝ Regularium, volens quosdam de idoneis clericis sibi adherentibus, ad religionis habitum promouere: ut alijs deuotis essent in exemplum, & aduentantibus aliunde clericis vel laicis bona conseruationis iter ostenderent.

Ad hunc ordinem regularium instituendum, præcipio inductus fuit, propter singularem reuerentiam & amorem venerabilis domini Ioannis Ru-sebrouc, primi prioris Viridis Vallis, & aliorum

ibidem religiosè conuersantium probatissimorum
 fratrum, in ordine regulari, quos dudum perso-
 naliter in Brabantia visitauerat: à quibus ma-
 gnā adificationis formam, ob multam ipsorum
 humilitatem & simplicis habitus deferentiam,
 traxit & annotauit. Cū igitur pro loco religioni
 apto, & monasterio fundando diligenter instaret,
 mortalitate preuentus non potuit perficere, quod
 optauit; sed Deo intentum voluntatis suæ pro
 operis effectu obtulit, ac totum desiderium mona-
 stice constructionis, carissimis discipulis suis, ab
 eo conuersis, perficiendum commisit hortans, ne
 tantum bonum ipso defuncto sopiretur, sed pro ho-
 nore Dei ampliando, omnes pariter consilium
 prestarent, & iuuamen. Ex his fuerunt, qui mo-
 nasterium in VVindeshem, & domum S. Agnetis
 in monte prope Suollas, primitus, Deo iuante,
 fundauerunt.

Ceterū quibus potissimum auctori-
 bus, ex isto Fratrum seu vitæ communis
 clericorum cœtu, Congregatio W indes-
 hementis primū cœperit, adoleuerit, at-
 que ad summā vitæ perfectionem perue-
 nerit, accurate describit Arnoldus Busch-
 ius, in suo libro de origine virisque illustri-
 bus Capituli seu Congregationis win-
 deshementis, Antuerpiæ annis
 superioribus edito.

CAPVT II.

CONGREGATIO CLERICORVM

*regularium, qui post Theatini sunt nuncupati,
à Ioanne Petro Carafa, tunc Episcopo Thea-
tino, post Paulo IV. Pontifice Maximo, insti-
tuta, per Clementem VII. Papam anno 1524.
confirmatum.*

CLEMENS Papa VII. venerabili fratri
IOANNI PETRO, Episcopo Thea-
tino, & dilecto filio CAIETANO,
presbytero Vicentino, ac eorum socijs, &
successoribus. Exponi nobis nuper fecistis,
quod vos, & nonnulli alij eiusdem propo-
siti, socij vestri, diuina, vt creditur, inspira-
tione ducti, cupientes cum maiori animi
quiete, Deo seruire, & illi magis pio desi-
derio adherere posse, tria substantialia re-
ligiosæ vitæ, paupertatis scilicet, castitatis,
& obedientiæ vota emittere, & sub solito
ac communi habitu clericali in vnum ha-
bitantes, & in communi viuentes, ac Deo
humiliter, & deuotè, quantum ipse dede-
rit, seruientes, sub nostra, & Apostolicæ se-
dis humili & immediata subiectione, &
speciali protectione, clericalem vitam du-
cere decreuistis, supplicarique nobis feci-
stis, vt de nostræ, atque huius S. Sedis Apo-
stolicæ plenitudine potestatis, solitaq; cle-

A S mentia,

mentia, in præmissis benignè annuentes, de eis, quæ ad huius vitæ propositum conducere, aut quomodolibet expedire videtur, vobis socijs, successoribusque vestris providere dignaremur.

Nos, qui omnium Christi fidelium pijs, & honestis desiderijs libenter annuimus, vestrum in hac parte laudabile desiderium, plurimum in Domino commendantes, vestrisque huiusmodi supplicationibus inclinati, vobis, & cuilibet vestrum, ut quandoque visum fuerit, possitis tria substantialia religiosæ vitæ ut petitis, paupertatis, castitatis, & obedientiæ vota publicè emittere & in manibus cuiuscunque presbyteri secularis, vel cuiusvis ordinis regularis, solènter profiteri, ac sub solito & communi habitu clericali, subque nomine & nuncupatione *Clericorum regularium*, in communi ac de communi viventes, in locis religiosis, aut secularibus, prout vobis ab illis, quorum loca ipsa fuerint, concessum fuerit, seu expedire videbitur, sub nostra & S. huius Sedis Apostolicæ immediata subiectione & speciali protectione, in unum habitare.

Atque ex vobis, inter vos singulis annis Superiorem eligere, *Præpositum* nuncupandum, qui usque ad triennium, & nos ultra confirmari possit.

Aliosque quosque, seculares clericos, qua-

quauis dignitate fulgentes, seu Laicos, qui, Deo inspirante, ad huiusmodi vitæ propositz, & communem viuendi modum sese conferre voluerint, recipere, & post annuâ probationem, ad talem trium votorû professionem in manibus Superioris, seu Præpositi emittendam, & ad huiusmodi communem viuendi modum admittere.

Nec nō statuta quæcunq; ordinationes & constitutiones de omnibus & singulis, quæ ad huiusmodi vitæ propositû conducere, moresq; & institutum honestæ & deuotè clericaliter viuendi concernere videbuntur, de Missis præcipuè, & alijs diuinis officijs, seu horis canonicis, prout vobis melius videbitur, celebrandis, & recitandis, licita tamen & honesta, rationabilia, & bonis moribus & sacris canonibus nō cōtraria, facere, edere, & pro tēpore facta, edita corrigere, reformare, vel in parte, vel in totum immutare, ac de nouo alia, prout vobis expedire videbitur, instituere, & ordinare, ac iuxta illa viuere. Quæ postquam à vobis condita, edita, reformata, instituta, aut immutata, & ordinata, ac nobis, seu successoribus nostris exhibita fuerint Apostolica auctoritate approbata, & confirmata sint, & esse censeantur.

Et vt omnibus, & singulis priuilegijs, exemptionibus, immunitatibus, indulgentijs, facul-

facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, fauoribus concessionibus & gratiis, Spiritualibus & temporalibus, quibus potiuntur, & gaudent, ac in futurum potientur & gaudebunt. *Canonici regulares Lateranensis Congregationis*; personarum & loca eorum, vos, personarum, & loca vestra, vti, potiri, & gaudere possitis. Quorum tenores presentibus pro sufficienter expressis, & de verbo ad verbum inseritis haberi volumus, ita ut litterarum Apostolicarum super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratiis, eisdem concessis, vel pro tempore concedendis, mutatis duntaxat nominibus, cognominibus, & inuocationibus & diebus, ad libitum vestrum expediri possint, perinde ac si illa omnia & singula, non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorem de verbo ad verbum expressionem & insertionem, fuissent vobis per has nostras litteras, sub hac ipsa die, expressè & specialiter concessa, tenore presentium, ex certa nostra scientia, & ex Apostolicæ plenitudine potestatis vobis ac sociis, & successoribus vestris, in perpetuum concedimus pariter, & indulgemus, & ad præmissa omnia, & singula quibuscunque impedimentis, & contradictionibus amotis, liberam plenamque auctoritatem, & facultatem largimur.

Non

Non obstantibus nomine, dignitate, & officio Episcopali, quæ IO ANNI PETRO f. prædicto per alias nostras litteras reseruauimus, Apostolicisque aut alijs generalibus, aut specialibus constitutionibus, ordinationibus, etiam iuramento; aut alia quauis firmitate roboratis, etiam si quæ specialiter, seu de verbo ad verbum exprimenda essent, quæ pro expressis haberi, & quibus, quò ad effectum præsentium duntaxat specialiter, & expressè derogamus, alijsque contrarijs non obstantibus quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 24. Iunii 1524. Pontificatus nostri anno primo.

1524.

NOTATIO.

Ioannes Petrus Carafa anno 1476. nobilissimo genere natus, primum aula Pontificia Cubicularius, post Theatinus in regno Neapolitana Episcopus, ac demum Paulus IV. Pontifex Maximus, anno 160. decessit. Is Theatinus Episcopus tum esset, cum Caietano Thienso. Bonifacio à Colle, & Paulo Consiliario Ordinem Clericorum regularium 1524. instituit. Horum quattuor Vitas Antonius Caracciolus, eiusdem Congregationis regularis, scripsit. & Colonia anno 1612. publicauit.

CAPUT III.

CONGREGATIO CLERICORVM

regularium, qui postea S. Pauli cognomentum induerunt, & vulgò Barnabitz dicuntur, à Bartholomæo Ferrario, eiusque socijs in vrbe Mediolanensi instituta, per Clementem VII. Anno 1533. confirmatur.

CLEMENS Papa VII. dilectis filijs BARTHOLOMÆO FERRARIO, & ANTONIO MARIAE ZACHARIAE, presbyteris, Mediolanensi & Cremonensi. Vota, per quæ vos, in humilitatis Spiritu, perennis vitæ præmijs digniores effici, vestræque & aliorum animarum saluti consulere possitis, libenter ad exauditionis gratiâ admittimus, eaque fauoribus prosequimur opportunis.

Exponi siquidem nobis fecistis, quòd, vos, cū tribus alijs vestræ voluntatis socijs, vt liberius diuinis beneplacitis insistere, & quæ Dei sunt perquirere possitis, cupitis professionem trium votorum substantialium Religionis, in manibus venerabilis fratris Archiepiscopi Mediolanensis, seu eius in spiritualibus vicarij generalis, emittere, & insimul in aliquo loco ciuitatis sancti Dicæcelis Mediolanensis, per vos eligi, domari, & permanere. Quare nobis fecistis humiliter supplicari, vt piæ vestræ intentioni hu-

ni huiusmodi paternè annuere, de benignitate Apostolica, dignaremur.

Nos huiusmodi supplicationibus inclinati, vobis & vestrū singulis, vt professionem ipsam in eiusmodi Archiepiscopi seu Vicarij, qui verò de cætero ad vos conuerti voluerint, in alterius vestrum, seu Præpositi vestræ Congregationis, pro tempore existentis, manibus professionem trium votorum eorumdem emittere, & insimul sub obediētia tamen Ordinarij loci, in ipso loco per vos eligendo, cohabitare, ac in communi viuere.

Nec non pro vestro, & rerum vestrarum salubri statu & directione, quæcunque statuta, & ordinationes, rationabilia & honesta, ac sacris canonibus non contraria condere, & facere, illaque, vt vobis pro temporum qualitate expedire videbitur, mutare, & in totum tollere, aliaq; illorum loco de nouo facere, liberè & licitè valeatis.

Apostolicis ac in Prouincialibus, & Synodalibus Concilijs editis, generalibus vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, cæterisque contrarijs nequaquā obstantibus; Apostolica auctoritate, tenore præsentium, de specialis dono gratiæ concedimus, & indulgemus; eisdē præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Datum Bononiæ, sub annulo Piscatoris,
die

die 18. Februarij, 1533. Pontificatus nostri
anno decimo.

CAPVT IV.

CONGREGATIO SVPRADICTA
*Clericorum regularium à Clemente VII. ap-
probata per Paulum III. titulo S. Pauli dona-
tur & varijs privilegijs augetur. anno 1535.*

PAVLVS Episcopus, seruus seruorum
Dei, dilectis filijs ANTONIO MARIAE
DE ZACHARIIS, & BARTHOLOMÆO DE
FERRARIIS presbyteris, Cremonensi &
Mediolanensi, salutem & Apostolicam be-
nedictionem:

Dudum felicitis recordationis CLEMEN-
TIS Papæ septimo, prædecessori nostro, pro
parte vestra expositum, quod vos cum tri-
bus alijs vestræ voluntatis socijs, vt libe-
rius dininis beneplacitis insistere, & quæ
Deierant perquirere possetis, cupiebatis
professionem trium votorum in substantia-
lium Religionis in manibus tunc Archie-
piscopi Mediolanensis, seu eius tunc Vica-
rij in Spiritualibus generalis, emittere, &
insimul in aliquo loco ciuitatis, seu diocæ-
sis Mediolanensis, per vos eligendo, mora-
ri ac remanere, idem prædecessor vestris in
ea parte supplicationibus inclinatus, vobis
& vestrum singulis, vt professionem ipsam
in eiusdem Archiepiscopi seu Vicarij, qui
verò

verò ad vos de cæterò conuerti vellent, in alterius vestrum, seu Præpositi vestræ Congregationis pro tempore existentis; manibus professionem trium votorum eorundem emittere, ac insimul, sub obediētia tamen Ordinarij loci, in ipso loco per vos eligendo cohabitare, & in comuni viuere, nec non pro vestro, & rerū vestrarū salubri statu ac directione, quæcunq; statuta & ordinationes, rationabilia & honesta, ac sacris canonibus non contraria condere & facere, illaque, vt vobis pro temporū qualitate expedire videretur, mutare, & in totum tollere, aliaque, illorum locò de nouo facere, liberè & licitè valeretis, concessit, & indulgit; prout in eiusdē prædecessoris litteris desuper, in forma Breuis confectis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, plenius continetur.

Cum autem, sicut nobis nuper exponi fecistis, vos & nonnulli alij eiusdem voluntatis socij vestri, qui professionem aliquam nondum emisistis, diuina, vt creditur, inspiratione ducti cupientes, cum maiori animi quiete Deo seruire, & illi magis adhærere posse, tria substantialia religiosæ vitæ, paupertatis scilicet, & castitatis, & obedientiæ vota emittere, & sub solito & cōmuni habitu clericali in vnum habitantes, & in cōmuni ac de cōmuni viuētes, necnon Deo

humiliter & deuotè, quantum ipse dederit, seruientes, sub nostra & Apostolicæ sedis humili & immediata subiectione, & speciali protectione, clericalem vitam ducere, ac prædicationi verbi Dei, audientiæ confessionum, & administrationi Sacramentorū, sacræq; Theologiæ, & sacrorum canonum studijs, ad vestrarum & aliorum Christi fidelium animarum profectum, vacare, decreueritis, nobis humiliter supplicari fecistis, vt vobis in præmissis benignè annuere, ac oportunè prouidere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui omnium Christi fidelium pijs & honestis desiderijs libenter annuimus, vestrū in hac parte laudabile desiderium plurimum in Domino commendantes, vestrisq; huiusmodi supplicationibus inclinati, vobis & cuilibet vestrum, vt quādocumque vobis visum fuerit, possitis tria substantialia religiosæ vitæ, vt petitis, paupertatis, castitatis & obedienciæ vota, publicè emittere, in manibus cuiuscunque presbyteri secularis, vel cuiusuis ordinis regularis solemniter profiteri.

Ac sub solito & communi habitu clericali, subque nomine & nuncupatione *Clericorum regularium*, in communi ac de communi viuentes, in locis religiosis aut secularibus, prout vobis ab illis, quorū loca ipsa

ea ipsa fuerint, concessum fuerit, seu expedire videbitur, sub nostra & huius S. Sedis Apostolicæ immediata subiectione, & speciali protectione, ad quinquennium dumtaxat, in vnum habitare.

Atque ex vobis, & inter vos singulis annis Superiorem, Præpositum nuncupandum, qui vsque ad *triennium*, & non ultra, confirmari possit, eligere.

Ac alios quoscunque seculares clericos, quauis dignitate fulgentes, Episcopo tamē inferiores, ac etiam laicos, qui Deo aspirante ad huiusmodi vitæ frugem, & communem viuendi modum sese conferre voluerint, recipere, & post annuam probationem, ad talem trium votorum professionem, in manibus ipsius Superioris emittendam, & ad huiusmodi communem viuendi modum admittere.

Ac horas canonicas diurnas, pariter & nocturnas, nec non Missas, & alia diuina officia, simul & diuisim, secundum vsum & morem Romanæ Ecclesiæ, etiam iuxta Breuiarium nouiter compilatum, ita tamen, quod cum publicè ea recitaueritis, vos inuicem conformetis, in ecclesia dicere & recitare.

Nec non quibuscunque fidelibus verè poenitentibus & confessis, ad vestram ecclesiam pro tempore accedentibus, quocunq;

anni tempore, præterquã in festo Pascharis, Resurrectionis Dominicę, Eucharistię, & alia ecclesiastica Sacramenta ministrare, liberè & licitè valeatis, & ad alium vsum super huiusmodi Horis, Missis, & officijs dicendis obseruandum minimè teneamini, nec ad idã quoquã inuiti cõpelli valeatis.

Necnon vt dictus Superior vester pro tempore existens, Clerici & socij vestri, qui infirmitate grauari, aut circa infirmorum, in domibus vestris moratium, curationem ad eò impediti fuerint, vt congruum eis tẽpus, ad diuinorum officiorum recitationẽ, non supersit; vt infirmitate, aut circa infirmos occupatione huiusmodi durante, certum psalmorum, per ipsum Superiorem eis assignandorũ, numerum, non minus septẽ, aut sex, cum diuisione, & Orationem Dominicam septies, ac symbolum Apostolorũ bis, grauitè autem ægrotantibus Orationẽ Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies, in die recitando, septẽ Horis canonicis, & toto diuino officio satisfecisse censeantur, & eum quibusuis Clericis, & socijs vestris, super præuentione, vel postpositione temporis recitationis Horarum canonicarum, aliqua subsistente caussa legitima, dispensare.

Quodque tempore ieiunij, etiã de præcepto, & iam tempore Quadragesimæ, cū
his

his qui indiguerint, quorum cōscientiæ acquiescant, vt collationem etiam cum pane facere possint, & valeant, auctoritate nostra dispensare.

Ac quod vos inter vos mutuas, seu etiā alij sacerdotes, seculares vel regulares, à vobis, de Superiorum vestrorum licentia, ad hoc pro tempore eligendi, vestras, ac vos dum illi confessores vestri fuerint, eorum confessiones audientes in absolutio- nibus, congrua tamen satisfactione præmissa faciendis, sic inter vos faciendis, hac forma vti possitis, & illi possint, videlicet post *Misereatur &c. & Indulgentiam &c.* Dominus noster Iesus Christus te absoluat, Ego auctoritate ipsius, & Beatorum Apostolorum Petri & Pauli mihi commissa, absoluo te ab omni vinculo excommunicationis, maioris vel minoris, suspensionis & interdicti, præterquam Apostolica auctoritate late vel lati, necnon ab omni irregularitate, præterquam occasione homicidij, aut ex causa à beneficijs ecclesiasticis quocumque modo dependente, & restituo te Sanctis Sacramentis Ecclesiæ, vniōi, & participationi fidelium, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, Amen. Iterum auctoritate Apostolica &c.

Vobisq; insuper, qui speciali deuotionis affectu, ducti, erga doctorem gentiū PAV-
LVM, ecclesiam, sub eius nomine, etiā Apo-
stolica auctoritate insignitā habere cupi-

tis, vt primum templum, quod construi feceritis, quod tamen sine alicuius præiudicio vos facere volumus, sub ipsius *Pauli* nomine ac inuocatione habere liceat, & denominare, ac de alijs denominari & appellari mandamus.

Nec non vt omnibus & singulis priuilegijs, exemptionibus, immunitatibus, indulgētijs, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, fauoribus, concessionibus & gratijs, spiritualibus & tēporalibus, quibus potiūtur & gaudent, ac in futurum potentur & gaudebunt Canonici regulares Congregationis Lateranensis, ac personæ, & loca eorum, quorum tenores præsentibus pro sufficiēter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, ita vt litteræ Apostolicæ super eisdem priuilegijs exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratijs eisdem concessis, vel pro tempore concedendis, mutatis dūtaxat nominibus, cognominibus, inuocationibus, & diebus ad libitum vestrū expediri possint, perihde ac si omnia illa & singula, nō solum per clausulas generales, sed per eorum tenorem de verbo ad verbum, expressionem & insertionem fuissent, vos, personæ, & loca vestra, vti, potiri, & gaudere possitis, vobis per has nostras illas, tenore præsentium, ex certa scientia, ac de Apostolica

stolicæ potestatis plenitudine, cōcedimus
pariter & indulgemus.

Non obstantibus præmissis & Aposto-
licis, ac in prouincialibus & synodalibus
Cōcilijs editis; generalibus vel specialibus,
constitutionibus & ordinationibus, etiam
iuramento, confirmatione Apostolica, vel
quauis firmitate alia roboratis; etiã si qua
specialiter, seu de verbo ad verbum expri-
menda essent, quæ pro expressis haberi, &
quibus quo ad effectum præsentium dum-
taxat, specialiter & expressè derogamus,
cæterisque contrarijs quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Marcum, anno
millesimo quingentesimo trigésimo quin-
to, VIII. Kalend. Augusti, Pontificatus no-
stri anno primo.

1555.

C A P V T V.

MONASTERIA SEV COLLEGIA
Barnabitarum, siue Clericorum regularium
S. Pauli.

Nouariense.

Novara.

Mediolanense.

Milano.

Papiense seu Ticinense.

Pauia.

Monzense.

Monzana.

Cremonense.

Cremona.

Montuense.

Montu.

Casalense.

Casale di Monferato.

Landense.

Lodi.

B

4

Casa!

Casalense maius. *Casalmaggiore.*

Taurinense. *Turino.*

Arbienne. *Arbi.*

Anessiacense in Sabaudia cum collegio literario. *Anessy.*

Tononienſis domus probationis, *Tononen Saouye.*

Tortonense. *Tortona.*

Aquense. *Aiqui.*

Vigleuanense. *Vigevani.*

Genuense. *Genova.*

Bononiense. *Bologna.*

Pisanum. *Pisa.*

S. Seuerini. *San Seuerino.*

Fuliginense. *Foligno.*

Perusinum. *Perugia.*

Spoletinum. *Spoleti.*

Aquilense. *Aquila.*

Zagarolense. *Zagarolo.*

Neapolitanum. *Napoli.*

Romanum S. Caroli. *S. Carlo de Catinari.*

Romanum S. Pauli. *S. Paolo di piazza Colonna.*

Mont-Argisense in regno Franciæ,

Mont-Argis.

Notet Lector, Congregationem istam Clericorum regularium, temporibus Clementis V. I. Papæ, cum primum fuit exorta, possedisse ecclesiam S. Barnabæ in (suburbano Mediolanensi, & inde dictos fuisse BARNABITAS.

CAPVT VI.

SOCIETAS IESV, A S. IGNATIO LOIOLA
instituta, per Paulum III. confirmatur, an.
1540.

PAVLVS Episcopus, seruus seruorum
Dei, ad perpetuam rei memoriam. Re-
gimini militantis Ecclesiæ, meritis licet im-
paribus, disponente Domino, præsidentes,
& animarum salutem, prout ex debito
pastoralis officij tenemur, sollicitis studijs
exquirentes fideles quoslibet, qui vota sua
in id exponunt, Apostolici fauoris gratia
confouemus, aliasque desuper disponi-
mus, prout temporum & locorum quali-
tate pensata, id in Domino conspiciamus
salubriter expedire.

Nuper siquidem accepimus, quod dile-
cti filij Ignatius de Loyola, & Petrus Faber, ac
Iacobus Laynez, nec non Claudius Iayus, &
Paschasius Broet, ac Franciscus Xauierre, nec
non Alphonsus Salmeron, & Simon Rodericus,
ac Ioannes Coduri, & Nicolaus de Bobadilla,
presbyteri Pampilonensis, Gebennensis,
Seguntinensis, Toletanensis, Visensis
Ebredunensis & Palentinæ, ciuitatum &
Diæcesum, respectiuè, in Artibus Magi-
stri in Vniuersitate Parisiensi graduati, &
in Theologicis studijs per plures annos ex-
B 5 exercitati,

exercitati, Spiritu Sancto (vt piè creditur) afflati, iam dudum è diuersis mundi regionibus descendentes, in vnum conuenerunt, & socij effecti, abdicatis huius sæculi illecebris, eorum vitam perpetuo Domini nostri Iesu Christi, atque nostro, & aliorum successorum nostrorum Romanorum Põtificum seruitio dedicarunt, & iam quàm pluribus annis laudabiliter in vinea Domini se exercuerunt, Verbum Dei, præuia sufficienti licentia, publicè prædicando, fideles priuatim ad benè beateque viuendū exhortando, & ad pias meditationes excitando, hospitalibus inseruiendo, pueros & personas rudes ea, quæ ad Christianam hominis institutionem sunt necessaria, docendo, & demum omnia caritatis officia, & quæ ad animarum consolationem faciunt, vbique terrarum, vbi peregrinati sunt, multa eum laude obeundo.

Cumque ad hanc almam Urbem se contulerint, & in caritatis vinculo persistentes, ad perficiendam & conseruandam eorum Societatis in Christo vnionem, quandam viuendi formulam, iuxta ea, quæ ad propositum sibi finem conducere vsu didicerunt, Euangelicis consilijs, & Canonicis Patrum sanctionibus conformem ediderint, factum est, vt ipsorum sociorum vitæ institutum, sub dicta formula comprehensum,

non solum à multis probis viris, & Deum zelantibus laudetur, verum etiam à quibusdam ita approbetur, vt illud etiam sequi velint.

Formulæ autem prædictæ Tenor sequitur, & est talis.

Quicumque in Societate nostra, quam Iesv nomine insigniri cupimus, vult sub Crucis vexillo Deo militare, & soli Domino, atque Romano Pontifici, eius in terris Vicario seruire, post solemne perpetuæ castitatis votum, proponat sibi in animo se partem esse Societatis, ad hoc potissimum institutæ, vt ad profectum animarum in vita & doctrina Christiana, & ad fidei propagationem, per publicas prædicationes, & verbi Dei ministerium, spiritualia exercitia, & caritatis opera, & nominatim per puerorum ac rudium in Christianismo institutionem, ac Christi fidelium in confessionibus audiendis spiritualem consolationem præcipuè intendat, curetque primò Deum, deinde huius sui instituti rationem, quæ via quædam est ad illum semper ante oculos habere, & finem hunc sibi à Deo propositum totis viribus assequi. Vnusquisque tamen, secundum gratiam sibi à Spiritu Sancto subministratam, & vocationis suæ proprium gradum, ne quis fortè zelo, vtatur, sed non secundum scientiam, cuius

cuius proprii cuiusque gradus iudicium & officiorum discretio, ac distributio tota sit in manu Præpositi seu Prælati per nos eligendi, vt congruus ordo seruetur in omni bene instituta Communitate necessarius.

Qui quidem Præpositus de consilio consociorum Constitutiones, ad constructionem huius Præpositi nobis finis conducentes, in concilio condendi auctoritatem habeat, maiori suffragiorum parte semper statuendi ius habente. Concilium vero intelligatur esse in rebus quidem grauioribus ac perpetuis, maior pars totius Societatis, quæ à Præposito commodè conuocari poterit; in leuioribus autem & temporaneis, omnes illi, quos in loco, vbi Præpositus noster residebit, præsentem esse contigerit. Iubendi autem ius totum penes Præpositum erit.

Sciant omnes socii, & non solum in primis professionis suæ foribus, sed quoad vixerint quotidie animo voluant, Societatem hanc vniuersam, & singulos sub sanctissimi Domini nostri Papæ, & aliorum Romanorum Pontificum, successorum eius, fidei obedientia Deo militare. Et quamuis Euangelio doceatur, & fide orthodoxa cognoscamus, ac firmiter profiteamur, omnes Christi fideles Romano Pontifici, tamquam capiti, ac Iesu Christi

Vica-

Vicario subesse, ad maiorem tamen nostræ Societatis humilitatem, ac perfectam vniuscuiusque mortificationem, & voluntatum nostrarum abnegationem, summo opere conducere iudicauimus, singulos nos, vltra illud commune vinculum, speciali voto astringi. Ita vt quicquid modernus, & alij Romani Pontifices pro tempore existentes iusserint, ad profectum animarum & fidei propagationem pertinens, & ad quasunque prouincias nos mittere voluerit, sine vlla tergiuersatione aut excusatione, illicò quantum in nobis fuerit, exequi teneamur, siue miserit nos ad Turcas, siue ad quoscunque alios infideles, etiam in partibus, quas Indias vocant, existentes, siue ad quoscunque hæreticos, seu schismaticos, seu etiam ad quosuis fideles.

Quamobrem qui ad nos accessuri sunt, & antequam huic oneri humeros supponant, diu multumque meditentur, an tantum pecuniæ spiritalis in bonis habeant, vt turrim hanc, iuxta consilium Dominicū, possint consummare, hoc est an Spiritus S. qui illos impellit, tantum illis gratia polliceatur, vt huius vocationis pondus, illo adiuuante, se laturos sperent: & postquam Domino inspirante, huic Iesu Christi militiæ nomen dederint, die noctuque succincti lumbos, & ad tam grandis debiti
solutio-

solutionem prompti esse debebunt.

Ne qua autem possit esse inter nos missionum ac provinciarum huiusmodi aut ambitio, vel detractio, profiteantur singuli, se nunquam directè aut indirectè de huiusmodi missionibus quidquam cum Romano Pontifice curaturos, sed omnem hanc curam Deo, & ipsi Pontifici, tamquam eius Vicario, & Societatis Præposito dimissuros. Qui Præpositus, sicut cæteri etiam profiteatur, se nihil de suimet ipsius missione in alterutram partem, nisi de Societatis consilio, cum dicto Pontifice esse curaturum.

Voueant singuli, se in omnibus quæ ad Regulæ huius nostræ observationem faciunt, obediens fore Societatis Præposito.

Ille autem iubeat ea, quæ ad constructionem propositi sibi à Deo & à Societate finis cognouerit esse opportuna. In prælatione autem sua benignitatis ac mansuetudinis, caritatisque Christi, Petri Paulique formulæ semper sit memor, & tam ipse, quam Concilium ad normam hanc assidue spectent. Et nominatim commendatam habeant institutionem puerorum ac rudium in Christiana doctrina decem præceptorum, atque aliorum similium rudimentorum, quæcunque secundum circumstantias personarum, locorum ac temporum illis

illis congrua videbuntur. Etenim maximè necessarium, circa prouidentiam huius rei diligenter Præpositum & Concilium inuigilare, cum & in proximis ædificium fidei sine fundamento non possit consurgere, & in nostris periculum sit, ne ut quisque erit doctior, ita prouinciam hanc, tamquam primo aspectu minus speciosam forsitan detrectare conetur, cum tamen re vera nulla sit fructuosior, vel proximis ad ædificationem, vel nostris ad caritatis & humilitatis simul officia exercenda. Subditi verò, tum propter ingentes Ordinis utilitates, tum propter numquam salutis laudatum humilitatis assiduum exercitium, Præposito, in omnibus ad institutum Societatis pertinentibus, parere semper teneantur, & in illo Christum veluti præsentem agnoscant, & quantum decet venerentur.

Cùm autem experti fuerimus iucundiorē, puriorem, & ad proximi ædificationem aptiorem esse vitam ab omni auaritiæ contagione quàm remotissimam, & Euangelicæ paupertati quàm simillimam; cumq; sciamus Dominum nostrum Iesum Christum seruis suis regnum Dei solum inquirentibus necessaria ad victum & vestitum esse subministraturum; voueāt singuli & vniuersi perpetuam paupertatem de-

tēm, declarantes quod non solum priuatum, sed neque etiam communiter possint pro Societatis sustentatione, aut vsu ad bona aliqua stabilia, aut ad prouentus seu introitus aliquos, ius aliquod ciuile acquirere, sed sint contenti vsum tantum rerum sibi donatarum, ad necessaria sibi comparanda, recipere.

Possint tamen habere in Vniuersitatibus Collégium seu Collégia habentia redditus, census seu possessiones, vsibus & necessarijs Studentium applicandas, retenta penes Præpositum & Societatem omnimoda gubernatione, seu superintendencia super dicta Collégia & prædictos studentes, quo ad Gubernatoris seu Gubernatorum, ac studentium electionem, ac eorundem admissionem, emissionem, receptionem, exclusionem, statutorum ordinationem, circa studentium instructionem, ædificationem ac correctionem, victus, vestitusque eis ministrandi modum, atque aliam omnimodam gubernationem, regimen ac curam.

Sic tamen vt neque studentes dictis bonis abuti, neque Societas in proprios vsus conuertere possit, sed studentium necessitati subuenire. Qui quidem, post cognitum in spiritu & litteris eorum profectum, & post sufficientem probationem in Societatem

ratem nostram admitti possint.

Socij omnes, quicunque in sacris fuerint, quamuis beneficia ecclesiastica, aut eorum redditus non habeant, teneantur tamen singuli, priuatim ac particulariter, & non communiter ad dicendum officiũ, secundum Ecclesiæ ritum.

Hæc sunt, quæ sub priuati domini nostri PAULI, & Sedis Apostolicæ beneplacito de nostra professione typo quodam explicare potuimus. Quod nunc fecimus, vt summarim scriptione hac informaremus, tum illos, qui nos de nostro vitæ instituto interrogant, tum etiam posteros nostros, si quos, Deo volente, imitatores vnquam habebimus huius vitæ. Quam cum multas magnasque habere annexas difficultates fuerimus experti, opportunum iudicauimus etiam statuere; Ne quis in hac Societate recipiatur, nisi diu ac diligentissimè fuerit probatus. Cumque prudens in Christo, & vel doctrina, seu vitæ Christianæ puritate apparuerit conspicuus, tunc demum admittatur ad IESU Christi militiam, qui tenuibus cœptis nostris fauere dignetur, ad Gloriam Dei Patris, cui soli sit semper decus, & honor in sæcula, Amen.

Cum autem nil in præmissis reperiatur, quod pium non sit, aut sanctum, Nos, vt

C

ijdem

ijdem socij, (qui nobis super hoc humillimè supplicari fecerunt) in eorum pio viuendi proposito eò promptiores existant, quò se maiori Sedis Apostolicæ gratia complecti cognouerint, ex præmissa per nos approbari viderint, præmissa omnia & singula, tamquam ad spirituales profectû eorundem sociorum, & reliqui Christiani gregis oportuna Apostolica auctoritate, tēnore præsentis, ex certa sciētia approbam⁹, confirmamus & benedicimus, ac perpetuæ firmitatis munimine roboramus, ipsosque socios sub nostra, & huius Sanctæ Sedis Apostolicæ protectione suscipimus; eis nihilominus concedentes, quod particulares inter eos constitutiones, quas ad Societatis huiusmodi finem, & Iesu Christi Domini nostri gloriam, ac proximi vtilitatem cōformes esse iudicauerint, condere liberè & licitè valeant.

Non obstantibus generalis Concilij, & felicis recordationis GREGORII Papæ X. prædecessoris nostri, ac quibusvis alijs constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis cæterisque contrarijs quibuscunque.

Volumus autem, quod in Societate huiusmodi vsque ad numerum sexaginta personarum, normulam viuendi huiusmodi profiteri cupientium, & non vltra admit-
ti, & Societati præfatæ aggregari dum-

taxat

taxat valeant. Nulli ergo, &cæt.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum,
anno Incarnationis Dominicæ millesimo 1542.
quingentesimo quadragésimo V. Kalend.
Octobris, pontificatus nostri anno sexto.

NOTATIO.

Societatis Iesu, (qua inter omnes Clericorum
in communi viuentium Cōgregationes est am-
plissima, adeoque per vniuersum orbem Christia-
num dispersa) Historiam eleganti stilo scripsere
Nicolaus Orlandinus & Franciscus Sacchinus:
ad quos Lectorem remitto.

C A P V T VII.

CATALOGVS PROVINCIARVM, DO-
morum, Collegiorum, Seminariorum, ac Re-
sidentiarum Societatis Iesu, ann. 1627,
publicatus.

In Italia Prouinciæ sex.

PROVINCIA ROMANA.

Romæ	Domus Professa.	Roma.
	Collegium Romanum.	
	Domus Probationis.	
	Collegium Pœnitentia-	
	riæ.	
	Collegium Germani-	
	cum.	
	Collegium Anglica-	
	num.	
	C 2	Semi-

Roma.	Seminariū Romanum.	Romæ.
	Collegium Græcorum.	
	Collegium Marronita-	
	rum.	
	Collegium Scotorum.	

Residentia Tusculana.	Frascati.
Collegium Tiburtinum.	Tivoli.
Collegium Lauretanum.	} Loreto.
Collegium Illyricorum.	
Collegium Perusinum.	Perugia.
Collegium Florentinum.	Fiorenza.
Collegium Senense.	Siena.
Collegium Maceratense.	Macerata.
Collegium Recinense.	Recanati.
Collegium Setinum.	Sezza.
Collegium Anconitanum.	Ancona.
Collegium Montis sancti.	Monte Santo.
Collegium Montis Palitiani.	Monte Pulciano.
Collegium Firmanum.	Fermo.
Collegium Tifernaten.	Città di Castello
Collegium Asculanum.	Ascoli.
Collegium Soranum.	Sora.
Collegium Spoletinum.	Spoletto.
Collegium Viterbiense.	Viterbo.
Collegium Interamnense.	Terni.
Collegium Camerinese.	Camerino.
Residentia Vrbeuetana.	Orvieto.
Residentia Ragusina.	Ragusa.
Residentia Fiastræ, & Panicalis.	

Sunt in hac Prouincia Socij 810.

PRO-

PROVINCIA SICVLA OCCIDENTALIS.

Panormi. { Domus Professa }
 { Collegium Panormitanum. } *Palermo.*
 { Dom⁹ Probationis }

Collegium Montis Regalis. *Monreale.*
 Collegium Biuonense. *Biuona.*
 Collegium Drepanitanum. *Trapani.*
 Collegium Marsalense. *Marsala.*
 Collegium Caltanissettense. *Caltanissetta.*
 Collegium Saccense. *Sciacca.*
 Collegium Narense. *Naro. (ni.*
 Collegium Ennense. *Castrogiouan-*
 Collegium Termitanum. *Termini.*

Sunt in hac Prouincia Socij 365.

PROVINCIA SICVLA ORIENTALIS.

Messanę { Domus Professa. }
 { Collegiū Messanense. } *Messina.*
 { Domus Probationis. }

Collegium Syracusanum. *Siracusa.*
 Collegium Catanense. *Catania.*
 Collegium Caltaicronense. *Caltagirone.*
 Collegium Mineense. *Mineo.*
 Collegium Melitense. *Malta.*
 Collegium Platienſe. *Piazza.*
 Collegium Netinum. *Noto.*

Sunt in hac Prouincia Socij 296.

PROVINCIA NEAPOLITANA.

	Domus Professa.	
	Collegium Neapolitanum.	
	Domus Probationis	
Neapoli.	Collegium S. Ignatij.	Neapoli.
	Collegium S. Francisci Xaverij.	
	Collegium Sancti Iosephi.	

Collegium Catacense.	Catanzaro.
Collegium Nolanum.	Nola.
Collegium Rheginum.	Reggio.
Collegium Aletinum.	Lecco.
Collegium Bariense.	Bari.
Collegium Salernitanum.	Salerno.
Collegium Cosentinum.	Cosenza.
Collegium Barolitanum.	Barletta.
Collegium Theatinum.	Chieti.
Collegium Aquilanum.	Aquila.
Collegium Beneventanum.	Benevento.
Domus Probationis Adriensis.	Atri.
Collegium Bouinense.	Bouino.
Collegium Tropeense.	Tropea.
Collegium Massense.	Massa.
Collegium Stabienense.	Castellamare.
Collegium Capuanum.	Capua.
Collegium Molfettanum.	Molfetta.
Collegium Amanteanum.	Amantea.
	Colle.

Collegium Vibonense. Monteleone.

Collegium Tarentinum. Taranto.

Residentia Paulæ. Paola.

Sunt in hac Prouincia Socij 610.

PROVINCIA MEDIOLANENSIS.

Mediolani. { Domus Professæ.
Collegium Brera- } Milano.
num.

Genuæ. { Domus Professæ.
Collegium Genu- } Genoua.
ense.
Domus Probatio-
nis.

Collegium Taurinense. Turino.

Collegium Comense. Como.

Collegium Vercellense. Vercelli.

Collegium Montis regalis. Mondou.

Collegium Cremonense. Cremona.

Domus Probationis Aronensis. Arona.

Collegium Bastiense. Bastia.

Collegium Niciense. Nizza.

Collegium Alexandrinum. Alessandria.

Collegium Castrinoui. Castelnouuo.

Collegium Nouariense. Nouara.

Collegium Adiacense. Aiaccio.

Collegium Sauonense. Sauona.

Residentia Papiensis. Pavia.

Residentia Pinaroli. Pinarolo.

Residentia S. Romuli. S. Remo.

Residentia Ponti in Valtellina. Ponte.

Sunt in hac Prouincia Socij. 431.

PROVINCIA VENETA.

Domus Professa Veneta. * Venetia.

Collegium Patauinum. * Padoua.

Collegium Ferrariense. Ferrara.

Collegium Bononiense. Bologna.

Collegium Brixienne. * Brejcia.

Collegium Foroliuiense. Forli.

Collegium Mutinense. Modena.

Parma	{	Collegium Parmense.	{	Parma.
		Collegium Nobilium.		

Collegium Placentinum. Piacenza.

Collegium Veronense. * Verona.

Collegium Mantuanum. Mantona.

Domus Probationis Nouellariæ. Nouellara.

Collegium Imolense. Imola.

Collegium Mirandulanum. Mirandula.

Collegium Regiense. Reggio.

Collegium Fauentinum. Faenza.

Collegium Castilionense. Castiglione.

Collegium Rauennatense. Rauenna.

Residentia Cretensis, *. Candia.

Residentia Vicentina, *. Vicenza.

Domus Probationis Buxetana. Buffeto.

Residentia Carpenfis. Carpi.

Sunt in hac Prouincia Socij 405.

In

In Lusitania Prouincia vna.

[Domus Professa.
Collegium S. An-
tonij.]

Olisipone { Domus Probatio- } Lisboa.
 { nis
 [Seminarium Hiber-
 norum.] }

Collegium Conimbricēse. Coimbra.

Collegium Eborense. Eborā.

Collegium Purificationis. B. V.

Da Purificaçam.

Collegium Portuense. Porto.

Collegium Bracarense. Braga.

Collegium Brigantinum. Bragança

Collegium Pharense. Pharo.

Dom^o Professa Villauicose. Villauicosa.

Collegium Scalabitanum. Santarem.

Collegium Fungalense. Madeira.

Collegium Angrense. Angra.

Collegium S. Michaelis. San Miguel.

Collegium Portalegrense. Portalegre.

Residentia S. Felicis. Sam Fins.

Residentia Canalis. Canal.

Collegiū in regno Angolæ. Angola.

Residentia Massanganēsis. Massangano.

Collegium in regno, Cōgi. Congo.

Residentia Insularum Hesperidum.

Cabo verde.

Sunt in hac prouincia Socij 660.

C 5

In

In India Orientali Prouinciæ duæ.

PROVINCIA GOANA.

Goæ	{	Domus Professa.	} Goa.
		Collegium vetus S. Pauli.	
		Nolocomium SS. Regum.	
		Collegium nouū S. Pauli.	
		Domus Probationis.	
	{	Seminarium sanctæ Fidei.	

Collegium Salfetanum cum 19. Residētis.
Salfeto.

Collegium Chaulense. *Chaul.*

Collegium Tanaense cum 3. Residentijs,
Tanā.

Collegium Bazainense cum 4. Residentijs.
Bazaim.

Collegium Damanense. *Daman.*

Collegium Moxambiquium cum Resi-
dentijs. *Moçambique.*

Residentia Taraporensis. *Tarapor.*

Collegium Diense. *Dio.*

Missio Æthiopica cum 4. Residentijs.
Æthiopia.

Residentia Mogorensis cum 3. Residētis.
Mogor.

Residentia Bandorensis. *Bandora.*

Sunt in hac prouincia Socij 320.

PROVINCIA MALABARICA.

Collegium Cocinense cum 5.
Residentijs.

Domus Probationis.

} *Cochin.*

Resi-

Residentia	{	S. Jacobi.	<i>Santiago.</i>
		S. Andreæ.	<i>S. Andre.</i>
		Calecutana.	<i>Calecut.</i>
		Tanorensis.	<i>Tanor.</i>

Collegiū Cranganorēse *Cranganor.*

Seminariū Vaypicotanū. *Vaipicota.*

Residentia Paliporensis. *Palipor.*

Collegium Coulanense. *Coulam.*

Collegium Piscariæ. *Costa da Pescaria.*

Collegium Tutucurinese cum Residentijs. *Tutucurim.*

Collegium Columbanum cum 7. Residentijs. *Columbo.*

Collegium Nagapatanū. *Nagapatam.*

Collegiū S. Thom. cū 4. Residentijs. *S. Thome*

Collegium Peguanum. *Pegū.*

Collegium Bengalense. *Bengala.*

Collegium Malacense. *Malaca.*

Domus Ternatensis cum Residentijs Molucensibus. *Ternate, è Malucco.*

Residentia Madurensis. *madurè.*

Residentia Golimensis. *Golim.*

Residentia Manarensis. *Manar.*

Residentia Tauanapatensis. *Tauanapatam.*

Residentia S. Michaelis: *S. Miguel.*

Residentia Insularū Mori. *Ilhas de Moro.*

Residentia Insulæ Siao. *Ilha Siao.*

In regno Infanapentensi Residentiæ sex.

Iasanapatam.

Sunt in hac prouincia Socij 190.

In

In Iaponia Prouincia vna.

Nangasaci* } Collegium
 Domus Pro- } Nangasachi.
 bationis

Residentia Xenodochij. doHospital.

Residentia misericordiæ Domus. Casa da
 misericordia.

Arimæ* } Collegium Arimense
 Seminarium Ari- } Arima.
 mense

Collegium Meacense* Meaco.

Collegium Macaense. Macao.

Residentia Yracamentis* Yracami.

Residentia Tonensis.* Toni.

Residentia Fudoyamentis.* Fudoyama.

Residentia Isafayensis.* Isafay.

Residentia Xiquensis.* Xiqui.

Residentia Cocuræ.* Cocura.

Residentia Notçu.* Notçu.

Residentia Ozacensis.* Ozaca.

Residentia Firoximensis.* Firoxima.

Residentia Tacatecensis. Tacata.

Residentia Ariyensis. Ariye.

Residentia Cuchinotçu.* Cuchinotçu.

Residentia Conzzuræ. Conzzura.

Domus Facatenis. Facata.

Residentia Amaguensis. Amagui.

Residentia Ianagauensis. Ianagaua.

Residentia Bungenis. Bungo.

Resi-

Residentia Xinguenfis.	<i>Xinga.</i>
Residentia Fuximenfis.	<i>Fuximi.</i>
Residentia Sacaienfis.	<i>Sacai.</i>
Residentia Fococenfis.	<i>Fococu.</i>

Sunt in hac prouincia Socij 140.

IN CONCINCINA.

	<i>Taifoenfis.</i>	<i>Taifo.</i>
Residentia.	<i>Pullocambienfis,</i>	
	<i>cū alijs duabus.</i>	<i>Pullocambi.</i>

In regno Sinarum Viceprouincia vna.

Collegium Pachinense.	<i>Paquim.</i>
Collegium Nanchinense.	<i>Nanquim.</i>
Residentia Xauchenfis.	<i>Xauceo.</i>
Residentia Kiatienfis.	<i>Kiatim.</i>
Residentia Hancheuenfis.	<i>Hanchen.</i>
Residentia Kamtzaiefis.	<i>Kambai.</i>

Sunt in hac prouincia Socij 30.

In Brasilia prouincia vna.

Collegium Baiense.	<i>Baja.</i>
Residentia S.Spiritus.	<i>Esperito Santo.</i>
Residentia S. Iohannis.	<i>Sam Ioam.</i>
Residentia S. Antonij.	<i>S. Antonio.</i>
Residentia S. Sebastiani.	<i>S. Sebastiam.</i>
Residentia B. Virginis.	<i>B. Virgem.</i>
Collegium Portus securi.	<i>Porto Seguro.</i>
Domus Ilhezorum.	<i>Ilheos.</i>

Pernam-

	Collegiū Pernā- bucense.	
	Residentia B.V. Conceptæ.	
	Residentia S. Andree.	
Pernābuci	Residētia S. Mi- chaelis.	Pernābuco.
	Residentia S. Io- annis Baptiste	
	Residentia Ma- ranha.	
	Residentia Ar- recifensis.	
	Collegium Flumi- nis Ianuarij.	
	Residentia S. Bar- nabæ.	
Fluminis Ianuarij.	Domus Spiritus Sancti.	Riode lanciro.
	Residentia S. Ig- natij.	
	Residentia B. V. Assumptæ.	
	Residentia S. Jo- rum.	
Residentia S. Pauli.		S. Paulo.
Domus Piratiningæ.		Piratininga.
Domus Sanctorum.		Dos Sanctos.
Residentia Capitisfrigidi.		Cabo frio.
Sunt in hac prouincia Socij 180. In		

In Hispania Prouinciæ quinque.
PROVINCIA TOLETANA.

Toleti.	{	Domus Professa.	}	Toledo.
		Collegium Toletanum.		

Madriti	{	Domus Professa.	}	Madrid.
		Collegium Madritanum.		
		Domus Probationis. Collegium Anglicanum.		

Collegium Complutense.	Alcala.
------------------------	---------

Collegium Ocainense.	Ocaua.
----------------------	--------

Collegium Placentinum.	Placencia.
------------------------	------------

Collegium Conchense.	Cuenſe.
----------------------	---------

Collegium Belemontense.	Belmonte.
-------------------------	-----------

Collegium Murcianum.	Murcia.
----------------------	---------

Collegium Carauaenſe.	Cauaraca.
-----------------------	-----------

Collegium Seguritanum.	Segura.
------------------------	---------

Collegium Huetenſe.	Huete.
---------------------	--------

Collegium Talabricenſe.	Talauera.
-------------------------	-----------

Collegium Oropesanum.	Oropesa.
-----------------------	----------

Collegium Almagrenſe.	Almagro.
-----------------------	----------

Collegium S. Clementis.	S. Clemente.
-------------------------	--------------

Collegium Almonozilenſe.	Almonozil.
--------------------------	------------

Domus Probationis Villaregien.	Villarcuo.
--------------------------------	------------

Reſidentia Naualcarnerenſis.	Naualcarnero
------------------------------	--------------

Reſidentia Ieſu Montani.	Ieſus del Monte.
--------------------------	------------------

Sunt in hac prouincia Socij 663.

PRO-

PROVINCIA CASTELLANA.

	Collegium S.	
	Ignatij.	
Vallisoleti	Collegium S.	Valladolid.
	Ambrosij.	
	Collegium	
	Anglicanū.	
	Collegium Sal-	
	manticense	
Salmantica	Collegium	Salamāca.
	Hiberno-	
	rum.	
Collegium Burgense.		Burgos.
Collegium Metinense.		Medina.
Collegium Segobienſe.		Segouia.
Collegium Abulense.		Auila.
Collegium Palentinum.		Palencia.
	Collegium	
	Compostel-	
Compostellæ	lanum.	Santiago.
	Collegium Hi-	
	bernorum.	
Collegium Pampilonense.		Pamplona.
Collegium Legionense.		Leon.
Collegium Lucronienſe.		Logronno.
Collegium Ouetenſe.		Ouiedo.
Collegium Numantinum.		Soria.
Collegium Santanderenſe.		Santander.
Collegium Montisregalis.		Monterrei.
		Colle-

Collegium Montfortense.	<i>Monforte.</i>
Collegium Areualense.	<i>Areualo.</i>
Collegium Vergarense.	<i>Vergara.</i>
Collegium Tudelanum.	<i>Tudela.</i>
Collegium Bilbaense.	<i>Bilbao.</i>
Collegium Bellimarense.	<i>Bellimau.</i>
Collegium Villæfranchæ Gall.	
Collegium S. Sebastiani.	<i>S. Sebastian.</i>
Collegium Orense.	<i>Orense.</i>
Collegium Tauicense.	<i>Toro.</i>
Domus Probationis Villagarcienſis.	
<i>Villargarcia.</i>	
Residentia Azcoitana.	<i>Azcoitia.</i>
Sunt in hac prouincia Socij 592.	

PROVINCIA ARAGONENSIS.

Valentiæ	Domus Professa.	}	<i>Valencia.</i>
	Collegium Valentinum.		
Collegium Barcinonense.			<i>Barcelona.</i>
Collegium Casaraugustanum.			<i>Carogoca.</i>
Collegium Maioricense.			<i>Mallorca.</i>
Collegium Gerundense.			<i>Girona.</i>
Collegium Gandiense.			<i>Gandia.</i>
Collegium Bilbilitanum.			<i>Calataiud.</i>
Collegium Tarasonense.			<i>Taraçona.</i>
Collegium Vrgellense.			<i>Vrgel.</i>
Collegium Oscanum.			<i>Huesca.</i>
Collegium Ilerdense.			<i>Lerida.</i>
Collegium Perpinianense.			<i>Perpinnan.</i>
Collegium Manresanum.			<i>Manresa.</i>
			<i>Colles.</i>

Collegium Vicense.

Vique.

Domus Probationis Tarraconensis. Tarra-
gona.

Sunt in hac prouincia Socij 444.

PROVINCIA BÆTICA.

Hispani	Domus Professa.	} Senilla.
	Collegium Hispalense.	
	Domus Probationis.	
	Collegium S. Mariæ.	
	Seminariū Anglicanū.	
	Seminarium Hiberno- rum.	
	Collegium Triguerense.	Trigueros.
	Collegium Gaditanum.	Cadiz.
	Collegium Marchenense.	Marchena.
	Collegium Cordubense.	Cordoua.
	Collegium Granatense.	Granada.
Bacæ	Collegium Baczanum.	} Baeça.
	Domus Probationis.	
	Collegium Malacense.	Malaga.
	Collegium Xerense.	Xerez.
	Collegium Cazorlanum.	Cazorla.
	Collegium Vbedanum.	Vbeda.
	Collegium Astigitanum.	Ezija.
	Collegium Guadixense.	Guadix.
	Collegium Frexenalese.	Freienal.
	Collegium Montellanum.	Montilla.
	Collegium Carmonense.	Carmona.
	Collegium Antiqueranum.	Antequera.
		Colle-

Collegium Ossunense.	Ossana.
Collegium Anduxarense.	Anduxar.
Collegium Vtrerense.	Vtrera.
Collegium Moronense.	Moron.
Residentia Giennensis.	Iaen.
Residentia Lucenensis.	Lucena.

Sunt in hac prouincia Socij 633.

PROVINCIA SARDINIÆ.

	Domus Professa.	
Sassari	Collegium Sassaritanum.	} Sasser.
	Seminarium S. Antoni.	
	Domus Professa.	
	Collegium Calaritanū.	
Calari	Domus Probationis.	} Caller.
	Seminarium Calaritanū.	
	Collegium Ecclesiense.	Iglesias.
	Collegium Algherense.	Alguer.

Sunt in hac prouincia Socij 210.

In India Occidentali Prouinciæ quinque.

PROVINCIA PERVANA.

	Collegium Limense.	
	Domus Probationis.	
Lima	Seminarium Limense.	} Lima.
	Residentia S. Iacobi.	
	Collegium Arequipense.	Arequipa.
	Collegium Cuzchense.	} Cuzca.
	Seminarium Cuzchense.	
	Collegium Potosinum.	Potosi.

52 *De congregationibus Clericorum*

Collegium Platenſe, ſeu chuquiſaquenſe.	<i>Plata.</i>
Seminarium Chuquiſaquenſe.	
Collegium Pacenſe.	<i>De la paz.</i>
Collegium Guamanganum.	<i>Guamanga.</i>
Reſidentia Iulenſis.	<i>Iuli.</i>
Reſidentia S. Crucis de la Sierra.	<i>S. Crux de la Sierra.</i>
Collegium Orruri.	<i>Orruro.</i>
Collegium Piſquenſe.	<i>Piſco.</i>
Collegium Callaenſe.	<i>Callao.</i>
Collegium Truxillanum.	<i>Truxillo.</i>
Sunt in hac prouincia Socij 390.	

Viceprouincia Chilenſis.	
Collegium Chilenſe.	<i>Chile.</i>
Collegium Conceptionis.	<i>De la Concepcion.</i>
Collegium Mendozaſum.	<i>Mendoza.</i>
Domus Probationis Vallis de Bucaleno.	<i>Valle de Bucaleno.</i>
Sunt in hac Viceprouincia Socij 60.	

PROVINCIA NOVI REGNI

GRANATENSIS.

In vrbe	Collegium S. Fidei.	
S. Fidei.	Seminarium S. Bartholomæi.	<i>Santa Fee.</i>
Collegium Quitoſe.		<i>Quito.</i>
Domus Probationis.		
Seminarium Quitoſe.		
Collegium Carthaginenſe		<i>Cartagena.</i>
		<i>Domus</i>

Domus Probationis Tungenſis. *Tunia.*

Collegium Pampilonenſe. *Pamplona.*

Reſidentia Panamana. *Panamà.*

Reſidentia Caxicana. *Caxica.*

Reſidentia Duitamenſis. *Duitama.*

Reſidentia S. Annæ. *S. Anna.*

Reſidentia Vndenſis. *Onda.*

Sunt in hac prouincia Socij 200.

PROVINCIA MEXICANA.

Mexici	{	Domus Profeſſa.	}	<i>Mexico.</i>
		Collegium Mexicanũ.		
		Domus Probationis.		
		Seminarium Mexicanũ.		

Collegium Guaxacanum. *Guaxaca.*

Collegium Guadalaxarenſe. *Guadalaxara.*

Angelo- poli.	{	Collegium S. Il- deſonſi.	}	<i>Puella de los Angeles.</i>
		Collegium Spiri- tus Sancti.		
		Seminarium An- gelop.		

Collegium Valliſoletanum. *Valladolid.*

Collegium Paſquarenſe. *Pazquaro.*

Collegium Tepozotlanum. *Tepozotlan.*

Collegium Guatimalenſe. *Guatimala.*

Collegium Zacatecanum. *Zacatecas.*

Collegium Meridanum. *Merida.*

Collegiũ S. Ludouici Potoſi. *S. Luis Potoſi.*

Collegium Queretarenſe. *Queretaro.*

Collegium Realexanum. *Realejo.*

Residentia { Verae Crucis Vera Cruz,
Cinaloensis. Cinaloa.
Guadianæ. Guadiana.

Residentia Nouæ Granatæ. de la nueva Granada.

Residentia Maiensis. de Maio.

Residentia Tepeguana. De Tepeguanes.

Residentia Topiana. de Topia.

Residentia S. Andreæ. de S. Andres.

Sunt in hac prouincia Socij 365.

In Philippinis Insulis Prouincia vna.

Manilæ { Collegium Manilanū } Manil-
Seminanriū Manilanū. } la.

Collegium Zebuense, Zebu.

Domus Probationis S. Petri. de S. Pedro.

{ Antipolana. Antipol.

{ Taytayensis. Taytay.

{ Boolana. Bool.

Residentia { Dulacensis. Dulao.

{ Carigarensis. Carigara.

{ Tinagonensis. Tinagon.

Sunt in hac prouincia Socij 128.

PROVINCIA PARAQVARIÆ.

Cordubæ { Collegium Cordu-
benſe. Cordoua.

Domus Probationis.

Collegium Assumptionis. de la Assumpcion.
Colle-

Collegium S. Michaelis Tucumanensis.

de S. Miguel de Tucuman.

Collegium Boni-aeris. Buenos Ayres.

Collegium S. Fidei. de Santa Fee.

Collegium S. Iacobi del Estero. Santiago del Estero

Collegium Estequense. Estero.

Sunt in hac prouincia Socij 121.

In Galliâ Prouincia quinque.

PROVINCIA FRANCIAE.

{ Domus Professa S. Ludouici. }

Parisijs { Collegium Claromont. } Paris.

{ Domus Probationis. }

{ Collegium Conuictorū. }

Residentia Pontifarenfis. Pontoyse.

Bituricæ { Collegium Bituricēse. Bourges.

{ Collegiū Conuictorū.

Flexiæ { Collegium Flexiense. la Flesche.

{ Collegium Conuictorū.

{ Collegium Rotomag.

Rotomagi { Domus Probationis. Rouen.

{ Seminarium Ioyeufæū.

Collegium Niuernense. Neuers.

Collegium Augense. Eu.

Collegium Rhedonense. Rhenes.

Collegium Ambianense. Amiens.

Collegium Molinense. Moulins.

Collegium Aurelianense. Orleans.

Collegium Cudomense. Caen.

Collegium Corisopitense. *Quimpercorentin.*Collegium Blesense. *Blois.*Residentia Alenconiensis. *Alençon.*Residentia Dieppensis. *Dieppe.*Residentia Cannadensis. *Cannada.*

Sunt in hac prouincia Socij 590.

PROVINCIA AQUITANIAE.

	{	Domus Professa	}	
		S. Xauerij.		
		Collegium Bur-		
		digalense.		
Burdigala	{	Domus Proba-	}	Bordeaux.
		tionis.		
		Residentia S. Ma-		
		carij.		

Collegium Aginnense. *Agen.*Collegium Petrocoricense. *Periguenx.*Collegium Lemouicense. *Limoges.*Collegium Pictauiense. *Poitiers.*Collegium Xantonense. *Xaintes.*Collegium Tutellense. *Tulles.*Collegium Palense. *Pau.*Collegium Engolismense. *Engoulême.*

Sunt in hac prouincia Socij 320.

PROVINCIA LVGDVNENSIS.

	{	Collegiū Lugdunense.	}	
Lugdumi	{	Domus Probationis.	}	Lyon.
		Collegiū Cōuictorum.		

Auc.

Auenione. { Collegium Auenion-
se. } Auignō.
Domus Probationis.

Dolæ. { Collegium Dolanum. } Dole.
{ Collegium Conuictorum. }

Collegium Camberienſe. Chambery.

Collegium Biſuntinum. Beſancon.

Collegium Viennenſe. Vienne.

Collegium Ebredunenſe. Ambrun.

Collegium Carpenſtoracſenſe. Carpentras.

Collegium Roannenſe. Roane.

Collegium Veſulanum. Veſoul.

Collegium Aquenſe. Aix.

Reſidentia Maſſilienſis. Marſeille.

Reſidentia Gratianopolitana. Grenoble.

Sunt in hac Prouincia Socij 476.

PROVINCIA TOLOSANA.

Toloſæ. { Domus Profeſſa S.
Ignatij.
Collegium Toloſa-
num. } Toulouſe.

{ Domus Probationis,
Collegium Conui-
ctorum. }

Collegium Turonenſe. Tournon.

Collegium Billomenſe. Billom.

Collegium Mauriacenſe. Mauriac.

Collegium Ruthenenſe. Rodes.

Collegium Auſcitanum. Auch.

Colle-

Collegium Aniciense.	Le Puy.
Collegium Biterrense.	Beziers.
Collegium Cadurcense.	Caors.
Collegium Auriliacense.	Aurillac.
Collegium Albenacense.	Aubenas.
Collegium Carcassonense.	Carcassone.
Collegium Albienſe.	Alby.
Sunt in hac Prouincia Socij 400.	

PROVINCIA CAMPANIÆ.

Musiponti	{ Collegium Muſſipontanum. Pont à Mouſſon.	
	{ Collegium Conuiſtorum cum Seminario Metenſi.	
Rhemis.	{ Collegium Rhemen- ſe.	} Rheims.
	{ Collegium Conuiſto- rum.	
Virduni.	{ Collegium Virdu- nenſe.	} Verdun.
	{ Collegium Conui- ſtorum.	
Collegium Diuionenſe.		Dijon.
Nancæi.	{ Collegium Nancæ- ianum.	} Nancy.
	{ Domus Probationis.	
Collegium Carolopolitanum.		Charle-ville.
Collegium Auguſtodunenſe.		Autun.
Collegium Catalaunenſe.		Châlons.
Collegium Barrenſe.		Barleduc.
		Colle-

Collegium Caluomontanum. *Chaumont.*

Collegium Antistiodorense. *Auxerre.*

Collegium Metense. *Mets.*

Collegium Senonense. *Sens.*

Residentia Lingonensis. *Langres.*

Sunt in hac Prouincia Socij 370.

In Germania Prouinciæ quinque.

PROVINCIA GERMANIÆ.

SVPERIORIS.

Ingolstadij.	{	Collegium In-	{	<i>Ingolstadt.</i>
		golstadiense.		
	{	Seminarium S.	{	
		Ignatij.		

Dilingæ.	{	Collegium Dilinga-	{	<i>Dilingen.</i>
		num		
	{	Seminarium S. Hie-	{	
		ronymi.		

Collegium Monachienſe. *Munchen.*

Collegium Auguſtanum. *Augſpurg.*

Collegium OEnipontanum. *Inſprug.*

Collegium Halenſe. *Hall.*

Collegium Lucernenſe. *Lucern.*

Collegium Friburgenſe Helueticorum. *Fri-*
burg in Schvveitzerland.

Collegium Ratiſbonenſe. *Regenſpurg.*

Collegium Bruntrutanium. *Bruntrut.*

Collegium Conſtantiſe. *Coſtanz.*

Collegium Eyſtadienſe. *Eyſtat.*

Collegium Enſiſhemianum. *Enſiſheim.*

Colle-

60 De congregationibus Clericorum

Collegium Neoburgense. Neuburg.
 Collegium Mindelheimense. Mindelheim.
 Collegium Friburgense Brisgoiæ. Friburg
 in Brisgavv.

Domus Probationis Landsbergensis.
 Landesberg.

Domus Oetingana. Oetingen.
 Residentia Eberspergensis. Ebersperg.
 Residentia Biburgensis. Biburg.
 Residentia Sedunensis. Sitten.
 Residentia Brigenfis. Brigen.
 Residentia Donawertana. Donnovvert.
 Residentia Fueffenfis. Fueffen.
 Residentia Ambergensis. Amberg.
 Residentia Chamensis. Chamb.
 Residentia Nouofori. Neumart.
 Residentia Tridentina. Trent.
 Residentia S. Morandi. S. Morand.
 Residentia Elwacensis. Elvvagen.

Sunt in hac Prouincia Socij 706.

PROVINCIA RHENI INFERIORIS.

Collegium Coloniense. Collen.
 Collegium Treui-
 Treuiris. { rense. } Trier.
 Domus Probationis.
 Collegium Confluentinum. Coblentz.
 Collegium Paderbornense. Paderborn.
 Collegium Monasteriense. Munster.
 Colle-

Collegium Hildesheimense.	Hildesheim.
Collegium Embricense.	Emmerich.
Collegium Aquisgranense.	Aachen, Aken.
Collegium Dusseldorpenſe.	Duffeldorp.
Collegium Oſnaburgenſe.	Oſenbrug.
Reſidentia Sigenenſis.	Sigen.
Reſidentia Bonnenſis.	Bon.
Reſidentia Noueſiana.	Nuyſe
Reſidentia Lipſtadiana.	Lipſtadt.
Reſidentia Sanctenſis.	Santen.

Sunt in hac Prouincia Socij. 406.

PROVINCIA RHENI SVPERIORIS

Moguntiaë.	{ Collegium Mogun- tinum.	{ Meintz
	Seminarium.	
Collegium Spirenſe.		Speir.
Herbipoli.	{ Collegium Her- bipolenſe.	{ Wirtzburg
	Seminarium.	
Collegium Fuldenſe.		{ Fuld:
Seminarium.		
Collegium Heiligenſtadienſe.		Heiligenſtadt.
Molsheim	{ Collegium Mols- hemienſe.	{ Molsheim.
	Seminarium.	
Bambergæ.	{ Collegium Bam- bergenſe.	{ Bamberg.
	Seminarium.	
Collegium Wormatienſe.		Wormbs.
		Colle-

Collegium Hagenoense.	Hagenavv.
Collegium Erfordianum.	Erfurt.
Collegium Sletstadianum.	Schletstadt.
Collegiū Aschaffenburgense.	Aschaffenburg.
Residentia Badensis.	Baden.
Residentia Rubeacensis.	Ruffach.
Residentia Fridslariensis.	Fridslar.
Residentia Heidelbergensis.	Heidelberg.
Residentia Creutzenacensis.	Creutzenach.
Residentia Neustadiana.	Neustatt.
Residentia Bruchsaal.	

Sunt in hac Prouincia Socij 434.

PROVINCIA AVSTRIÆ.

Viennæ.	{ Domus Professa.	} wien.
	{ Collegium Viennense.	
	{ Seminatrium Viennense.	
	{ Seminarium Hungaricum.	
Græcij.	{ Collegium Græcenle.	} Gratz.
	{ Seminarium.	
Collegium Labacense.		Labach.
Collegium Clagenfurtense.		Clagenfurt.
Collegium Zagrabienle.		Agram.
Collegium Lincense.		Lintz.
Collegium Passauiense.		Passavv.
Collegium Hommonense.		Hommonay.
Tirnauij.	{ Collegium Tirnauiense.	} Tirnavv.
	{ Seminarium.	
		Colle-

Collegium Cremsense.	Crems.
Collegium Goritense.	Gortz.
Collegium Iudenburgense.	Iudenburg.
Collegium Tergestinum.	Triest.
Domus Probationis Leobiciensis.	Leuben.
Residentia S. Bernardi.	S. Bernhard.
Residentia Millestadiensis.	Milstad.
Residentia Eberndorffensis.	Eberndorff.
Residentia Plettrienfis.	Plettria.
Residentia Traunkirchenfis.	Traunkirch.
Residentia Posoniensis.	Prestburg.
Residentia Iauariensis.	Rab.

In Transil- uania.	{	Collegium Claudiopolita- num.*	Colosvvar.
		Collegium Alba Iulienfe.*	Fairvvar.

Sunt in hac Prouincia Socij 450.

PROVINCIA BOHEMIÆ,

Pragæ.	{	Domus Professa.	}	Prag.
		Collegium Pragenfe.		
		Seminarium.		
Olomuci.	{	Collegium Olomu- cense.	}	Olmütz.
		Seminarium.		
Collegium Crumlouienfe.				Cromlauv.
Collegium Commotouienfe.				Commotauv.
Collegium Nouodomense.				Neyvhaus.
Collegium Glacense.				Glatz.
Collegium Niffense.				Neiffe.
				Colle-

64 De Congregationibus Clericorum

Collegium Gicziniense.	Gitſchin.
Collegium Znoymenſe.	Znoim.
Collegium Iglauienſe.	Igla.
Domus Probationis Brunenſis.	Brun.
Reſidentia Hoſeſhouienſis.	Holiſchavv
Reſidentia Kuttbergenſis.	Kuttenberg
Reſidentia Glogouienſis.	Glogavv.
Sunt in hac Prouincia Socij 287.	

In Belgio Prouinciæ duæ.
PROVINCIA FLANDRO-

BELGICA.

Antuerpiæ.	{ Domus Profeſſa.	} Antvverpē.
	{ Collegium Ant-uerpienſe.	
Collegium Aldenardenſe.	Oudenarde.	
Collegium Aloſtanum.	Aeſt.	
Collegium Belliolanum.	Belle.	
Collegium Brugenſe.	Brugghe.	
Collegium Bruxellenſe.	Bruffel.	
Collegium Caſlerenſe.	Caſiel.	
Collegium Cortracenſe.	Cortrych.	
Collegium Gandenſe.	Gendt.	
Collegium Iprenſe.	Iperen.	
Collegium Louaniienſe.	Louen.	
Collegium & Domus Probationis Mech- limenſis.	Mechelen.	
Collegium Ruræmondanū.	Ruremonde.	
Collegium Silue-ducenſe.	Shertogenboſch.	
Collegium Traiectenſe.	Maeftricht.	
	Colle-	

Collegium Winociberg. S. Winoxberghen.

Residentia Dunkercana. Dunkercke.

Residentia Hallensis. Halle.

Residentia Bredana. Breda.

Residentia Lyrana. Lyre.

Residentia Hollandica. Hollandt.

Missiones. { Castrensis.

{ Naualis.

Sunt in hac Prouincia Socij 801.

PROVINCIA GALLO-BEL-

GICA.

Duaci { Collegium Duacense. } Douay.
 { Seminarium Scotorum. }

Collegium Andomaracense. Saint Omer.

Tornac { Collegium Tornacense. } Tour-
 { Domus Probationis. } nay.

Collegium Leodiense. Liege.

Collegium Insulense. Lille.

Monti- { Collegium Montense. } Mons.
 bus. { Seminarium B. Mariæ. }

Collegium Valencense. Valenciennes.

Collegium Atrebatense. Arras.

Collegium Cameracense. Cambray.

Collegium Luxemburgense. Luxemburg.

Collegium Namurcense. Namur.

Collegium Dionantense. Dinant.

Collegium Hefdinense. Hefdin.

Collegium Ariense. Aire.

Domus tertia Probationis Huensis. Huy.

E Colle

Collegium Malbodiense.	<i>Maubeuge.</i>
Collegium Bethuniense.	<i>Bethune.</i>
Collegium Niuellense.	<i>Niuelles.</i>
Residentia Athenfis.	<i>Ath.</i>
Residentia Armenteriana.	<i>Armentiers.</i>

Sunt in hac Prouincia Socij 773.

In Polonia Prouinciæ duæ.

PROVINCIA POLONICA.

Cracouiæ	{ Domus Professa.	} Crakavv.
	{ Collegium Cracouiense.	
	{ Dom' Probationis	
Collegium Pofnanienfe.	<i>Poznan.</i>	
Collegium Califfienfe.	<i>Kalifz.</i>	
Collegium Leopoliense.	<i>Lvvovv.</i>	
Collegium Sendomiriense.	<i>Sendomirz.</i>	
Collegium Lublinense.	<i>Lublin.</i>	
Collegium Iaroslaiense.	<i>Iaroslavv.</i>	
Collegium Luceoriense.	<i>Lucko.</i>	
Collegium Torunenfe.	<i>Torun.</i>	
Collegium Camenecense.	<i>Katmienietz.</i>	
Collegium Gedanense.	<i>Gdansk.</i>	
Collegium Rauense.	<i>Ravva.</i>	
Collegium Oſtrogienfe.	<i>Oſtrog.</i>	
Collegium Fauſtouiense.	<i>Fauſtovv.</i>	
Collegium Breſtenfe.	<i>Brzeſe.</i>	
Residentia Choinicenfis.	<i>Choinica.</i>	
Residentia Præmiſſienſis.	<i>Przemysl.</i>	
Residentia Marieburgenſis.	<i>Malburg.</i>	
	<u>Reſi-</u>	

Residentia Crosnensis.	Crosno.
Residentia Graudentinensis.	Grondzionz
Residentia Vinnicensis.	Winnica.
Residentia Valcensis.	Walez.
Residentia Bydgosciensis.	Bydgoszez.
Residentia Barenfis.	Bar.

Sunt in hac Prouincia Socij. 532.

PROVINCIA LITVANIÆ.

Domus Professa Varſauiensis. *Warsawia*

Vilnæ.	Domus Professa.	} <i>Wilno.</i>
	Collegium Vilnense.	
	Domus Probationis.	
	Seminarium.	

Bransbergæ. { Collegium Bransbergenſe } *Brasberg.*
 { Seminarium. }

Collegium Plutouiense. *Plutovsk.*

Collegium Niesuiſiense. *Niefywiez.*

Collegium Lomzenſe. *Lomza.*

Collegium Polocenſe. *Polock.*

Collegium Rigenſe. *Riga.*

Collegium Derpätenſe. *Derpt.*

Collegium Orſzenſe. *Orsza.*

Collegium Krozenſe. *Kroſa.*

Collegium Smolencenſe. *Smolensk.*

Collegium Plocenſe. *Plocko.*

Collegium Vendenſe. *Wenda.*

Residentia Grodnensis. *Grodno.*

Residentia Vornienſis. *Wornia.*

Sunt in hac Prouincia Socij 468.

PROVINCIA ANGLICANA.

Leodici { Collegium Leodiense. } Liege.
 { Seminarium. }

Domus Probationis S. Ignatij.

Collegium S. Xaverij.

Residentia S. Mariæ.

Residentia S. Michaëlis.

Seminarium Audomarense.

S. Omer.

Residentia S. Dominici.

Collegium B. Aloysij.

Dom' Probationis Wattenensis. Wattenes.

Residentia S. Annæ.

Residentia S. Georgij.

Domus tertiæ Probationis Gandauensis.

Gant.

Residentia S. Stanislai.

Residentia B. Francisci Borgiæ.

Sunt in hac Prouincia Socij 267.

In Hibernia sunt

In Scotia sunt

} aliquot.

IN IMPERIO ORIEN-

TALI.

Residentia	{	Chienfis	Scio.
		Constantinopolitana. Con-	
		stantinopoli.	
		Smyrnensis.	Smirna.
		Belgradi.	Belgrado
	{	Quinque-ecclesiensis. Cin-	
	{	que-chiese.	

Sunt

Sunt omnes Prouinciæ in vniuerſa Societate 36. Viceprouinciæ 2. Domus Profeſſæ 26. Collegia 444. licet non ſint adhuc reſtituta, alteriſco notata. Domus Probationis ſeparatæ 44. Reſidentia 228. & Seminaria 56. Socij deniq; omnes 15574.

C A P V T VIII.

*SOCIETAS HOSPITALARIA, PRO SVB-
uentione pauperum orphanorum & mulierum
conueſſitarum, vt vocant, ab Hieronimo Æ-
miliano inſtituta, per Paulum III. ann. 1540.
approbatum.*

PAVLVS Papa III. ad perpetuam rei memoria. Ex iniuncto nobis deſuper, meritis licet imparibus, Apoſtolicæ ſeruitutis, officio, votis, per quæ hoſpitaliũ & aliorum piorum locorũ vtilitas, & ſalubris directio procuratur, libenter annuimus; ad illos quoque dexteram noſtram liberalitatis extendimus, quos ad id propria virtutum merita multipliciter recommendant.

Sanè pro parte dilectorum filiorum vniuerſorum pauperum ORPHANORVM S. MARIE MAGDALENÆ, in ſuburbio S. Leonardi Bergomenſis, & Mediolanenſis, Comenſis, Ianuenſis, Papienſis, Brixienſis, & Veronenſis, ciuitatum ac diœceſum, Hoſpitalium Recollectorum nuncupatorũ, ac tam eccleſiaſticarũ, quam ſecularium perſonarum in eis

uientium nobis nuper exhibita petitio continebat , quod cum aliàs quondam HIERONYMVS MIANI , ciuis Venetiarum , plures pauperes orphanos , propter bellorum in Italia vrgentium tristes euentus , & famem vrgentem , passim derelictos vagari videret , idem Hieronymus deuotionis feruore , & pietate motus , prædictum hospitale Sanctæ Mariæ Magdalenz incohauit, & deinde hospitale prædictum , tam propter ciuium in ciuitate Bergomensi degentium feruentem caritatem , quàm prouidam directionem , & salubre regimen prædicti Hieronymi, in tantum auctore Domino creuit, vti idem Hieronymus , ad alia hospitalia , in alijs Italiæ partibus instituenda animum applicarit.

Ita quod tam in Mediolanensi , quàm Comensi & alijs ciuitatibus, ac diœcesibus prædictis similia , & in quibusdam ex eis *mulierum conuertitarum* hospitalia , dicto Hieronymo , & nonnullis alijs mediantibus, erecta fuerunt. Vnde hospitalia ipsa de bono in melius perducuntur, in dies eorum numerus augetur, & augeri speratur, & sicut eadē expositio subiungebat, si in eisdem hospitalibus, quæ per dictos Clericos, & Laicos insinul gubernari cōsueuerunt, vnus Superior, vel caput , qui inibi pro tēpore seruientes cōgregari facere, & de loco
ad lo-

ad locum mutare valeret, existeret, hospitaliaq; ipsa aliquibus prærogatiuis decorarentur, profecto salubri ipsius hospitalis, & illi deseruientium prædictorum directioni, & quieti, plurimum consuleretur, ac in illis degentes pauperes huiusmodi & melius gubernarentur & pertractarentur, dictæque personæ in eo confouerentur, & ad solita seruitia inuitarentur.

Quare pro ipsorum pauperum, & deseruientium personarum parte nobis fuit humiliter supplicatum, vt in præmissis opportunè prouidere, de benignitate Apostolica, dignaremur.

Nos igitur qui caritatis opera vbique exerceri, sinceris desideramus affectibus, quemlibet ex pauperibus personis prædictis, à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodat⁹ existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutū fore cēsentēs, huiusmodi supplicationibus inclinati auctoritate Apostolica, tenore præsentium, eisdē Hospitalibus, quod pauperes, & personæ in eis pro tempore degentes, & deseruientes, vnā ex personis inibi deseruientibus huiusmodi, ecclesiasticam

vel secularem, inter eos Superiorem, vel caput, quæ ipsos congregari facere, ac de loco ad locum mutare, & quæcunque statuta, & ordinationes, licita & honesta, ac sacris canonibus non contraria condere, ipsa que statuta, quoties ei videbitur mutare, ac de nouo statuere possit, eligere.

Nec non Sacerdotes eisdem pauperibus pro tempore deseruientes, Horas Canonicas, diurnas pariter & nocturnas, Missas, & alia diuina Officia, secundum ritum & morem & vsum S. Romanæ Ecclesiæ, etiam nouissimè editum, dicere & recitare.

Ipsosque pauperes, ac omnes, & singulos, in dictis hospitalibus deseruientes dumtaxat, eorum confessionibus diligenter auditis, ab eorum omnibus & singulis peccatis, casibus, criminibus, excessibus, & delictis, à quibus locorum Ordinarii absolueri consueuerunt, absolueri, ac pro commissis pœnitentiam salutarem iniungere, liberè, & licitè valeant, perpetuò concedimus, & indulgemus.

Quocirca venerabilibus fratribus nostris *Casertano, Felitensi & Visonenſi* Episcopis per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel per alium, seu alios, auctoritate nostra, faciant præſentes litteras, & in eis contenta

quæ

quæcunque, plenum effectum sortiri, ac inuiolabiliter obseruari; illisque pauperes, sacerdotes prædictos, ac omnes, & singulos alios, quos quomodolibet concernunt, pacifice frui, ac gaudere, iuxta præsentium continentiam, & tenorem; nõ permittentes quemquam contra illorum tenorem, modo aliquo molestari, impediri, aut inquietari: contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compeſcendo.

Non obstantibus Apostolicis, ac in prouincialibus, & synodalibus Concilijs editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus, & ordinationibus, ac statutis, & consuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, ac litteris Apostolicis, etiam in forma Breuis, per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & nos, ac sedem prædictam, etiam per viam generalis legis, & statuti perpetui, & iniuncti ac stipulati contractus, ac motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam cum quibusuis irritatiuis, annullatiuis, cessatiuis, reuocatiuis, præseruatiuis, exceptiuis, restitutiuis, declaratiuis, ac derogatoriis derogatorijs, alijsque fortioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibus, & alijs decretis, etiam quibusuis locorum Ordina-

rijs, sub quibusvis verborum formis, extensionibus concessis, cōfirmatis, & innovatis, quibus (illorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes) illis aliàs in suo robore remansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter & expressè derogamus, contrarijs quibuscunque. Aut si aliquibus communiter vel diuissim ab eadem sit sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, & qualibet alia dictæ sedis indulgentia, generali vel speciali, cuiuscunque tenoris existat, per quam præsentibus non expressam, vel totaliter non insertam, effectus huiusmodi gratiæ impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de qua cuiusque toto tenore habenda sit in nostris litteris mentio specialis.

Nos enim ex nunc irritum decernimus & inane, quidquid secùs super his à quocunque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Nulli ergo, &c.

Datum Romæ apud S. Marcum, anno
 1540. Incarnationis Dominicæ 1540. Nonis Iunij, Pontificatus nostri anno sexto.

NO-

NOTATIO.

Vita Hieronymi AEmiliani exstat seorsum edita Italicè: eiusque elogium: Lector reperiet apud Philippum Ferrarium in Catalogo Sanctorum Italia.

Somaschenses porro iuuentutem varijs in locis docent, vt Cafali in Ducatu Montisferrati, & alibi. Habent item domicilia Auenione, Tolosa, & Parisijs & alibi in Gallia.

CAPVT IX.

PIUS V. PAPA SOMASCHENSIBUS dat ecclesiam S. Maioli Papiensis, & tribus votis monasticis ipsos adstringit.

PIUS Papa V. ad perpetuam rei memoriam. Iniunctum nobis desuper Apostolicæ seruitutis officium dignè peragere credimus, si ad ea, per quæ Congregationes præsertim Orphanorum causa institutæ, faciliùs stabiliri, & firmiùs conseruari valeant, considerationis aciem extendamus.

Sanè exponi nobis nuper fecerunt dilecti filij, Sacerdotes Clerici & Laici Congregationis loci de SOMASCHA, Mediolanensis diocesis, dudum canonicè institutæ, quod aliàs felicis recordationis Paulus Papa tertius, prædecessor noster, Congregationi prædictæ, cuique

cuiq; HIERONYMVS ÆMILIANVS, olim patricius Venetus, vir eximia pietate insignis, Spiritu Sancto, vt piè creditur, afflatus, omnibus sæculi curis posthabitis, initium antea dederat, quamq; multi illius exemplo adducti, amplexi fuerant, & in *Ianuenſi, Mediolanenſi, Ferrarienſi*, alijsq; Italiae ciuitatibus & vrbibus acciti, illam dilatauerant, caput sibi eligendi, constitutiones condendi facultatem concessit, eamq; ab Ordinariorum Superioritate, iurisdictione, & potestate exemit, ac tam ille quã deinde piæ memoriæ Pius Papa IV. etiam prædecessor noster dictam Congregationem nonnullis alijs priuilegijs & gratijs profecuti fuerint.

Necnon successiuè dilectus filius noster CAROLVS, tituli S. Praxedis presbyter Cardinalis BORROMÆVS nuncupatus, sufficienti ad id facultate, vt asserēbar, suffultus, dictæ Congregationi ecclesiam S. MAIOLI PAPRENSIS, olim per monachos *Cluniacenſis* ordinis obtineri solitam, certis annuis redditibus illi assignatis, donauit. Nosq; postmodum donationem prædictam Apostolica auctoritate approbauimus, prout in singulis prædecessorum, & Caroli Cardinalis prædictorum parentibus, ac nostris literis desuper confectis plenius continetur.

Qua-

Quarum litterarum vigore, prædicti sacerdotes Clerici & Laici ecclesiam prædictam in domum patrimoniam, & tamquam aliarum ecclesiarum dictæ Congregationis *caput*, pro futuris, *Præposito* qui inibi resideat, ac vnâ cùm alijs deparandis professis, non solum illius, sed etiam aliarum ecclesiarum eiusdem Congregationis curam, regimen, & administrationem habeat, necnon professis, qui dicto *Præposito* reuerentiam, obedientiam præstent, sibi delegerunt.

Cùm autem, sicut eadem expositio subiungebat, licet ijdem Sacerdotes, Clerici & Laici religiosè admodum viuât, ac præcipue inter alia pietatis opera, *Orphanorum* in disciplina Christiana, bonisque artibus & litteris, secundum cuiusque ingenij caput, erudiendorum, ac nonnullis in locis Seminariorum Clericorum curam Summo cum studio gerant, ac propterea dubium non sit, quin hæc Congregatio perpetuo duratura sit.

Nihilominus, quia plerique illorum, ob professionem non emissam, existimantes se non verè religiosos, ab illa recedunt, & ad aliquam religionem conuolant, alij pauperes, non habentes titulum beneficij, & patrimonium, repugnante Concilio Tridentino, ad ordines promoueri nequeunt,

queſtes, aut alijs rationibus adducti, aliud viuendi genus eligunt, multi ipſius Congregationis Sacerdotes, Clerici & Laici, ad firmiùs ſtabiliendam huiusmodi Congregationem, & ad obuiandum hiſce & alijs inconuenientibus, tria vota, videlicet *Paupertatu*, caſtitatis, & obedientiæ emit-tere ſummoperè deſiderant, ſi ad id noſtra, ſediſque Apoſtolicæ ſuffragetur auctori-tas. Quare ijdem Sacerdotes, Clerici, & Laici nobis humiliter ſupplicari fecerunt, quatenus illi vota prædicta, in manibus a-licuius Prælati eccleſiaſtici, emittendi li-centiam concedere, & aliàs perpetuæ il-lius Congregationis conſeruati, & Or-phanorum prædictorum vtilitati conſu-lere, oportuneque prouidere, de benigni-tate Apoſtolica, dignaremur.

Nos igitur, qui pijs honeſtiſque peten-tium votis gradum ſolemus præſtare af-ſenſum, dictorum ſacerdotum, clericorū, & laicorum, piā vitam, optimumque vi-uēdi modum, & inſtituti propoſitum plu-rimum in Domino collaudantes, ipſosque & eorum ſingulos, à quibuſuis excommu-nicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijs-que eccleſiaſticiſ ſentētijs, cēſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet in-nodati exiſtunt, ad effectum præſentium datum

dumtaxat consequendum absolventes, & absolutos fore censentes, necnon prædictarum litterarum, & inde secutorum quorumcunque tenore præsentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, prædictis Sacerdotibus, Clericis & Laicis, vota prædicta emittere volentibus, illa in manibus alicuius Prælati ecclesiastici, per Congregationem huiusmodi ad id eligendi, donec sex ex ipsis fuerint professi, & sibi *Præpositum* ipsius Congregationis *Generalem*, secundum illorum constitutiones factas seu faciendas, eligendum & confirmandum elegerint; & deinde dictis sex professis, & electo Præposito, omnibus & singulis alijs Christifidelibus, etiam in Orphanotrophijs educatis & eruditis, dictam religionem ingredi volentibus, In ipsius Præpositi, seu illius Vicarij manibus emittendi & profitendi, ac sub regula *S. Augustini*, in habitu tamen clericali & honesto, ac locis in quibus vixerint conformi, incedendi, vivendi, necnon Prælato, & Præposito, Vicarioque prædictis vota huiusmodi in manibus illorum recipiendi, liberam facultatem concedimus. ac quod infra triennium proxime futurum hi, qui per decennium in dicta Congregatione laudabiliter vixerint, vota prædicta emittere volentes, non expecta-

expectato anno probationis, triennio vero elapso huiusmodi, alij ipsi, vota emitte-
re volentes, non nisi elapso, anno probatio-
nis, & completo anno decimo sexto suæ æ-
tatis, in ecclesia prædicta, aut alibi, vbi cõ-
modius Præpositus, seu Vicario visum fue-
rit, vota prædicta, (ita vt non sit locus ta-
citæ professioni) emitte- re, & profiteri.
Quodque præfati & pro tempore existen-
tes Præpositus, Sacerdotes, Clerici & Laici
sub dicta regula, secundum constitutiones
per eos factas seu faciendas, viuere.

Omniaque & singula, quæcunque quo-
cumque & qualiacunque, bona mobilia,
seu immobilia dictæ Congregationis, seu
illius locis vel ecclesijs, ab Vniuersitatibus,
Communitatibus, & alijs etiam priuatis
personis, cuiusvis status, gradus, ordinis,
qualitatis, & præminentia existant, testa-
mento vel codicillis, aut alia vltima volun-
tate, seu donatione, etiam inter viuos, aut
aliàs quomodolibet, necnon oblationes,
sibi relicta & relinquenda recipere, exige-
re, & in communi tantum possidere, libe-
rè & licitè possint & valeant.

Quodque de cætero Congregatio præ-
dicta CLERICORVM REGVLARIVM S.
MAIOLI, siue de SOMASCHA appelletur,
similiter perpetuò statuimus & ordina-
mus.

Ac insuper quomodocunq; relicta Cōgregationi prædictæ, & non aliter, expresso & declarato loco, ex nunc prout & tūc, & è contra Ecclesiæ S. Maioli, ita quod liceat pro tempore existenti Præposito, per se vel alium seu alios, dictorum relictorum fructus & emolumenta, in sibi bene visos & necessarios vsus, & vtilitatem eccl. siæ S. Maioli, & Congregationis prædictæ, libere & licite conuertere, Diœcesani loci, vel cuiusuis alterius licentia desuper minimè requisita auctoritate & tenore præmissis, etiam perpetuò applicamus & appropriamus.

Decernentes præsentis litteras, de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis, alioue vitio seu intentionis nostræ defectu notari, argui, & impugnari, ac reuocari, limitari, moderari, suspendi, aut illis derogari, & sub quibusuis similium gratiarum reuocatione, derogatione, limitatione, moderatione, suspensione, aut alijs contrarijs dispositionibus, comprehendi non posse; & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum, restituta ac de nouo concessa, & perpetuò valida & efficacia esse, actore, suosque plenarios & integros effectus sortiri.

Ac ita per quoscunque Iudices & Commissarios,

missarios, quauis auctoritate fungentes, sublata eis ac eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari ac dissolui debere, ac ex nunc irritum & inane, quicquid secus super his à quoque, quauis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Quocirca Venerabilibus fratribus Amerinensi & Papiensi ac Cremonensi Episcopis, per præsentes mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum, per se vel per alium, seu alios, Congregationi & futuro Præposito huiusmodi, ac illius singulis personis, in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, Congregationem, illiusque Præpositum, & singulas personas, concessione, indulto, statuto, ordinatione, applicatione, appropriatione, & decreto huiusmodi, pacificè frui & gaudere.

Non permittentes eos, desuper per quoscunque contra præsentium tenorem quomodolibet molestari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parentes, per censuras & pœnas ecclesiasticas, aliaque iuris remedia, appellatione postposita, compescendo, necnon legitimis super his habendis, seruatis processibus, illos censuras & pœnas ipsas incurrisse declarando,

clarando, necnon eas etiam iteratis vicibus
aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si
opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Non obstantibus præmissis, ac recol.
mem. *Bonifacij Papæ Octauj*, prædecessoris
nostri, de vna, & Concilij generalis de
duabus dictis, dummodo quis vigore
præsentium vltra tres dictas ad iudicium
non euocetur, & alijs quibusuis consti-
tutionibus & ordinationibus Apostoli-
cis, necnon ipsius Congregationis, ac
quorumuis monasteriorum & Ordinum,
etiam iuramento, & confirmatione Apo-
stolica, vel quavis firmitate alia roboratis,
statutis & consuetudinibus, priuilegijs
quoque, indulgis, & litteris Apostolicis, il-
lis, eorumq; Superioribus & personis, sub
quibuscunque tenoribus & formis, ac cum
quibusuis etiam derogatoriis derogato-
rijs, alijsque efficacioribus efficacissi-
mis reiteratis, & insolitis clausulis, irri-
tantibus & alijs decretis, in genere vel in
specie, & alijs quomodolibet iteratis vi-
cibus, concessis, confirmatis, & inno-
uatis.

Quibus omnibus & singulis, etiam si
alias pro illorum sufficienti derogatione,
de illis, illorumque totis tenoribus specia-
lis, specifica, expressa & indiuidua, non au-
tem per clausulas generales idem impor-
tantes;

tantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, vel aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, contrarijs quibuscunque, aut si aliquibus, communiter, vel diuisim ab eadē sit sede indultū, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari nō possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionē.

1568. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die sexto Decembris, millesimo quingentesimo sexagesimo octauo, Pontificatus nostri anno tertio.

C A P V T X.

CONGREGATIO PRESBYTERO-
rum & Clericorum Oratorij, à S. Philippo
Nerio fundata, per Gregorium XIII. appro-
batum & an. 1575. approbatur & stabilitur.

GREGORIUS Episcopus, seruus seruo-
rum Dei, ad perpetuam rei memo-
riam. Copiosus in misericordia Dominus,
& in cunctis gloriosus operibus, à quo
omnia dona desluunt, ad hoc nobis, licet
immeritis, suæ sponse vniuersalis Ecclē-

ſiæ regimen committere, & noſtræ debilitati iugum Apoſtolicæ ſeruitutis impo-
nere voluit, vt inter alias, multiplices cu-
ras, operarios, quos ipſe Dominus in
meſſem ſuam, multitudinem vtrique ma-
gnam populorum, ad fructum diuinæ gra-
tiæ diſpoſitam, ne pereat, quotidie pro
ſua miſericordia dignatur emittere, con-
ducere non differamus, eoſque ad ſuſcipi-
endam ipſius Domini miſericordiam, in
medio templi ſui, eiſque vias Chriſti fide-
libus demonſtrandum, eorumque corda
d uinorum ſermonum declaratione illu-
minandum, nouas etiam interdum pio-
rum virorum Congregationes propterea
conſtituendo, noſtræ ſollicitudinis opera
Apoſtolicisſque fauoribus propenſius exci-
temus.

Dudum ſiquidē omnia beneficia eccle-
ſiaſtica, cum cura & ſine cura, apud Sedem
Apoſtolicam tunc vacantia, & inantea va-
catura, collationi & diſpoſitioni noſtræ re-
ſeruauimus, decernentes ex tunc irritū &
inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis
auctoritate, ſcienſer vel ignoranter conti-
gerit attentari.

Cum itaque poſtmodum parochialis
eccleſiæ B. Mariæ *Vallicelle* nuncupatæ, re-
gionis Pontis ſeu Parionis de Vrbe, per li-
beram reſignationem dilecti filij Antonini

de Adiuto, nuper ipsius ecclesiæ Rectoris, de illa, quã tũc obtinebat; in manibus nostris sponte factam & per nos admissam, apud Sedem eandem vacauerit, & vacet ad præsens, nullusque de illa præter nos hac vice disponere potuerit siue possit, reservatione & decreto obersistentibus supradictis. Et sicut dilectus filius PHILIPPVS NERIVS, presbyter Florentinus, ac Præpositus nonnullorum presbyterorum, & Clericorum secularium, tam suo, quàm aliorum presbyterorum & Clericorum præfatorum nominibus, nobis nuper exposuit, quod hi in ipsa ecclesia introduci cupiant, ac ita, illis gratia assistente diuina, circa Missarum & aliorum diuinorum officiorum in eadem ecclesia celebrationem, & verbi Dei populo inibi interesti prædicationem, aliaque salubria monita, ad salutem animarum Christifidelium procurandam, & quàm plurima pietatis opera exercenda intendere sperent, vt ex eorundem presbyterorum & clericorum laudabili vita & doctrina, dilecti filij ipsius ecclesiæ parochiani non paruum consolationem Spiritualem suscepiuri sint, si in eadem ecclesia vna Congregatio presbyterorum & Clericorum de ORATORIO nuncupanda, perpetuo erigeretur & institueretur, ipsaque ecclesia,

sia, cum onere curæ animarum illius Parochianorum præfatorum, eidem Congregationi concederetur, ex hoc profecto diuinus cultus ac ministrorum ecclesiasticorum numerus, in ea, ad Dei laudem & eorundem Christifidelium animarum salutem, maximum susciperet incrementum.

Quare dictus PHILIPPVS asserens dictæ ecclesiæ, & illi forsan annexorum fructus, redditus & prouentus, super quibus pensio annua quadraginta scutorum monetæ certæ personæ ecclesiasticæ, illam annuatim percipienti, Apostolica auctoritate, vt dictus Philippus etiam asserit, reservata existit, centum & triginta ducatorum auri de Camera, secundum communem estimationem, valorem annum non excedere, eisdem nominibus nobis humiliter supplicauit, quatenus præmissis annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur qui dudum inter alia volumus, quod semper in vnionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, quique diuini cultus augmentum & Christifidelium animarum salutem sinceris desideramus affectibus, pium & laudabile PHILIPPI Præpositi,

ac presbyterorum & Clericorum præfatorum desiderium summopere commendantes, ipsosque Philippum Præpositum, ac presbyteros & Clericos, à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, alijsque ecclesiasticis sententijs, censuris & pœnis, à iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes & absolutos fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, in dicta ecclesia, vnam Congregationem presbyterorum & Clericorum secularium de ORATORIO nuncupandum, sine alicuius præiudicio, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, perpetuò erigimus & instituimus.

Illique sic erectæ & institutæ ecclesiam præfatam, siue præmisso, siue alio quouis modo, aut ex alterius cuiuscunque persona seu per similem resignationem dicti Antonini, vel cuiusvis alterius de illa in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico & testibus sponte factam, aut constitutionem felicitis recordationis Ioannis Papæ XXII. prædecessoris nostri, quæ incipit, *Execrabilis*, vel assencionem alterius beneficii ecclesiastici, quavis aucto-

auctoritate collati, vacet, etiam si tanto tempore vacauerit, quod eius collatio iuxta Lateranensis statuta Concilij ad Sedem præfatam legitimè deuoluta, ipsa que ecclesia dispositioni Apostolicæ specialiter, vel aliàs generaliter reseruata existat, & super ea inter aliquos lis, cuius statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, dummodo eius dispositio ad nos hac vice pertineat, cum onere curæ animarum illius Parochianorum præfatorum, alijsque omnibus & singulis oneribus & honoribus, ac annexis, necnon omnibus bonis, censibus, iurisdictionibus, fructibus, redditibus, & prouentibus, alijsque iuribus, & pertinentijs suis eidem Congregationi, auctoritate Apostolica, & tenore præfatis, etiam perpetuo concedimus & assignamus.

Ita quod liceat ipsi Congregationi, illiusque Rectori, Presbyteris, Clericis, & Procuratoribus seu agentibus vel deputatis, per se vel alium seu alios, eorum & dictæ Congregationis nomine, ecclesiæ & annexorum ac bonorum iuriumque & pertinentiarum præfatorum, corporalem & realem & actuale possessionem, propria auctoritate, liberè apprehendere, & etiam perpetuò retinere, curamque animarum eidem ecclesiæ imminentem per
F 5 seiplos

seipſos preſbyteros , ſeu vel plures ex eis ſiue per alium vel alios preſbyteros (illis tamen prius à dilecto filio noſtro, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis in dicta vrbe & eius diſtrictu , Vicario in ſpiritualibus generali , ſeu Sede præfata approbatiſ,) exercere vel exerceri, eidemque eccleſiæ in diuinis deſeruire ſeu deſeruiſi facere, illiusque fructus, redditus, & prouentus, iura, obuentiones & emolumenta quæcunque percipere , exigere & leuare, ac in ſuos, & Congregationis, ac eccleſiæ præfatorum uſum & utilitatem conuertere.

Necnon eidem Congregationi , illiusque Rectori ac Preſbyteris & Clericis pro tempore exiſtentibus , ut pro ſalubri ſtatu & directione eccleſiæ & Congregationis huiusmodi illiusque perſonarum quæcunque ſtatuta & ordinationes rationabilia , honeſta, ac ſacris Canonibus & Concilio Tridentino , non contraria edere, & edita reformare, limitare & mutare, ac alia de nouo condere, prout, & quotieſeis, ſecundum rerum & temporum qualitates, videbitur expedire ; quæ quidem ſtatuta & ordinationes, poſtquam edita, reformata, limitata, & mutata, ac de nouo condita fuerint.

erint , à Sede præfata approbari , & per singulares personas , de gremio dictæ Congregationis existentes , inuiolabiliter obseruari debeant , liberè & licitè possint & valeant , auctoritate Apostolicâ , & tenore præfatis indulgemus , liberamque desuper facultatem concedimus & enlargimur.

Decernentes præsentelitteras de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio , & ex eo quod interesse prætendentes vocari non fuerint , notari , impugnari , aut in ius vel controuersiam vocari nullatenus posse , neque debere , minusque sub quibusvis reuocationibus , suspensionibus , annulationibus , limitationibus , derogationibus , & alijs contrarijs dispositionibus à Sede præfata , etiam in fauorem quorumvis quomodolibet emanatis & emanandis , nullatenus comprehendi posse , aut debere , necnon quo ad concessionem & assignationem , prout est & attentatum forsan est hactenus , ac tam quo ad illas , quam omnia alia supradicta ex tunc irritum & inane , si secus super his à quoquam quauis auctoritate , scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quocirca Venerabilibus fratribus nostris Patriarchæ Alexandrino , ac Americano

rino & Aquinatenſi Epiſcopis per Apoſto-
lica ſcripta mandamus, quatenus ipſi vel
duo aut vnus eorum, per ſe vel alium ſeu
alios, præſentes litteras & in eis contenta
quæcunque, vbi & quando opus fuerit, &
quoties pro parte PHILIPPI Propoſiti ac
Congregationis præſatorum, & ſingula-
rum illius perſonarum, nunc & pro tem-
pore exiſtentium, ſed alicuius eorum deſu-
per fuerint requiſiti, ſolemniter publican-
tes, eiſque in præmiſſis efficaciſ defenſio-
nis præſidio aſſiſtentes, faciunt auctoritate
noſtra præſentes litteras, & in eis conten-
ta, quæcunque firmiter obſeruari, ac ſingu-
los, quos ipſæ litteræ concernunt, illis pa-
cifice frui & gaudere, non permittentes
eos deſuper per quocumque, contra præ-
ſentium tenorem, quomodolibet indebi-
tè moleſtari, contradictores auctoritate
noſtra appellatione poſtpoſita compeſ-
cendo.

Non obſtantibus, priori voluntate no-
ſtra præſata, ac Lateranenſis Concilij no-
uiſſimè celebrati vniones perpetuas, niſi in
caſibus à iure permiſſis fieri prohibentis,
ac piæ memoriæ Bonifacij Papæ VIII. et-
iam prædeceſſoris noſtri, & alijs Apoſtoli-
cis conſtitutionibus & ordinationibus, pri-
uilegijs quoque, indultis, & litteris Apo-
ſtolicis Venerabili fratri noſtro *Alexandro*
Epi-

Episcopo Tusculanensi Cardinali *Farnesio* nuncupato, ad quem ratione ecclesiæ S. Laurentij in Damaso etiam de Vrbe, aut aliàs dictæ ecclesiæ S. Mariæ Vallicellæ, dum vacat, collatio, prouisio, præsentatio & omnimoda alia dispositio pertinet, ac dilectis filijs Populo Romano, sub quibuscunque tenoribus & formis, accum quibusuis etiam derogatoriis derogatorijs, alijsque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus & alijs decretis, etiam motu proprio, & certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac fratrum nostrorum consilio, etiam iteratis vicibus, etiam per recol. mem. *Leonem* Papam X. aliosque Romanos Pontifices, similiter predecessores nostros, ac forsan etiam nos, & Sedem præfatam concessis, approbatis & innouatis; illis præsertim, quibus inter alia caueri dicitur expressè, quod de quibuscunque beneficijs ecclesiasticis dictæ Urbis, vacatione illorum pro tempore occurrente, alijs quam ciuibz Romanis & originariorum ciuium Romanorum filijs, & forsan aliàs certo modo qualificatis prouideri, vel aliàs disponi non possit, & aliter de illis etiam per Sedem præfatam pro tempore factæ collationes, concessionis, vniõnes, & aliæ dispositiones nullius sint roboris vel momenti; quodque eisdem priuile-

gije

gijs & indultis nullatenus , aut non nisi modo & forma in illis expressis derogari aut derogatum censi possit , & si illis aliter derogari contingat , derogationes huiusmodi nemini suffragentur. Quibus omnibus & singulis , etiamsi pro illorum sufficienti derogatione aliàs de illis eorumque totis tenoribus , specialis , specifica , expressa & indiuidua , ac de verbo ad verbum , non autem per clauulas generales idem importantes , mentio seu alia quæuis expressio habenda , aut etiam aliqua exquisita forma ad hoc seruanda foret , illis aliàs in suo robore permansuris , hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus , quodque de gremio dictæ Congregationis diuersæ personæ ex dicta vrbe oriundæ , vel aliàs iuxta dicta statuta qualificata non existant , contrarijs quibuscunque. Aut aliqui super prouisionibus sibi faciendis de huiusmodi vel alijs beneficijs ecclesiasticis in ipsa vrbe speciales vel generales dictæ Sedis vel Legatorum eius litteras impetrarint , etiamsi per eas ad inhibitionem , reservationem & decretum vel aliàs quomodolibet sit processum. Quas quidem litteras & processus habitos per eandem , & inde sequuta quæcunque , ad dictam ecclesiam Beatæ Mariæ volumus non extendi , sed nullum per hoc eis ,
quo

quo ad affecutionem beneficiorum aliorum præiudiciũ generari. Et quibuslibet alijs priuilegijs, indulgentijs, & litteris Apostolicis generalibus vel specialibus, quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa vel totaliter non inserta effectus earum impediri valeat, quomodolibet vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris litteris mentio specialis, prouiso, quod ipsa ecclesia Sanctæ Mariæ debitis propterea non fraudetur obsequijs, & animarum cura in ea nullatenus negligatur, sed illius congruè supportentur onera consueta. Nulli ergo omnino, &c. Siquis autem, &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo quinto, Idibus Iulij, Pontificatus nostri anno quarto.

N O T A T I O.

S. PHILIPPVS NERIVS, *Florentia ann. 1515. feliciter notando, anno 1595. Roma in Domino sanctissimè obdormiuit. Vitæ eius Latine scripsit Antonius Gallonius, Oratorij Romani Presbyter, Roma & Moguntia ann. 1602. editam.*

CAPVT

CAPVT XI.

GREGORIUS XV. Ann. 1621. CONFIRMAT decretum, quod vnaquaque domus Congregationis Oratorij se ipsam per se regat, nec plures insimul vniri valeant; & statuit vt in quolibet loco non nisi vna domus erigi possit, nec locorum Ordinarij vllam dicta Congregationis domum, nisi iuxta statutorum eiusdem formam, visitare possint.

GREGORIUS Papa XV. ad perpetuam rei memoriam. Ex iniuncto nobis desuper Apostolicæ seruitutis officio, his, quæ pro Congregationum quarumlibet, ad diuini nominis laudem & gl'oriam, ac populorum ædificationem animarumque salutem prouidè sancteque institutarum, ac personarum in eis pijs exercitijs, atque Altissimi obsequijs vacantium felici regimine, statuta & ordinata sunt, vt firma perpetuò remaneant, Apostolicæ confirmationis robur libenter adiicimus, aliaq; disponimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire. Cum itaque, sicut accepimus, inter statuta dilectorum filiorum Presbyterorum Congregationis Oratorij, in Ecclesia B. Mariæ in Vallicella nuncupatæ de Vrbe, à S. Philippo Nerio institutæ, per felicitis recordationis Paulum Papam V. prædecessorem nostrum approbata & confir-

confirmata, infra scriptum reperiatur, tenoris subsequētis, videlicet: *Statutum est, ne Congregatio alibi vllum locum recipiat, neque alterius Congregationis regenda suscipiat onus: si quæ verò aliorum locorum collegia & Congregationes nostra instituta obtinuerint & seruare voluerint, non sint illa quidem nostra annexa; neque Clerici eorum sint à Congregatione Oratorij Romani, quemadmodum esse debet, instituti, vt vnaquaque domus ac familia, nostræ formam imitata, separatim ab alijs, se per se regat, ac moderetur.* Nos attendentes Statuti huiusmodi obseruantiam, dictæ Congregationis manutentioni admodum necessariam fore; idcirco motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione, nostris statutum insertum prædictum Apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuò approbamus & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes & singulos tam iuris quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Inhibentes propterea; sub excommunicationis alijsque sententijs, censuris, & pœnis ecclesiasticis, arbitrio nostro infligendis, ne plures dictæ Congregationis domus, neque tamquam principales, neque tamquam membra à se inuicem dependentia, insimul vniri, & in quauis

ciuitate, terra, seu loco plusquam vna domus dictæ Congregationis erigi seu institui possit. Quocirca vniuersis & singulis locorum Ordinarijs, ne vllam dictæ Congregationis domum, nisi iuxta statutorum prædictorum formam & tenorem, nec aliter, nec alio modo visitare, minusve quouis casu pro tempore contingente, ac sub quouis prætextu aut quæsito colore, aliquam ipsius Congregationis personam è dicta Congregatione extrahere, aut ab obseruatione sui instituti remouere audeant seu præsumant, auctoritate & tenore præsentis interdiciamus, & prohibemus. Decernentes præsentis litteras perpetuò validas, firmas & efficaces existere, & fore: suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam, quouis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus quibuscumque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, priuilegijs quoque, Indultis, & litteris Apostolicis, eisdem locorum Ordinarijs, & quibuscumque alijs personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibuscumque clausulis & decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis eo-

rum

rum omnium tenor præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam sub annulo Piscatoris die 8. Iulij, M. DC. XXII. Pontificatus nostri anno secundo. S. Card. S. Susannæ.

C A P V T XII.

Oratoria per Italiam & Galliam exstructa, instar Romani.

Neapolitanum, operâ Francisci Mariæ Taurusij, anno 1586 cò ab Hanhibale Capua Archiepiscopo euocati, exstructum. *Napoli.*

Septempedanum in Piceno. *San Seuerino.*

Anxanum Oratorium anno 1598. conditum.

Anxanum Seminarium adolescentum indigenarum.

Lucense à Republica Lucensi exstructum. *Lucca.*

Firmanum. *Fermo.*

Panormitanum in Sicilia. *Palermo.*

G 2 *Camer-*

uidentia processerunt, licet eius superueniente obitu litteræ Apostolicæ desuper cōfectæ non fuerint, suum debitum consequantur effectū. Dudum siquidem fel. rec. Greg. Papa XV. prædecessor noster piè præmeditatus, q̄ supremus ille & diligens Paterfamilias, qui ab origine mundi plantauit vineam suam, vniuersalem scil. Ecclesiam, in eam quotidie non desinat mittere operarios; quorum assiduitate cultura illa vepribus expurgata fructū afferat vel ceterissimum, vel sexagesimum, vel trigesimum, quodq; ante Incarnationem Verbi misit in eam Patriarchas & Prophetas, virosq; sanctissimos, qui portauerunt pondus diei & ætus: post assumptam verò humanitatis nostræ substantiā venit vocare nouissimos, sanctos videlicet Apostolos, qui vineā hāc & fidei feruore & prædicationis verbo per vniuersum propagarunt Orbē, ijsq; adiunxit non solum fortissimorum martyrum exercitus, qui effuso sanguine illam irrigarunt vberimè, sed etiam Confessorum laudabilem numerum, quorum sanctitatis exemplo hæc vinea vbiq; terrarum odorem afflat suauissimū; inter quos paucis ante annis sanctimoriam redolere satis constiterat Beatum Philippum Nerium, Congregationis Oratorij fundatorem; cuius & vitæ puritas, & omnium virtutum congeries &

miraculorum gloria plurimum elucebat, ipsius B. Philippi catalogo Sanctorum adscriptioni decreuit intendere.

Cumq; iam ab ipso die, quo dictus B. Philippus obdormiuerat in domino, fama sanctitatis & miraculorū eius adeò creuisset, ut statim dignus canonizatione acclamaretur, & multi viri graues de illa pmouenda cogitassēt, & apud piæ memoriæ Clemētē VIII. etiā p̄decessorē nostrū desuper egissent & eiusdē Clemētis p̄decessoris auctoritate viuę vocis oraculo cōcessa, statim eodē ipsius B. Philippi obitus anno, in Vibe & extra eā fuissēt receptæ informationes, & facti p̄cessus sup illius virtutib⁹, s̄c̄titate & miraculis; & successiuē corā similis recordationis Paulo V. pariter p̄decessore nostro, p̄ eadē canonizatione carissimis in Christo fili⁹ noster Lodouicus Frāciæ & Nauarræ Rex Christianissim⁹, & carissima etiā in Christo filia nostra Maria, eiusdē Ludouici Regis mater, ac dilecti filij nobiles viri Senātus Populusq; Romanus, & Maximilian⁹ vtriusq; Bavarie, necnō Carolus Gōzaga Niuernensiu, & dū in humanis agerēt Ferdinādus I. & post eius obitū Cosmus II. Magni Hetruriæ eis subiectę Duces, & dilectæ in Christo filiæ nobiles mulieres, Christina Cosmi mater, & Catharina Caroli p̄fati vxor, ac etiā dilecti filij presbyteri dictę Cōgregationis institissēt, & Paulus p̄decessor p̄dictus Venerabilib⁹ Fratribus nostris, tūc suis, S. Romanæ Ecclesiæ

Cardinalib⁹, sup^r Sacris Ritibus deputatis p^r suas in forma Breuis sub annulo Piscatoris desup^r expeditas litteras cōmississet, vt inq^rerēt in genere pri⁹, ac deinde in specie sup^r fama sanctitatis, virtutib⁹ & miraculis dicti B. Philippi formarēt iuris ordine seruato p^rcessū, eoq^{ue} diligētissimē pacto, & facta p^r bonæ memoriæ dominicū eiusdē S. Romanæ Ecclesię Cardinalē Pinellū nuncupatū relatione, ex p^rcessu videlicet in genere facto, plenē cōstare de fama sanctitatis & miraculorū dicti B. Philippi, ac deueniri meritō posse ad inquisitionē in specie dictus Paul⁹ p^rdecessor, bonæ memoriæ Francisco Peniæ Rotæ Decano, & Horatio Lācellotto ipsoq^{ue}; Horatio p^rmoto ad Cardinalat⁹ honorē, Alexā. dro Ludouisio, tūc in minorib⁹ cōstituto, q^{ue} deinde ad Sūmi Apostolatus apicē assūpt⁹, Gregori⁹ XV. p^rdictus fuit nūcupat⁹, ac Venerabili fratri nostro Dionysio de Marquemōt, Ecclesiæ Lugdunēsi postmodū p^rfecto, omnib⁹ causarū Palatij Apostolici tūc auditoribus, vt cōiūctim, vel saltē duo eorū p^rcedentes, inquisitiones & p^rbationes huiusmodi facerēt factasq^{ue}; referret, demādasset dicti q^{ue}; Auditores Cōmissarij iniūcto sibi officio. diligēter p^rfuncti toti⁹ negotij seriē in scriptis eidē Paulo p^rdecessori retulissēt; & dictus Paulus p^rdecessor relationē, vt p^ræfertur, factā, vna cū iteratis instātij ac precib⁹ dictorū Principū, & Presbyterorum dictæ Cōgregationis Oratorij, ad p^rdictos Cardinales,

Dis 19. mē
sis Ianuar.
1626. Car-
dinalis cre-
ato.

ut præfertur, deputatos remississet, ac omnibus per bonæ memoriæ Robertum dictæ Sanctæ Romanę Ecclesiæ Cardinalem Bellarminum nuncupatum, ad id specialiter electum examinatis, & relatis in octo Congregationibus diuersis temporibus habitis, de validitate processuum in specie factorum, tam in dicta Vrbe, quam extra eā, & de fide, spe, charitate, virginitate, de prophetia, alijsque donis & virtutibus, de fama sanctitatis & miraculis quamplurimis tum in vita, tum post obitum dicti B. Philippi plenè constare, seruatis seruandis conclusum & decretum extitisset, idem Paulus prædecessor, ut in illius honorem tamquā de Confessore non Pontifice Missa celebrari & Officium recitari in ecclesiā beatissimi Virginis Mariæ, & Sancti Gregorij in Vallicella de Vrbe licitè posset, induisit: & successiuè indulgentiis huiusmodi ad alias eiusdem instituti Congregationes in alijs ecclesijs extra Urbem canonicè erectas extendit.

Beatificatio.

*Instantia
canoniza-
tionis apud
Greg. XI.*

Dictoq; Paulo prædecessore viam vniuersæ carnis ingressi, prædictus Gregorius prædecessor, qui illi in Apostolatus ministerio successit, Beati Viri sanctitatē quippe per virtutum illius excellentiam in minoribus, ut præfertur, constitutus benè nouerat) veneratus, & Christi fidelium deu-

deuo-

deuotione, precibusque dicto um Principum instantius quam vnquam repetitis permotus, negotium Canonizationis illius perficiendum constituit: & ad hunc effectum prædictis Cardinalibus dictæ Congregationis Sacrorum Rituum mandauit, vt prædictos processus omni qua decebat diligentia rursus inspicerent, & vniuersam causam sibi referrent; qui quidem Cardinales dictum Robertum Cardinalem denovo elegerunt, eoque ab humanis exempto, dilectum filium nostrum, tunc eiusdem Gregorij prædecessoris, Petrum Paulum eiusdem S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Crescentium nuncupatum, in eius locum subrogarunt, & negotio exactissimè discusso ac diligentissimè examinato, seruatis similiter seruandis, vnanimiter congregati censuerunt, plenissimè constare tam de validitate processuum, quàm de vitæ sanctitate, virtutibus & miraculis tum in vita, tum post mortem dicti Beati Philippi: ita vt si dicto Gregorio prædecessori videretur, posset dictus Beatus Philippus in Sanctorum numerum adscribi.

Cumque nihil iam superesset vterius, *Primum* idem Gregorius prædecessor voluit in *Consistoriū* Consistorio suo secreto de his omnibus relationem fieri, & Venerabilis frater noster, tunc suus Franciscus Maria, Episcopus

Ostiensis, tunc Portuensis, & Cardinalis à Monte nuncupatus, suo & aliorum dictæ Sacrorum Rituum Congregationis Cardinalium nomine summam processus exposuit, & ex rebus ab ipso Beato Philippo præclare gestis selegit nonnullas, quas disertis planè verbis enarrauit, ac se cæterosque dictæ Congregationis Sacrorum Rituum Cardinales censuisse asseruit, dictum Beatum Philippum, si ipso Gregorio prædecessori visum foret, Sanctorum catalogo aggregari posse: in quorum sententiam reliqui omnes Cardinales in dicto Consistorio tunc assistentes, de quorum numero nos quoque tunc eramus, suo quisque suffragio ex ordine deuenerunt.

*Secundum
consistorii.*

Et successiuè idem Gregorius prædecessor, ex antiquo Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum tunc suorum instituto, publico Consistorio, in quo præter dictos Cardinales, etiam Venerabiles fratres nostri Patriarchæ, Archiepiscopi & Episcopi, ac alij Romanæ Curix Prælati, & dicti Gregorij prædecessoris familiares, dilecti filij, conuenerunt, conuocato; dilectus filius Magister Ioannes Baptista Spada iunior, Aulæ Consistorialis Aduocatus, de vita, virtutibus & miraculis dicti Beati Philippi disertè dixit, & nomine prædictorum Principum

Principum

cipum illius Canonizationem suppliciter
 petijt. Quibus auditis dictus Gregorius
 prædecessor respondit, se precibus liben-
 ter assentiri : sed quoniam non audebat
 Sancta Sedes librum æternæ vitæ perscru-
 tari, nisi Spiritu sancto aperiante, velle
 se diutius immorari, ac maturius proce-
 dere : & propterea omnes in Domino
 rogauit, vt secum vnâ orationibus, ieiunijs
 ac eleemosynis diuinæ voluntatis arbitriū
 explorarent.

*Viriusque
 Signatus
 Referen-
 darum.*

Demum verò Consistorio, quod semi-
 publicum vocant, indicto, in quo prædi-
 cti omnes, ac etiam Sedis Apostolicæ
 Notarij, & causarum dicti palatij Audi-
 tores, dilecti filij, interfuerunt, omnes Be-
 atum Virum canonizandum esse publicis
 suffragijs iudicarunt. Quorum vnanimi
 consensu audito, ipse Gregorius prædeces-
 sor aperiens os suum in benedictiones,
 gratias egit diuinæ Clemētix, quòd tantā
 contulisset gratiā seruo suo: statuitq; illum
 inter Sanctos referre, vnâ cum Beatis Isi-
 doro Agricola, & Ignatio Loyola, ac Frā-
 cisco Xauerio, nec non Tereſia. De cuius
 quidē Beati viri Philippi origine, vita vir-
 tutū donis & miraculis aliqua ex multis in
 processu deductis, recensenda duxit.

*Tertiū cō-
 sistorium.*

Est igitur natus Philippus Florentiæ, *Philippus*
 millesimo quingentesimo decimo quinto, *nascitur,*
 salutis

salutis anno, sedente Leone Decimo Pontifice Maximo, & in ecclesia S. Ioannis Baptistæ baptismali fonte ablutus. Franciscum Nerium, & Lucretiam Soldiam honestissimæ vitæ atque probatæ integritatis parentes habuit; à quibus adhuc puerulus optimis moribus imbutus, ab ipsa ineunte ætate ob præclaram, quam præ se ferebat, naturæ indolem, non modò aliorum animos in sui rapiēbat amorem, vt Pippus bonus appellaretur, sed diuina in omnibus iuuante gratia, videretur de se magnum aliquid præmonere. Nam octo annos natus, vnâ cum asello, quem conscenderat, in cellam vinariam præceps delapsus, atque iumentum onere oppressus, ingenti admiratione qui mortuus credebatur, extractus est viuus & incolumis. Vbi verò ad annum peruenit ætatis decimum octauum, missus est à patre ad opidum S. Germani, vt ibi apud patrum opibus abundantem mercaturam exerceret: qui adolescentis optimi lætificatus aduentu, ipsum breui, propter eius probitatem, in hæreditatem vocare constituit.

At verò Philippus cœlestium desiderio indies ardentior, à patruī gratia & benivolentia sibi timere cœpit; donec duobus, annis transactis, mercaturæ nobilioris audas, contemptu viginti millium aureorum
heredi-

hereditate ab illo oblata, Romam inde se contulit: vbi opportunum & aptum ad solida virtutum officia nactus locum, pietatis operibus Philosophiæ ac Theologiæ studium adiunxit: & interim arctam vitæ viâ ingressus humi plerumque cubare, tenui victu atque assiduo ieiunio delectari, & aliquando per triduum ab omni cibo abstinere, septem præcipuas Urbis ecclesias obire, & in cœmiterio Calisto nuncupato in oratione pernoctare sæpe consuevit. Ac vix annum ætatis suæ vicesimum nonum attigerat, cum inter alia diuinitus accepta dona, planè mirabilis cordis palpitatio fuit ac fractura costarum: quæ publico medicorum testimonio præter naturæ ordinem obligit, quasi mentis dilatato sinu, etiam caro dilataretur, & exultaret in Deum viuum: & ad animarum propterea subsidiū se multò magis vocari sentiens, de solitaria vi. æseueritate diuino nutu remitte cœpit, atque inter cuiusque conditionis homines ea mente versari, vt publicis adhortationibus, & priuatis colloquijs Christo Domino quàm plurimos lucraretur, nullo incommodo, nullo penitus deuicato labore.

Cordis palpitatio.

Eodemque ferè tempore, quo sanctissimæ Trinitatis Confraternitas ad Peregrinorum, & Conualescentium commodi-

*Sodalitū
sanctissimæ
Trinitatis
instituit.*

tatem

*Sodalitū
sanctissima
Trinitatis
instituit.*

tatem ipsius consilio atque opera fuit instituta, cum vnoquoque mense quadraginta horarum supplicatio decreta esset, ipse rotas penè noctes ducebat insomnes, & confratres ad orationem hortabatur, & exemplo mirificè incitabat. Cum verò ad tricesimum sextum annum peruenisset, Confessarij iussu sacerdos factus, & audiendis fidelium confessionibus præfectus, in ædibus S. Hieronymi de charitate nuncupati habitavit: in cuius ecclesia ad Sacramentorum frequentiam, & ad dandam scientiam salutis semper intentus, in proprio etiam cubiculo pia de diuinis colloquutione illos erudiebat, qui eius sese disciplinæ tradiderant.

Fidei formor.

Et in hoc ipso suorum progressu attendit animum Indee adeundi, ad vineam Domini excolendam, & fructus vberiores etiam profuso sanguine reportandos. Vt autem ea de re supernum consilium exploraret, virum Cisterciensis ordinis pietate insignem consuluit, à quo reuelante Deo admonitus est, eius Indias Romæ futuras. Quamobrem maiori succensus ardore, non solum durissima peccatorum seruitute pressos ad Christi Domini obsequium traducere studuit, verum etiā sedentes in tenebris & umbra mortis infideles ad clarissimum fidei lumen adduxit: quo

quo illustrati nonnulli Hebræi Christum recipere, & Hæretici ad Catholicam veritatem redire non dubitarunt. Certè de nouatoribus reuincendis, vel ad Romanam Ecclesiam reducendis, maximè visus est fuisse sollicitus, cùm bonæ memoriæ Cæsarem presbyterum Cardinalem Baronium nuncupatum, adhuc in minoribus constitutum, ad opus Annalium per tot annos vrgeri non destitit: vt ipsemet postea Cardinalis scripserit, non se Annalium ecclesiasticorum sed Philip-pum auctorem extitisse.

Iamque in Ecclesia S. Hieronymi pijs ac familiaribus colloquijs diu ad virtutes erudierat confluentes, cùm ad maiorem fructum ex verbi Dei semine percipien-dum ex filijs, quos Christo genuerat, dele-ctis nonnullis, reolendæ memoriæ Gre-gorij Decimi tertij etiam prædecessoris nostri auctoritate, apud dictam ecclesiam beatissimæ Virginis MARIE & S. Grego-rij Congregationē prædictā Oratorij fun-dauit: & congruentibus institutis à prædicto Paulo prædecessore postea confirmatis, in Presbyterorū sæculariū statu, absque voti vllius vel promissionis vinculo, ad quatuor familiares sermones singulis in hebdo-mada ferijs, excepta die Sabbati, diuinis de rebus habendis, ad quotidianā sub vespērā

*Congrega-
tionem
Oratorij
instituit*

in Ora-

in Oratorio publico Orationem, ad Sacramentorum frequentiam; & ad alias complures Christianæ pietatis exercitationes retinendas munivit ac stabilivit.

Amor in Deum.

Vt autem speciatim tanti viri virtutes agnoscantur, & per viam salutis incedentibus subsidio esse valeant, non est omitendum, quod is fuit in primis charitate in Deum admirabili, ut internus ille ignis nonnunquam, dum attenderet ad divina, redundaret in corpus, & facies atque oculi scintillis micarent, atque etiam ex improviso illa Apostoli verba sæpius usurparet, Cupio; sed mox animaduertens, suæ in in Deum deuotionis occultandæ gratia, reliquum sententiæ tericebat, nimirum, Dissolui, & esse cum Christo.

Eucharistia frequentia.

Perpetuo atq; ardenti studio venerandū Eucharistiæ colebat Sacramentum: vel enim laicus, vel sacerdos celebrans, vel ægrotans in lectulo, illius quotidiana susceptione reficiebatur. Verum inter celebrandum feruidus lignium altaris gradum quodam exultationis tremore concutiebatur.

Lacryma.

In ipsa Dominicæ passionis memoria, atque iniquorum hominum ingratitude gemitus fundebatur vberrimos: & miraculo tribuebatur, quod præ assidua lacrymandi consuetudine vim oculorum non amisisset.

Inter

Inter cætera, quibus ad huiusmodi ^{Orandi} ^{studium} charitatis gradum peruenit Philippus, summum fuit orationis studium, cui inexplicabili desiderio semper addictus, omnia Congregationis exercitia in eam quodammodo tendere curauit: ut inde meritò Oratorij Congregatio fuerit appellata.

Hæc ipsa Beati Viri charitas miris modis redundat in singulos cuiusque conditionis homines: nam omnium utilitati ac necessitati expositus, nullum sibi tempus certum esse voluit, in quo suæ parceret valetudini, & quod inhabitabat cubiculum non pateret aliorum commoditati, summa lenitate excipiens ad se venientes, factus omnibus omnia, ut omnes Christo lucrificeret.

Singulari præsertim industria per Christianæ lætitiæ semitas deduxit adolescentes: qua vel septem Urbis ecclesias, vel Xenodochia, vel alia pia exercitia frequentantes, labore ac molestia ex parte leuantur. Summa item assiduitate visebat ægrotantes, præsertim è suis, nec eos deserebat, dum nosset mortis periculum instare. Tentationes diaboli repellebat mirabiliter: atque à plurimis laborantibus in extremis, cum ipse accederet proferretque verba: Quis isthîc? daemones ad vocem perterriti, sese in fugam visi sunt conijcere.

H

Curæ

Curabat autem hominum saluti non solum interno, sed etiam externo subuenire subsidio, & numerosis plerumque familijs necessaria suppeditare, dotem indigentibus virginibus largiri, egenis Religiosorum domibus opem ferre, victis in carcere eleemosynas abundanter impertiri: ut merito Pater animarum diceretur & corporum: quem charitatis affectum etiam miraculis Dominus comprobavit. Intempta enim nocte panem deferens ad familiam, in egestate multa constitutam, in profundam foueam incidens, ab Angelo incolumis ereptus est: qui etiam alias Angelo, sub specie pauperis eleemosynam sibi petenti, omnem pecuniam, quam apud se habebat, prompto atque hilari obtulit animo.

Virginitas.

Charitati virginitatis donum adiunctum habuit: quo multi, qui cum ipso versabantur, vel vultus atque oculorum intuitu, vel suauis fragrantia, qua illius corpus redolere consueverat, recreabantur: solitus ipse pudicitiam ex odore, impudicitiam ex fœtore dignoscere, soloque manuum contactu impuris tentationibus esse remedio. Huic integerrimæ puritati sæpe humani generis hostis per impudicas mulieres tetendit insidias: ipse verò ad orationem semper confugiens victor gloriosus euasit.

Eam

Eam ob causam perpetuè deditus abstinentiæ, loco prandij, tenui utebatur ientaculo, cui cœna succedebat non abfimilis. Abstinuit semper à cuiusuis generis lacticijs: rarò pisces, carnes verò rarissimè degustauit: potu fuit admodum tenui, aqua magis vsus quàm uino. Ea demùm erat potus cibiq̃ue parcitas, ut sustentari Medicorum attestatone naturæ viribus non valeret; crederetur tamen (præsertim à suis) Eucharistiæ uirtute vitam ad senectutem traduxisse.

Cum huiusmodi abstinentia coniunxit etiam rerum omnium mundanarum contemptum: non modò enim hereditatem ac patrimonium respuit, & quàm multas sibi testamento relictas facultates summa animi constantia repudiavit, sed etiam dum in ædibus S. Hieronymi habitaret, nudis contentus cellulis, consueta stipendia recusauit. Ab honoribus atque ecclesiasticis dignitatibus alienus, adduci numquam potuit, ut pensiones atque beneficia reciperet. Canonicatus in Vrbe primos, Episcopatum & Cardinalitiam dignitatem, à piæ etiam memoriæ Gregorio Decimoquarto, & prædicto Clemente, prædecessoribus nostris, sibi oblatam omnino recusauit.

Humillimus fuit, atq; beati Francisci exemplo

H 2

emple

Humilitas

emplo se maximum ex peccatoribus constanter affirmabat : ideoque contestari quotidie solitus Deum his ferè verbis : A me tibi caueas Domine ; te enim hodie traditurus sum , & omnia perpetraturus mundi peccata, nisi tua me gratia benignè protexeris. Cumque ægrotaret aliquando, atque ipsum obsecrarent adstantes, ut suorum saltem beneficio, illam S. Martini dirigeret ad Deum orationem ; Domine si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem ; summa animi demissione respondit : Non sum ego S. Martinus, nec me talem, unquam existimaui : quod si me vobis necessarium reputarem , perditum crederem. Atque hinc est, quod se Rectoris & Præpositi, nec non Congregationis à se erectæ Fundatoris titulo ægrè admodum tulerit appellari. Quinimo biennio ante obitum Congregationis administrandæ munus deposuit.

Patientia.

Tantæ eius humilitati patientia non defuit. Tranquillo semper animo excitata tam aduersum se , quàm Oratorij sui exercitia persecutiones tolerans ; in quibus etiam pro persecutoribus verus Christi imitator assidue deprecabatur : isque fuit precationum fructus, ut ex eis plurimos sola patientia ad Deum conuerterit ; qui verò ab incœptis non destitit, diuinam

ultio

ultionem sint experti. Magnæ insuper patientiæ extitit in perferendis diuturnis corporis infirmitatibus, quibus singulis ferè annis diuexabatur: ita vt ad extremum vitæ perductus, oleo sancto quater inunctus fuerit. Quo autem tempore ægrotabat, nulla vnquam de doloribus habita querimonia, sed hilaris facie incredibilem animi lætitiā indicabat. Ab ipsa verò infirmitate, quantumuis graui, conualescere sæpe solebat repente prorsus ac mirabiliter.

In Christiana mortificatione adeò præcellerat, vt meritò habitus fuerit eiusdem virtutis singularis magister: & in primis, mentis discursum, quem ipse Rationalem nominare consueuerat, assiduè comprimere & captiuare intellectum in obsequium Christi studuerit: ideoque ea ipse plerumque faciebat, & facienda proponebat alijs, quæ intuentibus animi potius leuitatem atque stultitiā saperent.

Iam vero nonnulla etiam dona recensenda sunt, quibus Beati Viri virtutes immensa Dei bonitas illustrauit. Frequenter enim ecstasim, raptusque diuinos patiens, è terra sursum totus vndique splendore circumfusus eleuabatur.

Cœlestibus item visionibus dignabatur assiduè; Dominicæ enim natiuitatis nocte Christum in altari pueri specie intuitus

est; & aliquando in sacratissima Hostia Paradisi gloriam conspexit. Vidit etiam beatissimam Virgine veteris ecclesiæ S. Mariæ in Vallicella rectum manibus sustententem, donec imminenti casus ademptum est periculum. Eamdem iterum vidit, cum anno ante obitum ægrotaret: quem ipsa sibi obuiam sublatum in aëra mirificè recreatum repente sanauit. Quàm plurimum insuper confitentium, atque amicorum animas euolantes in cœlum intueri, atque Angelos concinentes interim audire solitus erat: quin etiam interiorem eorum pulcritudinem, qui essent in statu gratiæ, diuinitus agnoscebat. Sanctorum Caroli Borromæi, & Ignatij Loyolæ facies miris splendoribus vidit coruscantes.

*Discretio
spirituum.*

Ea erat prudentia præditus, & discretione spirituum ita excellebat, ut propterea cuiusque conditionis homines ad ipsum, tamquam ad oraculum, consulendi gratia confluerent: & ipsimet Summi Pontifices, prædecessores nostri, eius consilium magni semper facerent. Veras à falsis visiones discernebat: & licet sæpissimè antiquus nostri generis hostis horribili se forma videndum offerens, deterrere ipsum conaretur: semper tamen fortis & inuictus de eodem gloriosè triumphans, pacem veramque tranquillitatem, qua frueba-

fruebatur interiùs retinuit.

In Prophetiæ dono, & absentium rerù, *Prophetia*
ac si præsentessent, præuisione, occultis-
que cordis humani diuinitus dignoscendis
talis erat, vt de ipso verè affirmari possit:
Non est inuentus similis illi.

Illud etiam Philippo collatum à Deo. *Absens*
fuit, vt dum vno esset in loco, in alio longè *pluribus*
distante, vno eodemque prorsus tempo- *apparuit.*
re nonnullis apparuerit. Quapropter cum
in ædibus S. Hieronymi commoraretur,
cuidam è suis apud dictam ecclesiam bea-
tissimæ Virginis Mariæ & S. Gregorij de-
genti, se præsentem ostendens, subsidio
quo indigebat adfuit: & Romæ aliàs exi-
stens quemdam ex numero sibi confiten-
tium, in mare pænè submersum, medijs è
fluctibus capillis apprehensum liberauit.
Iterumque cum in Vrbe maneret, tunc in
humanis agentem Catharinam Ricciam,
sub regula S. Augustini monialem, Prati
in Herruria commorantem, longo tem-
poris spatio est allocutus.

Inter hæc mirâ ad patranda miracula à *Miracula*
præpotenti Domino consecutus gratiam, *in vita.*
quàm plurimos liberauit à quacumque deti-
nerentur infirmitate. Nonnullos enim solo
sanctissimæ Crucis adhibito signo, alios sa-
lutari manuû contactu sanauit: inter quos
Clemēs Octauus p̄decessor noster grauissi-

mis chiragræ dolcribus oppressus, sanus illicò factus est:& nobilis quidam Romanus à pestifera corporis contagione curatus. Alios præterea pristinae sanitati restituit sola orationis virtute; alios morbis, quibus tenebantur, tantùm imperando: quod præcipuè contigit Mariæ Felici à Castro, in monasterio Turris speculorum moniali, quæ continua febris correpta, Philippo iubehte, statim conualuit. Alios remedijs omnino contrarijs curauit; quod dictus Cæsar Cardinalis est expertus, cui stomachi & capitis debilitate ita laboranti, vt retinere vix cibum atque orare nulla ratione posset, imperauit, vt coram se panem, integrum cum malo citreo comederet, qui statim atque serui Dei mandatum executus est, stomachi atque capitis molestijs sensit se omnino liberatum. Alij verò rebus, quibus utebatur Philippus, morbo admotis, sanitatem pristinam recepere: inter quos Eugenia Mansueta de Colle Scipionis, naribus vlcerè quodam, decem & octo mensium spatio, horrendum in modum infectis, linteoli parte serui Dei, adhuc viuientis, sanguine respersa, vlceri summa fide apposita, confestim curata est. Quin etiam constat mortuos fuisse eius voce vitæ restitutos: quod Paulo, Fabritij de Maximis filio, contigit, qui mortuus,
nomen

nomen illius inclamante Philippo, illicò *Mortuum*
ad vitam redijt, & confessione peracta, ab *ad vitam*
eodem interrogatus, an libens iterum è *renocat.*
vita decederet, annuens, in pace quieuit.

His virtutibus ac donis, quibus à Deo *Fama san-*
tam liberaliter auctus est Philippus, tantæ *ctualis.*
extitit mortalibus admirationi, vt qui
seruum Dei nossent, eius sanctitatem ubi-
que prædicarent: & prædicti prædecesso-
res nostri summo honore ac veneratione
prosequerentur; Clemens prædecessor
prædictus eius manus etiam osculans, &
Gabriel Paleotus in libro, quem scripsit
De bono senectutis, Philippum adhuc vi-
uentem, tamquam verum eximiæ sancti-
tatis atque virtutum omnium exemplar
proposuerit; & Augustinus dictæ Sanctæ
Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Veronensis
nuncupatus, libellum quem composuit,
Beato Viro itidem viuentem, Philippum seu
De lætitia Christiana inscripserit. Summæ
etiam venerationi habitus est à Sanctis vi-
ris, & quàm plurimis Dei famulis, vt à Ca-
rolo, qui quotiescumque eum adibat, po-
nere genua, & manus eius osculo petere
consuevit.

Verùm ingrauescente iam ætate, cùm *Infirmi-
tas, & mors*
incitato semper cursu susceptam salutaris
vitæ rationem feliciter prosecutus esset, die
mortis suæ atque hora multifariam prædi-
ctis,

ctis, plenus dierum, octauo Calendas Iunij, anno millesimo quingentesimo nonagesimo quinto, qua die Dominici corporis celebritas contigit, cum mane vehementi deuotionis spiritu, quasi præ lætitia concinens sacrosanctum Missæ sacrificium celebrasset, & nonnullis adstantium, quorum confessiones audierat, Eucharistiæ sacramentum ministrasset, consuetis exercitationibus de more expletis, post mediam noctem, ea qua prædixerat hora, omnipotenti Deo, cui fideliter seruierat, spiritum placidissimè reddidit: & post obitum quàm plurimis, tam Romæ quàm alibi, gloriæ claritate illustris apparuit: & summo mane serui Dei corpore in ecclesia super feretrum exposito, mortis felicissimæ fama iam diuulgata, innumerabilis cuiusque conditionis hominum illuc multitudo conuenit: inter quos multi ex viris Principibus, Præsulibus atque Cardinalibus confluxere, & toto bidui spatio, quo corpus, antequam conderetur in ecclesia, piè reseruaturn est, ingens populi frequentia, absque intermissione, manus pedesq; exoculari, coronas atque rosaria venerando corpori ad mouere non destitit: & ij quibus præ multitudine ad corpus nō dabatur accessus, feretrum, in quo iacebat, osculabatur.

Eo

Eo interim tempore multa sunt, eius *Miracula*
 suffragantibus meritis, edita miracula. In- *ad corpus*
 ter ceteros enim adolescens, vnà cum so- *ante sepul-*
 rore, strumis diu laborantes diu laboran- *crum.*
 tes, serui Dei manu loco admota, vbi
 morbus residebat, extemplò curati sunt:
 quemadmodum & mulier quædam à diutina
 difficultate respirandi, & alij quàm plures à
 varijs infirmitatum generibus conualuere:

Posthæc, vbi selectiore in loco corpus *Sepulcrum*
 reconditum est, ad ipsum venerandum po- *et miracu-*
 puli concursus fieri, votiua deferri tabel- *la post*
 læ, donaria permulta appendi, ac suauissi- *mortem.*
 mus quidam odor à multis inde percipi cœ-
 pit. Septem autem post annos integrum
 repertum, summa omniū lætitia translātū
 est in sacellum, erectum atque ornatum à
 quondam Nerio de Nigris, nobili Floren-
 tino, & domicello Romano: cui Deus Sā-
 cti huius intercessione filium concessit,
 Philippum propterea à parentibus nomi-
 natum: quem post menses decem & octo,
 graui morbo correptum, mortique iam
 proximum, Beatus vir sibi commenda-
 tam, pristina statim sanitati restituit. Sed
 ne videamur singula recensere miracula,
 quibus seruum suum mirificauit. Altissi-
 mus, nosse satis erit, alios præcordijs eius-
 dem sanatos, vt Theodosiam monialem
 monasterij S. Lucie in Silice de Vrbe, quæ
 plenis

124 De Congregationibus Clericorum

*Mortuum
ad vitam
reuocat.*

plenis morbo decem & quinque annos afflicta extēplō curata fuit; alios verò capillis, vt puerulum natum mortuum, qui vt baptismo ablui posset, est reuocatus ad vitam: alios quibusdam serui Dei coronis, vt Felicem Sebastianam, quæ à diuturnis crurium vlceribus statim conualuit: alios linteolis, vt Septimiam Neriam, quæ in interiori oculi parte, ignito ferro incautè à sorore percussa, illæsa omninò remansit, & Iosephum Sermeium, qui cū ob grauem infirmitatem eò deuenisset, vt omnium iudicio mox efflaturus animam crederetur, sanus repentè factus, è lectulo, in quo iacebat, incredibili omnium admiratione surrexit: alios alijs eiusdem reliquijs, grauissimis tentationibus ereptos, vt Stephanum Calcinardum, qui ab impurissima quadam fæmina sollicitatus, Sancti Viri reliquijs, quas deuotionis ergò secum deferbat, sibi pectus occulta quadam vi percuti sensit, & vocem eius audiens increpantis se, vt à peccato caueret, atque inde festinus abiret, dicto obtemperans, continuò aufugit: nonnullos sola eius vitæ lectione, vt Vincentium Valesium, qui vehementi vexatus tentatione supradictū exemplum perlegens, ex animo Philippum compellans, his verbis affatus est: Cur modò non id ipsum mihi abs te pater? eodem

tem-

temporis instanti discessu omnis illa permolesta mentis agitatio: quamplures miris apparitionibus, vt Drusillam Fantinam, quæ præcipiti casu prostrata, ac horribili capitis, oculorum & totius corporis collisione semiuiua iacens, tribus serui Dei apparitionibus mirabiliter liberatur. Non absimile accidit Leonardo Rouello, cui sanitatem iam à medicis desperatam petenti, Philippus in sui festi peruigilio, noctu apparens, pronunciansque verba illa, Fili vade in pace, confestim præbuit: & adueniente die Leonardus accepti beneficij memor, ad audiendam in eius sacello Missam. pro gratiarum actione, ecclesiam adiuit. Multos sepulcrum eius visitantes, veluti Claudiam Grignanalem, quæ post longam sexennij infirmitatem, non valens in ipsa summa dolorum acerbitate loco se penitus mouere, ad Philippi sepulcrum aliorum auxilio perducta, vouens de seruando singulis annis, in vigilia festiuitatis eius, panis & aquæ ieiunio, statim doloribus quibus tenebatur, liberata est, & omnino sana per ecclesiam nullius adminiculo incessit. Denique ferè innumera- biles editis votis, vt Fratrem Ioannem Baptistam Massiam de Valentia, ordinis sanctissimæ Trinitatis redemptionis captiuorum, qui Neapoli cum esset, annum-
que

*Mortuum
ad vitam
renouat.*

plenis morbo decem & quinque annos
afflicta extéplò curata fuit; alios verò ca-
pillis, vt puerulum natum mortuum, qui
vt baptismo ablui posset, est reuocatus ad
vitam: alios quibusdam serui Dei coronis,
vt Felicem Sebastianam, quæ à diuturnis
crurium vlceribus statim conualuit: alios
linteolis, vt Septimiam Neriam, quæ in
interiori oculi parte, ignito ferro incautè
à sorore percussa, illæsa omninò remansit,
& Iosephum Sermeium, qui cùm ob gra-
uem infirmitatem eò deuenisset, vt om-
nium iudicio mox efflaturus animam cre-
deretur, sanus repentè factus, è lectulo, in
quo iacebat, incredibili omnium admira-
tione surrexit: alios alijs eiusdem reliquijs,
grauissimis tentationibus ereptos, vt Ste-
phanum Calcinarium, qui ab impurissi-
ma quadam fæmina sollicitatus, Sancti
Viri reliquijs, quas deuotionis ergò secum
deferbat, sibi pectus occulta quadam vi
percuti sensit, & vocem eius audiens in-
crepantis se, vt à peccato caueret, atque
indefestinus abiret, dicto obtemperans,
continuo aufugit: nonnullos sola eius vitæ
lectiōe, vt Vincentium Valesium, qui
vehementi vexatus tentatione supradictū
exemplum perlegens, ex animo Philippum
compellans, his verbis affatus est: Cur mo-
dò non id ipsum mihi abs te pater? eodem
tem-

temporis instanti discessu omnis illa permolesta mentis agitatio: quamplures miris apparitionibus, vt Drusillam Fantinam, quæ præcipiti casu prostrata, ac horribili capitis, oculorum & totius corporis collisione semiuiua iacens, tribus serui Dei apparitionibus mirabiliter liberatur. Non absimile accidit Leonardo Rouello, cui sanitatem iam à medicis desperaram petenti, Philippus in sui festi peruigilio, noctu apparens, pronunciansque verba illa, Fili vade in pace, confestim præbuit: & adueniente die Leonardus accepti beneficij memor, ad audiendam in eius sacello Missam. pro gratiarum actione, ecclesiam adiuit. Multos sepulcrum eius visitantes, veluti Claudiam Grignanalem, quæ post longam sexennij infirmitatem, non valens in ipsa summa dolorum acerbitate loco se penitus mouere, ad Philippi sepulcrum aliorum auxilio perducta, vouens de seruando singulis annis, in vigilia festiuitatis eius, panis & aquæ ieiunio, statim doloribus quibus tenebatur, liberata est, & omnino sana per ecclesiam nullius adminiculo incessit. Denique ferè innumera- biles editis votis, vt Fratrem Ioannem Baptistam Massiam de Valentia, ordinis sanctissimæ Trinitatis redemptionis captiuorum, qui Neapoli cum esset, annum-
que

que ageret supra septuagesimum, vouens se Dei seruo, eadem prorsus hora, qua Romæ in eiusdem sacello Sacrum votium peragebatur, tribus desperatis infirmitatibus, quibus toto biennij spatio laborauerat, & ita consumptus fuerat, vt de facie vix amplius agnosceretur, repentè curatus est.

Canonizatio.

Præscripto itaque Canonizationis die, in festo S. Gregorij Magni nuncupati, quarto videlicet Idus Martij, pontificatus ipsius Gregorij prædecessoris anno secundo, iterum dictus Gregorius prædecessor est hortatus ad iteratas preces, ieiunia & eleemosynas, vt in tanto opere exequendo lumen eius, qui lucem habitat inaccessibilem, implorarent ad ea peragenda, quibus diuinæ gloriæ honor, & Catholicæ Ecclesiæ fides augeretur. Omnibus verò iuxta Sanctorum Patrum traditiones sacrorumque Canonum instituta, & Romanæ Ecclesiæ consuetudinem ritè & rectè peractis, dicta die, quarto Idus Martij, idem Gregorius prædecessor, ad principis Apostolorum basilicam, cum Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Prælatibus, & ipsius Gregorij prædecessoris familiaribus, nec non dilectis filiis Clero sæculari & regulari ac maxima populi frequentia conuenit, & post iteratas primò, secundò

actis

ac tertio, pro canonizationis decreto, petitiones, per dilectum filium nostrum, tunc suum Ludouicum tituli S. Mariæ Transpōtinæ presbyterum Cardinalem Ludouisiū nuncupatum, nomine prædictorum, qui pro ea institerant, post sacros Hymnos, Litánias aliasq; preces, & post imploratam Spiritus sancti gratiam, ad honorem sanctissimæ & indiuiduæ Trinitatis, & Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate eiusdem Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & beatorum Petri & Pauli Apostolorū, decreuit & definiuit, dictum Philippū Nerium Florentinum, dictæ Cōgregationis Oratorij fundatorem, vnā cum Beatis Isidoro & Ignatio ac Francisco, necnon Teresia prædictis, Sanctum & Sanctorum catalogo adscribendum & aggregandū esse, prout adscripsit & aggregauit. Statuens vt ab vniuersis Christi fidelibus in eius honorē ecclesiæ & altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificari, & quolibet anno, dicta die illius obit⁹, septimo videlicet Kalendas Iunij, festū ipsius & officium, tamquam de Confessore non Pontifice, ad formam in Rubricis Romani Breuiarij præscriptā, solemniter celebrari possint. Insuper eadem auctoritate, omnibus vtriusq; sexus Christi fidelibus, verē peni-

pœnitentibus & confessis, qui annis singulis ipsius festo ad sepulcrum, in quo corpus eius requiescit, visitandum accesserint, unum annum & quadraginta dies: ijs verò, qui in eiusdem festi octava id fecerint, etiam quadraginta dies de iniunctis eis, aut aliàs quomodolibet debebitis pœnitentis misericorditer in Domino relaxavit: & decantato solemniter Hymno, Te Deum laudamus, & diuina ope implorata, Sancti Philippi & aliorum Sanctorum prædictorum meritis, per peculiarem ad id orationem, quam dictus Gregorius prædecessor piè & solemniter recitauit: sacrosanctum Missæ sacrificium, solemnī pompa & ritu, cum eorumdem Sanctorum commemoratione, ad altare principis Apostolorum celebrauit: & omnibus Christi fidelibus, tunc præsentibus, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem, ad Dei laudem, & gloriam Sanctorum eius, impertitus fuit.

Confirmatio decet.

Ne autem de Decreto, Definitione, Adscriptione, Aggregatione, Statuto, Relaxatione, alijsque præmissis, pro eo quòd super illis ipsius Gregorij prædecessoris litteræ, eius superueniente obitu, confectæ non fuerunt, valeat quomodolibet hæsitari; volumus & Apostolica auctoritate decre-

decernimus, quod Decretum, Definitio, Adscriptio, Aggregatio, Statutum, Relaxatio, Impartitio, aliaque præmissa à dicta die, quarto Idus Martij, suum debitum sortiantur effectum, ac si super illis ipsius Gregorij prædecessoris litteræ, sub Datum eiusdem diei, confectæ fuissent, prout superius enarratur. Quodque præsentès litteræ ad probandum plenè Decretum, Definitionem, Adscriptionem, Aggregationem, Statutum, Relaxationem, aliaque præmissa ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Cæterum quia difficile foret præsentès nostras litteras ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus ut earum exemplis, etià impressis, manu publici Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostrarum voluntatum & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attétare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri & Pauli, Apostolorum eius, se nouerit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnatio-

130 De Congregationibus Clericorum

nīs Dominicæ millesimo sexcentesimo
vigesimo tertio, octauo Idus Augusti, pon-
tificatus nostri anno primo.

† Ego Vrbanus Catholicæ Ecclesiæ Epi-
scopus.

Locus sigilli.

Ego Franciscus Maria Episcopus Portuen. Card.
à Monte.

Ego Odoardus Episcopus Tusculanus Cardinalis
Farnesius.

Ego Oct. Episcopus Pranestinus Cardinalis Ban-
dinus.

Ego Io. Baptista Episcopus Albanen. Cardinalis
Detus.

Ego Federicus tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter
Card. Borromæus.

Ego And. tit. S. Laurentij in Lucina Presbyter
Card. Perettus.

Ego B. tit. S. Mariæ in Trans Tiberim Presb. Card.
Beuilacqua.

Ego Dominicus SS. Apostolorum presbyter Card.
Ginnasius.

Ego Carolus tit. S. Casarj Presb. Card. Madruti^o

Ego S. Card. Burgessius tit. S. Chrysogoni maior
Pœnitentiarius.

Ego Ioan. Garfia tit. SS. Quatuor Coronatorum
Presbyter Card. Millinus.

Ego M. tit. SS. Quirici & Iulittæ Presbyter Card.
Lantes.

Ego Ioan. B. tit. S. Cecilia Presb. Card. Lenius.

Ego

Ego A. tit. S. Petri ad Vincula presbyter Cardin.
Capponius.

Ego D. Tit. Martini in Montibus Card. Riuarola.

Ego Petrus Paulus tit. SS. Nerei & Achillei pres-
byter Card. Crescentius, eiusdem S. Philippæ
discipulus.

Ego Fr. Aug. tit. S. Mariæ de Ara cœli Presbyter
Card. S. R. E.

Ego G. tit. S. Crucis in Hierusalem Cardinalis
Borgia.

Ego Felix tit. Anastasiæ Presbyter Cardinalis As-
culanus.

Ego Robertus tit. S. Alexij Presbyter Card. Vbal-
dinus.

Ego Tib. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Mu-
tus.

Ego Gabr. tit. S. Bartholomæi in Insula Card. de
Trejo.

Ego Iulius tit. S. Sabina presbyter Cardinalis
Sabellus.

Ego Melchior tit. S. Mariæ de Pace Presb. Card.
Klesilius.

Ego P. tit. S. Thomæ in parione Cardin. Cam-
poreus.

S. presbyter Cardinalis S. Susanna, S. R. E. Bi-
bliothecarius.

Ego Franciscus Cenninus Cardinalis S. Mar-
celli.

Ego Guido tit. S. Mariæ de populo presbyter
Cardinalis Bentinolus.

132 De congregationibus Clericorum

Ego Iulius tit. S. Maria supra Minervam Presbyter Card. Roma.

Fr. Desiderius tit. S. Clementis Presbyter Cardin. de Cremona.

Ego Ludouicus tit. S. Laurentij in Damaso Presbyter Cardinalis Ludouisius, S. R. E. Vicecancellarius & Summator Sanct.

Ego Cosmus tit. S. Pancratij Presbyter Cardinalis de Torres.

Ego C. S. Nicolai in Carcere Diaconus Cardinalis Pius de Sabaudia.

Ego M. S. Eustachij Diaconus Cardinalis de Sabaudia.

Ego Carolus S. Maria in Dominica Diac. Card. Medices.

Ego Alexander S. Maria in Cosmedin Diaconus Card. Vrsinus.

Ego Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Card. Bon-compagnus.

Ego Hippolytus S. Maria Noua Diaconus Card. Aldobrandinus S. R. E. Camerarius.

O. Vestrius Barbianus.

G. Montanus.

C A P V T XIV.

C O N G R E G A T I O O B L A T O R V M

S. Ambrosij, à Sancto Carolo Borromeo, Cardin. & Archiepiscopo Mediolanensi instituta.

Cou-

Congregatio OBLATORVM S. AMBROSII, à Sancto Carolo Borromeo, Cardinali, & Archiepiscopo Mediolanensi, instituta, constat ex hominibus, qui S. AMBROSIO Mediolanensis ecclesiæ Antistiti ac patrono, vltro suaque sponte sese obtulerunt, ad varia munia ecclesiastica, pro cuiusque captu ac viribus, obeunda, & ad pia quæque præclaraque opera præstanda. Huius Congregationis fundamentum præcipuum in exquisita ac planè perfecta ergà ipsos Archiepiscopos Mediolanenses obedientia est positum, ad Dei gloriam, & animarum eiusdem ecclesiæ ac diocesis salutem impensè procurandam ac promouendam.

Huiusmodi autem obedientia duabus rebus innititur, Voto & Constitutionibus; Voto quidem tamquam forma voluntatem perficiente ac firmante; Constitutionibus verò quasi regula dirigente, viamque præmonstrante eorum quæ amplectenda & quæ fugienda sunt. Voti clericorum formula est talis:

Ego N. Omnipotenti Deo, & sanctissimo Patri nostro Ambrosio, coram beatissima Virgine Dei matre Maria, & tota cœlesticuria, ac tibi quoque, locum sanctissimi Patris nostri Ambrosij hîc obtinendi, Reuerendissime Domine pater Archiepiscope, ceterisque deinceps

I 3 Archiepis-

Archiepiscopus sanctæ Mediolanensis ecclesiæ, successoribus tuis, promitto, spondeo ac voueo perpetuam obedientiam in his omnibus quæ mihi præcipientur, ad Dei gloriam, & salutem animarum eiusdem ecclesiæ procurandam, adiuuandam, & promouendam, ad præscriptum instituta Congregationis Oblatorum sanctissimi patris nostri Ambrosij: illudque præterea spondeo ac voueo, me in Congregatione & instituto hoc perpetuo victurum.

Formula oblationis laicorum est talis.

Ego N. in conspectu Omnipotentis Dei, gloriosissimæque semper Virginis Mariæ, nec non beati patris nostri Ambrosij, ac totius curiæ cælestis, prostratus tibi, Reuerendissime Archiepiscope, pater & Domine mi, ceterisque deinceps Archiepiscopis sanctæ Ecclesiæ Mediolanensis, successoribus tuis, perpetuam obedientiam offero, tam in ijs, quæ ad curam, salutem, spiritualemque progressum animæ meæ pertinent, quàm in illis etiam, quæ ex Congregationis huius institutis per me præstanda erunt, in operibus officiisque caritatis in Deum, & misericordia in proximos adhibendis.

Quod ad Constitutiones attinet, eas B. Carolus Borromæus digessit, & anno 1581. Mediolani typis edendas curauit: ex quibus præcipua hæc capita habe.

Oblati Clerici iuxta præscriptum Archiepiscopi, illiusque iudicium, quod
de vno-

de vnoquoque eorum faciet, ita se comparent, vt semper parati sint ad sacras lectiones exercendas, ad concionandum, ad confessiones audiendas, aliaque Catholicæ ecclesiæ Sacramenta ministranda, ad animarum curam suscipiendam ac gerendam, ad ecclesiasticas functiones quolibet cuiuslibet Ecclesiæ præstandas, ad pauperes erudiendos, ad clericorum educationem & institutionem, ad seminariorum collegiorumq; piorum gubernationem, ac procurationem, aliaue officia in his ipsis locis exequenda, ad visitationis missionisque quamlibet munus rectè ac diligenter obeundum; ad deniq; actionem piam pròptè administrandam, & ad omne caritatis & misericordiæ officiumque studioseque obeundum.

Laici verò Oblati ea misericordiæ caritatisque erga alios munera sedulò præstent, quæ Congregationis instituto, pro illorum conditione, cōueniunt. Grammatici pauperes pueros & adolescentes litteras gratis doceant, Medici ægrotos curent, Iureconsulti & Causidici lites dirimant ac sedent, pacem concilient, egentium, viduarum, pupillorum, in carceres coniectorum, ac defensoribus destitutorum causas agant ac tueantur, ægros in Xenodochijs præferim inuisant, moribundos, vt piè in Do-

mino moriantur, sedulo cohortentur, alia denique qualiacunque Christianæ caritatis officia serio accurateque exercent.

Porro cum Visitatio & Missio præstantissimæ & vtilissimæ sint partes huius Cōgregationis functionum, oblato in ijs exequendis quàm diligentissimos sese præstet.

Nulli Oblatorum liceat beneficium aliquod, siue ecclesiasticum siue alterius generis sit, accipere, nisi Archiepiscopo iubente, neque acceptum dimittere, nisi eodem consentiente.

Canonicatum, beneficium aut officium ecclesiasticum obtinentes, cui residendi onus coniunctum est, cum in Oblatorum Congregationem cooptantur, nullis teneantur legibus aut institutis, quæ functiones, beneficium aut officio, quod habent, debitas impediunt.

Vbicumque in Canonicalibus ecclesijs tres saltē Oblati beneficiū, cui residendi munus sit annexum, habeant, hi ex Cōgregationis instituto ad simul viuendum se conferant.

Idē faciendū erit, si in eodem opido tres saltē Oblati erunt: nisi eorū cohabitatione victusque communione impedirentur functiones ad Ecclesias pertinentes, quibus illi adscripti sunt.

Ceterum vniuersæ Cōgregationis Oblato-
rum

rum quasi basis est ecclesia sacri Sepulcri, in vmbilico vrbis Mediolanensis sita; eiusdemq; domus Præpositus est secundarium quasi caput. Primarium namque ac supremum caput est Archiepiscopus Mediolanensis.

Ad hanc Congregationem inter alia spectat in primis cura Collegij Heluetiorum ac Rhatorum, quod S. Carolus Borromæus fundauit; item gubernatio Collegij Borromæi, quod idem S. Carolus in Academia Ticinensi seu Papiensi construxit.

De Oblatis S. Ambrosij plura qui vult, legat Acta & Concilia Ecclesie Mediolanensis, iussu S. Caroli Borromæi publicata, itemq; Vitam eiusdem S. Caroli, auctoris Carolo à Basilica Petri, Episcopo Nouariensi, & Petro Iacobo Baccio.

CAPVT XV.

CONGREGATIO CLERICORVM
regularium, Ministrantium infirmis, per Camillum Lelium eiusq; socios inchoata, à Sixto V. Papa an. 1586. confirmatum.

SIXTVS Papa V. ad perpetuam rei memoriam. Ex omnibus Christianæ caritatis officijs, quibus æterna Salus per gratiam Dei comparatur, illa Redemptori nostro Iesu Christo vel maximè placere credimus, per quæ pauperes Christi, infirmi, &

in hospitalibus existentes , in necessitatibus suis spiritualibus & corporalibus adiuuatur. Quod genus officij dilectus filius CAMILLVS DE LÆLIIS presbyter Theatinæ diœcesis, & alij eius socij, quam Deo gratum, & saluti animarum necessarium esse intelligentes, hisce diebus erga pauperes Christi, in hospitalibus Urbis nostræ existentes, nō minori affectu, quàm mater erga quem vnice educauit filium demonstrarunt, & quotidie hos modò, cum omni qua decet mansuetudine & caritate ad patientiam, alios ad Sacramentorum ecclesiasticorum susceptionem commonendo, alios in articulo mortis constitutos cōsolando, & denique ad bene moriendum die noctuque hortando demonstrare non cessant. Idemque præstare intendunt, tempore etiam, quod absit, pestilentia.

Hi itaque *Camillus* & socij, insimul & in communi, sub paupertate, castitate, & obedientia, ita tamen, vt voto astricti non sint, viuere, & Altissimo, ac eius pauperibus famulari proponentes, vnā inter se Societatem seu Congregationem, sub vocabulo seu nomine MINISTRANTIVM INFIRMIS, cuius principale institutum est, speciali quodam caritatis feruore, infirmis prædictis inservire, sub nostro & Sedis Apostolicæ beneplacito
inierunt,

inierunt, sperâtes ex hoc multis incommodis & periculis, in quâ sæpenumero dicti infirmi ob defectum talium ministrorum inciderunt, obuiam iri, ac salutē animæ & corporis, multa que Christi fidelibus commodâ parari.

Nos eorū supplicationibus inclinari, ac de huiusmodi pro proposito, & viuēdi modo, quo ipsi intendunt vti, plenè etiam ex relatione dilectorum filiorum nostrorum S. R. E. Cardinalium super consultatione & causis Episcoporum ac regularium, ac visitatione Apostolica deputatorū informati, ex certa nostra sciētia, Congregationem, sub vocabulo seu nomine Societatis ministrantium infirmis, per vnum maiore ministerium seu superiore (qui presbyter esse, ac per eandē Congregationem de triennio in triēnium per maiorem partē suffragiorum eligi debeat) regendam & gubernandā, Apostolica auctoritate tenore præsentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, suppletes omnes & singulos, tam iuris quam facti defectus, si qui interuenerint in eisdem.

Et quia dicta Congregatio proprietate rerum temporalium carere instituit, nos pariter Camillo & præfatis, ac pro tempore existentibus ipsius Cōgregationis socijs & alijs ab eis deputatis & deputādīs, quod
eleemo-

eleemosynas vbicunque, præterquam intra Ecclesias, monasteria & pia loca, colligere, ac in dictæ Congregationis communes vsus conuertere, Vicarij vrbis, seu cuiusvis alterius licentia desuper minimè requisita. Dictaque pietatis opera erga quoscunque infirmos, in quibuscunque hospitalibus, seu alijs dictæ vrbis locis à dictorum hospitaliũ, seu locorum præfectis, vel administratoribus vocati, seu de eorũ licentia vel consensu exercere, ipseque superior vel maior minister, qui, vt præfertur, presbyter esse debet & alij eiusdem Congregationis presbyteri, dummodo alias sint idonei, & ab vrbis vicario approbati, infirmorum & ægrotantium in dictis hospitalibus & locis existentium confessiones audire (sine præiudicio eorundem hospitalium, aut locorum, vel eorum officialium, seu administratorum) libere & licite valeunt, tenore præsentium facultatem concedimus & indulgemus. Ita tamen, vt tam Superior quam alij dictæ Congregationis socij, ipsius Congregationis instituta, & ordinationes iam factas & pro tempore faciendas (dummodo illa, quamdiu ab Apostolica sede approbata non fuerint per ipsius Congregationis protectorem reuisa & approbata sint) in communi, ex dictis piorum eleemosynis viuant.

Non

Non obstantibus quibuscumque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis. Cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die decima octaua Martij, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, Pontificatus nostri anno I.

NOTATIO.

Consuetudinem, inter ecclesiasticos & laicos homines, agris in Xenodochio publico iacentibus officiosè tractandis diu intermissam S. Philippus Nerijs Roma suo exemplo in vsum reuocauit. Solebat enim quotidie Nosocomia publicaq; valetudinaria adire, miserorum in ijs lectos circumire, mœstos blandè consolari, perditos celestium bonorum sperare recreare, cunctos ad patientiam vitæq; honestatem hortari, cibarijs allatis pauperes reficere, animam denique agentibus præstare adesse. Neque is labor irritus fuit: ex eo enim magnos collegit salutis animorum fructus. Nec defuerunt discipuli qui patris sui spiritualis exemplum sequerentur. Inter alios eminuit pius admodum Sacerdos CAMILLVS LÆLIVS, qui hortatu eiusdem Nerij, ordinem Clericorum regularium Ministrantium infirmis Roma instituit. Sic fere Petrus Iacobus Baccius in vita eiusdem Nerij Italicè an. 1622. in Vrbe edita lib. I. cap. 6. testatur.

1614.

Obijt autem, cum ingenti sanctitatis opinione, idem Camillus Lælius Romæ. die 14. Iulij, anno Christi

142 *De congregationibus Clericorum*
Christi millesimo sexcentesimo decimo quarto, æ-
tatis sue sexagesimo quinto.

C A P V T X V I .

CONFRATERNITAS SEV SOCIE-
tas sanctissimæ Crucis in diœcesi Vicentina in-
stituitur, & ab Augustino Valerio, Card. &
Episcopo Veronensi, itemq; à Michaeli Priolo,
Episcopo Vicentino, confirmatur an. 1586.

Michael Priolus, Dei & Apostolicæ
Sedis gratia Episcopus Vicentinus,
Dux, Comes & Marchio, vniuersis & sin-
gulis has præsentis nostras visuris, lectur-
is, pariter & audituris, notum facimus &
attestamur, qualiter præsentatis coram no-
bis, & per personas à nobis depuratas vi-
sis, & diligentes examinatis Ordinibus
Venerabilis Societatis S. Crucis, Ordines
ipso admissimus & confirmauimus, prout
admittimus & confirmamus per præsen-
tes. In quorum fidem &c. Datum Vicen-
tiæ in palatio Episcopali nostro, die 27. O-
ctobris, millesimo quingentesimo octo-
gesimo sexto.

1586.

Illustrissimus & Reuerendissimus in
Christo Pater & Dominus Augustinus
Valerius, miseratione diuina S. R. E. & S.
Marci presbyter Cardinalis, de Verona
nuncupatus, Episcopusque Veronæ &
Comes,

Comes, ac in ciuitate & diœcesi Vicentina Visitator, Reformatore & delegatus Apostolicus generalis & specialis, annuendo pijs petitionibus confratrum S. Crucis, Ordines, statuta, Capitula & instituta, ab Illustrissimo & Reuerendissimo Episcopo Vicentino approbata, & mandato Amplitudinis suæ Illustrissimæ visa à personis ad hoc deputatis, inhærendo approbationi Episcopali prædicta, auctoritate sua comprobauit & corroborauit, Veronæ 30. Octobris millesimo quingentesimo octogesimo sexto.

1586.

NOTATIO.

Societas S. Crucis (quæ potissimum est laicorum hominum) varia habet Oratoria seu Collegia in agro Vicentino sita: inter quæ eminent ista.

Recarnatense,	Nel Colle di Recarnata.
Granconense,	Di Grancona.
Bastienſe,	Della Bastia.
S. Felicis,	Di S. Felice.
S. Cassani,	Di S. Cassano.
S. Theclæ,	Di S. Thecla.

Eiusdem Societatis statuta seu Ordinationes exstant Venetijs in 4. typis editæ an. 1587. apud Dominicum Nicolinum.

CA.

CAPVT XVII.

CONGREGATIO CLERICORVM

regularium Minorum, à Ioanne Augustino Adorno instituta, per Sixtum V. an. 1588. approbatum.

SIXTVS Papa V. ad futurum rei memoriam. Sacræ Religionis propagationem nostris potissimum temporibus ubique vigere, eiusque fructus Domino gratissimos, & vniuersæ Christianæ Reipublicæ utilissimos, animabusque fidelium nimium salutares, quos ex personarum ibi degentium deuotis & continuis precibus, cum vitæ probitate, & sanctitate coniunctis, prouenire cognoscimus, accrescere semper ex animo desiderantes, quo ecclesia hæc visibilis, quæ contra harum tenebrarum Principes & Rectores perpetuò militat, huius mundi nequitijs & hostilibus insidijs faciliùs resistere, & mortifera tela propulsare queat, fidelium vota in id ipsum tendentia ad exauditionis gratiam libenter admittimus, illisque fauorem Apostolicum impartimur, prout ipsa videntur exposcere, & nos conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Sanè pro parte dilectorum filiorum IOANNIS AVGVSTINI ADORNI presbyteri Ianuensis, & sociorum, nobis exhibita
peti-

petitio continebat, quòd ipsi pluribus abhinc annis, tamquam diuino afflatu inspirati, ad omnipotentis Dei gloriam, & animarum salutem, vnā presbyterorum & clericorum regularium Congregationem instituerē, ac vt cum maiori animi quietē Deo seruire, & illi magis adhærere possint, tria substantialia religiosæ vitæ, *paupertatis* scilicet, *castitatis*, & *obedientiæ* vota emittere, ac sub solito & communi habitu clericali in vnum habitantes, & in communi ac de communi viuentes, nec non Deo humiliter & deuotē, quantum ipse dederit, ferulentes, sub nostra & Apostolicæ Sedis immediata subiectione, & speciali protectione, regularem vitam ducere, ac continuis orationibus, spiritaliumque operum exercitio, & asperæ carnis maceratione, ad suarum, aliorumque Christi fidelium animarum salutem, & profectum, vacare decreuerunt.

Quare nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus eorum pio desiderio huiusmodi annuere, aliasque in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Notigitur Ioannem Augustinum, & socios prædictos, ac eorum quemlibet, à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sen-

K

tentijs,

tētijs, cēsuris & pēnis, à iure vel ab homine; quauis occasione, vel causā latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum seriè absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, vnam Congregationem regularem presbyterorum, & CLERICORVM REGVLARIVM MINORVM nuncupandorum, per vnum *Præpositum generalem*, qui presbyter esse, & hac prima vice per IOANNEM AVGVSTINVM & socios prædictos, vel eorum maiorem partem, postquam professionem emisierint, & deinceps futuris temporibus per Capitulum generale dictæ Congregationis, per maiorem partem suffragiorum, ad vitā eligi debeat, regendam & gubernandam, ad nostram & Sedis Apostolicæ beneplacitum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, permittimus & indulgemus, illamq; sub B. Petri, ac nostra, & dictæ Sedis immediata subiectione & speciali protectione recipimus.

Nec non eidem Congregationi, vt pro ecclesiarum, domorum, & personarū salubri statu, & directione, quæcūq; statuta & ordinationes, rationabilia & honesta, ac sacris Canonibus, & Concilij Tridentini decretis non contraria, per Sedem Apostolicam approbanda, condere & facere illaq;

pro

pro temporū qualitate, ac prout expedire videbitur, mutare, & in in totum tollere, aliaque de nouo edere.

Eisdem *Ioanni Augustino*, & socijs, ac cui-
libet ipsorum, vt tria substantialia religio-
sæ vitæ, vt præfertur, paupertatis, casti-
tatis, & obedientiæ vota publicè, in cu-
iuscunque Archiepiscopi, vel Vicarij in spi-
ritualibus generalis manibus, coniunctim
vel diuissim, tam in Vrbe, quàm aliàs vbili-
bet, emittere, & solemniter profiteri.

Ac sub communi & humili habitu pau-
perum clericorum, subq; dominatione &
nuncupatione clericorum & presbyterorū
regularium Minorum, in communi ac de cō-
muni viuētes, in locis religiosis aut secula-
ribus, prout ipsīs ab illis, quorum loca ipsa
erunt, concessum fuerit, seu expedire vide-
bitur, in vnum habere.

Ac alios quoscunq; seculares clericos, &
etiā Laicos, qui, Deo adspirāte, huiusmodi
vitæ frugem & communem viuendi modū
se se conferre voluerint, recipere, & post an-
num probationis ad talem trium votorum
professionem in manibus ipsius Præpositi
generalis, vel alterius, iuxta Cōgregationis
instituta, & faciendas ordinationes, ac sa-
crorum Canonum, & Concilij huiusmo-
dispositionem, emittendam, & ad huius-
modi communi viuendi modū admittere.

Ac Horas canonicas, diurnas pariter & nocturnas, nec non Missas & alia diuina officia, simul & diuim, secundum vsum & morem Romanæ Ecclesiæ, & iuxta Breuiarium Romanum nouiter compilatum, etiam in Ecclesia dicere & recitare.

Quodque ipsius Congregationis presbyteri, ab ipsius Congregationis Præposito generali, vel alio Superiore, ac ab Ordinario loci approbati, & de licentia ipsius Generalis seu Præpositi domus, in qua pro tempore habitauerint, quorumcunque; Christifidelium confessiones audire, illosque à quibusuis peccatis, excessibus, & criminibus, non tamen Sedi Apostolicæ quomodolibet reservatis, absolvere.

Ac quibuscunque Christifidelibus, verè pœnitentibus & confessis, sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, sine tamen suorum Parochorum, & iurium parochialium præiudicio ministrare.

Nec non quascunque domos regulares dictæ Congregationis, pro illorum usu & habitatione, cum ecclesia, campanali, domibus hortis, hortalijs, & alijs officinis necessarijs, construere & ædificare, seu construere & ædificari facere, vel iam constructas & ædificatas recipere, liberè & licitè valeant, dictasque domos ex nunc, prout & tunc,

tunc, & è contra postquam constructæ & ædificatæ, seu receptæ, vt præfertur, fuerint, in domos regulares dictæ Congregationis, auctoritate & tenore prædictis, concedimus & indulgemus.

Quocirca vniuersis & singulis venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis filiis, eorum Vicariis in Spiritualibus, aut Officialibus generalibus, ac Curiaë caussarum Camera Apostolicæ generali Auditori, necnon Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Archidiaconis, Canonicis, & Capitulis, ac alijs, ad quos quomodolibet spectat, & spectabit in futurum, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum, per se vel alium seu alios, præsentibus litteras, & in eis contenta quæcunque, vbi & quomodo opus fuerit, ac quoties pro parte Congregationis Minorum huiusmodi, illiusque Præpositi, Officialium, Ministrorum, & personarum, vel alicuius eorū fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra obseruari.

Ipsamque Congregationem Minorum, illiusque singulares personas præmissis omnibus pacificè frui & gaudere; Nō permit-
tentes Congregationem prædictam, illiusque

personas, desuper per quoscunq; quomodolibet indebitè molestari. Cōtradiçtores quoslibet & rebelles, per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliâq; opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis seruatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, aggrauâdo, inuocato, etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachij sæcularis.

Non obstantibus felicitis recordationis Bonifacij Papæ Octauī, prædecessoris nostri, de vna, & Concilij generalis de duabus dictis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium, ad iudicium non trahatur, alijsq; Apostolicis, ac in prouincialibus & synodalibus Concilijs editis generalibus vel specialibus, constitutionibus & ordinationibus contrarijs quibuscunque; aut si aliquibus communiter vel diuisim, ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem.

1588. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die primo Iulij, millesimo quingentesimo octuagesimo octauo, Pontificatus nostri anno quarto.

NO-

N O T A T I O.

HÆc Congregatio fuit instituta aucto-
ritate Sixti V. Pontificis Maximi, qui
eò quod fuit ordinis Fratrum Minorum,
voluit hanc nouam Congregationem Cle-
ricorum Minorum nomine appellari. Eius
fundator fuit V. P. AVGVSTINVS ADOR-
NVS Genuensis, adhibens duos socios P.
Augustinum Caracciolum & P. Franciscum
Caracciolum, Neapolitanos. Huius ordi-
nis Religiosi, qui ad presbyteratus digni-
tatem admissi sunt, post annum & quatuor
menses, Professionem emittunt, & vltra
tria communia vota Paupertatis, Castita-
tis & Obedientiæ, vouent etiam solenni-
ter non ambire dignitates. Fratres verò
laici, post tres annos receptione, tria com-
munia vota in Professione emittunt. Vo-
ta ipsa quotannis in die Epiphaniæ com-
muniter renouare tenentur. Paupertas in
eo consistit, vt de communi viuant; nec
vllò modo permittuntur particulares re-
ditus & prouentus in particulari. Rudibus,
sed decentibus vestibus induuntur: non
possunt apud se habere quidquam aureum
aut argenteum, aut quid aliud pretiosum.
Singulorum cubicula, eorumque supellex
paupertate nitescere debent. Habent ora-
tionem mentalem, tum communem ma-
nè & vespèri, quam omnes simul peragunt

& terminant cum Litanij B. Virginis, tum circulem, qua singulis horis vnus in choro adstat, orando *pro Rege, pro augmento Reipublicæ, pro benefactoribus.*

In Choro Canonicas horas diurnas nocturnasque persoluunt. Celebrant Missas solennes; solum tamen festis diebus. Publicè sacrum Eucharistiæ sacramentum singulis primis Dominicis cuiuscumque mensis exponunt; sacerdotes quotidie celebrant, fratres Clerici & laici singulis Dominicis & festis diebus Eucharistiam sumunt; quot annis singuli solent, ad certum dierum spatium, ab omnibus prorsus alijs rebus & ab omni aliorum commercio segregati, spiritualia quædam peragere exercitia. Ultra ieiunia, quæ cunctis fidelibus Romana indicit ecclesia, obseruant ieiuniū Aduentus Domini & feriæ sextæ, per totum anni circulum & ieiunium feriæ secundæ & tertiæ ante cineres, item in secundis & quartis ferijs totius anni, carnibus non vescuntur; singulis sextis ferijs communis flagellatio seu disciplina habetur in ecclesia. Habent præcipuè circulares pœnitentias, qua singulis diebus vnus in pane & aqua ieiunat, alius cilicium gerit, tertius flagellis se cædit. Silentium temper & vbique seruant, præter duas horas in assignato loco, vnâ post prandium, alterâ vespri.

Proximum

Proximum adiuuant Sacramentorum ministerio, pœnitentiæ, & Eucharistiæ ac euangelicis concionibus habendis, tum in eorum ecclesijs, tum in alijs, si fuerint accersiti. Congregationes instituunt sæcularium, ad ipsorum spiritualium profectum, doctrinam Christianam pueros docent; Missiones exercent, animum agentibus assistunt, eum postulat occasio. Litterarum studia ex professo complectuntur, tum scholastica tum moralia, & casuum conscientiæ; externas linguas, vt Græcam, Hebraicam, Syriacam, Chaldaicam, Arabicam excolunt, & Collegia fundare profitentur; in quibus studiorum vsus promouetur. Non solum docent suos, sed etiam sæculares, accurrentes ad Philosophiam, Theologiam, & doctrinam casuum conscientiæ.

Habent pro nouitijs educandis domos separatas, vbi spiritualib⁹ studijs & exercitijs imbuuntur, Habent insuper quasdam domos, quas vocât *Recessus*, in quibus ij qui volunt, ad certum tempus commorantur, soli contemplationi vacantes, Pro gubernatione Congregationis in plures prouincias distributi sunt; habent Præpositum Generalem toti Congregationi præsidentem, & singulis sexennijs Generale Capitulum, in quo mutatur Præpositus Generalis:

154 *De congregationibus Clericorum*
 ralis : & singulis triennijs celebrantur Ca-
 pitula Prouincialia; vbi mutantur Præpo-
 siti prouincialis. In singulis domibus ha-
 bentur Præpositi locales, & tam Generali
 tū Prouinciali adiunguntur quatuor Assi-
 stentes, tum etiam Præposito locali qua-
 tuor Consultores, & omnes ad rectam
 moderationem Congregationis intendūt.
 Viunt de redditibus & non mendicant.

C A P V T XVIII.

Catalogus Domorum & Collegiorum
 Congregationis Clericorum regula-
 rium Minorum.

Neapoli. { Domus Exercitiorum.
 { Domus Nouitiorum.
 { Collegium Neapolitanum.

Domus recessus in oppido vicino.

Panormitana domus, in Sicilia. *Palermo.*

Messanensis domus ibidem. { *Messina.*

Catanensis domus ibidem.

IN PROVINCIA ROMANA.

Romæ. { Domus Romana.
 { Collegium Romanum.

Mannensis domus.

Genuensis domus.

Bononiensis domus.

IN DVCATV VRBinate.

Domus in Castello Durante, cum Biblio-
 theca amplissima, quā Dux Urbini de-
 dit PP. Clericis regularibus Minoribus.

Pisauriensis domus. Pesaro.

IN HISPANIA.

Madritensis domus.

Compluti. { Collegium Complutense.
 { Domus Complutensis.

Vallisoletana domus.

Castrillensis domus. Castrillo.

Salmanticensis domus.

Hispalensis domus.

Olisipone. { Domus Olisiponensis.
 { Domus Recessus extra urbē.

CAPVT XIX.

CONGREGATIO CLERICORVM SÆCV-
*larium Doctrina Christiana, à Casare Busio,
 & P. Romillonio an. 1592. in vrbe Auenionēsi
 inchoata, vnitur cū Congregatione S. Maioli
 Papiſis seu Somaſcha per Paulū V. an. 1616.*

PAVLVs Papa V. ad perpetuam rei me-
 moriam. Ex iniūcto nobis deſuper A-
 poſtolicæ ſeruitutis officio, ad ea per quæ
 piorum hominum Congregationes, in
 militanti Eccleſia, præſertim ad legē Chri-
 ſtianam rudibꝯ exponendam, prouidē
 ſanctęque inſtitutę, maioribus in dies pro-
 ficiant incrementis, ſedulò intendimus.

Exponi ſiquidē nobis nuper fecerunt di-
 lecti filij ANTONIVS VIGERIVS, Prępoſi-
 tus, ac Clerici ſeculares Cōgregationis DO-
 CTINÆ CHRISTIANÆ, in ciuitate Aue-
 nionenſi canonicē inſtitutę, quòd ipſi ſæ-
 liciori eiꝯdem Congregationis ſtatui &
 augmento conſulere volentes, eandem

Can.

Congregationem, Congregationi clericorum regularium Congregationis SOMASCHÆ, aliàs S. MAIOLI PAPIENSIS per nos vniri & incorporari desiderant; & propterea infrascripta Capitula cum dilectis etiam filiis Præposito & Clericis Regularibus dictæ Congregationis Somaschæ statuerunt, quæ à venerabilibus fratribus nostris, S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, negotijs Regularium præpositis, recognita & approbata fuerunt; tenoris sequentis, videlicet:

Conuentiones firmata ac stabilite inter Clericos regulares Congregationis de Somascha, & Patres Congregationis doctrina Christiana in Regno Gallia, pro vnione facienda vtriusque Congregationis. Quod quidem negotium à sanctissimo D. N. fuit commissum Sacra Congregationi Illustrissimorum DD. Cardinalium, negotijs Episcoporum & Regularium præpositorum,

1. In primis igitur, Doctrina Christianæ Patres, eorumque successores, in perpetuū secum retinebunt institutum docendi doctrinam Christianam parvam, mediocrē & magnam, iuxta laudabilem eorum cōsuetudinem, quam inuiolabiliter seruabūt, & in ijs domibus, quas nunc possident, & in ijs, quas in posterum possidebunt in toto regno Gallia.

2. Reuerende Pater CÆSAR DE BVS, vir
picta;

pietatis eximia, Congregationisq̃ue Patrũ doctrinæ Christianæ, in regno Galliæ, primus parës & institutor, habeatur in religione pro auctore, vt reuera fuit, huius sanctissimi instituti doctrinam Christianam in dicto regno Galliæ populos edocendi.

Patres doctrinæ Christianæ in Gallia, vocari deinceps, post factam vnionem, debebunt *Patres doctrina Congregationis Somaſche ſeu S. Maioli Papienſis*, & priuilegia omnia erunt communia.

Sub obedientia viuent Præpoſiti generalis de Somaſcha, qui ſemel ſingulis triennijs per ſe vel per alium ab eo deſtinandum, eos viſitabit. Cæterum eorum regimen & gubernatio in toto regno Galliæ, in domibus tam acquiſitis quàm acquirendis, ſit penes Superiores Gallos: & Prouincialis ſimiliter Gallus eligendus, per Capitulum generale de Somaſcha eis inſtituatur. Qui quidem erit vnus ex duobus vel tribus Partibus nominatis ſiue Propoſitis à Capitulo Prouinciali ipſius Prouinciæ Galliæ, tempore debito congregato.

Cuius Prouincialis auctoritas erit, de loco ad locum perſonas mutare; Nouitios, per ſe vel per locorum Superiores, ad profeſſionem admittere; Concionatori-
bus concionandi facultatem concedere,
dummo-

dummodo ab Episcopis locorum licentiâ seu benedictionem ad formam Concilij Tridentini obtineant, & alia facere, quæ Visitatoribus dictæ Congregationis Somaschæ conceduntur. In reliquis autem tanta sit eius auctoritas, quanta à Capitulo Prouinciali conceditur eidemet.

Debeat tamen Præpositum generalem, ubi commodè poterit, consulere, vel saltem de singulis magni momenti rebus certiores facere.

Prouincialis statim atque erit electus, censeatur esse, & sit ipso facto de gremio Capituli generalis, in quo vocem actiuam & passiuam habeat. Eius officium per triennium durabit. Ad Capitulum generale cum accedet, socium vnum seu Discretum, antea à Capitulo Prouinciali electum deducet: qui quidem socius in Capitulo generali interueniet, cum vtraque voce.

Quod si contingat Prouincialis obitus; eo casu Superior, professione senior, censeatur electus.

Ad Capitulum Prouinciale spectabit, cum maiori parte votorum, noua loca, præuio tamen Episcoporum consensu, & seruata forma Clementis Octauij, recipere; recepta deferere, Superiores locales eligere vel deponere; reos, si qui erunt punire, aut innocentes absolvere; curam
monia-

monialium ordinariam pro Confessionibus audiendis, de consensu & licentia eorundem Episcoporum, recipere, bona in vniuersum, in toto regno Galliae, ipsi Congregationi relicta, alicui loco particulari assignare; Nouitios quadagesimum annum excedentes vel qui alterius Religionis habitum habuerint, & debitam transfundi facultatem à Sede Apostolica obtinuerint, ad probationem admittere, exemptiones diuturnas maximè senibus & Studentibus, ad tēpus, non autē perpetuò, & ex causa, impertiri; locū p̄ Capitulo Prouinciali p̄ximè congregando determinare.

Insuper Capitulo Prouinciali (quod mēse Septembris præcedente Capitulum generale, conuocandum erit) præter Prouincialem, interesse debēbit quilibet Superior localis, vnā cum socio seu discreto, à Capitulo Conuentuali eiusdem loci, dummodo sex saltem ibi resideant, eligendo.

Quare pro parte primodiētæ Congregationis, fuit nobis humiliter supplicatum, quatenus vnionem & incorporationē huiusmodi facere, & eis in præmissis oportune p̄uidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos pijs Clericorū p̄dictorū votis, quanti cū Domino possumus, annuere, illosq; specialibus fauorib⁹ & gratijs p̄sequi volētes, & eorū singulares p̄sonas à q̄busuis
&c, censens

& terminant cum Litanis B. Virginis, tum circularem, qua singulis horis vnus in choro adstat, orando pro Rege, pro augmento Reipublicæ, pro benefactoribus.

In Choro Canonicas horas diurnas nocturnasque persolunt. Celebrant Missas solennes; solum tamen festis diebus. Publicè sacrum Eucharistiæ sacramentum singulis primis Dominicis cuiuscumque mensis exponunt; sacerdotes quotidie celebrant, fratres Clerici & laici singulis Dominicis & festis diebus Eucharistiam sumunt; quot annis singuli solent, ad certum dierum spatium, ab omnibus prorsus alijs rebus & ab omni aliorum commercio segregati, spiritualia quædam peragere exercitia. Ultra ieiunia, quæ cunctis fidelibus Romana indicit ecclesia, observant ieiuniū Aduentus Domini & feriæ sextæ, per totum anni circulum & ieiunium feriæ secundæ & tertiæ ante cineres, item in secundis & quartis ferijs totius anni, carnibus non vescuntur; singulis sextis ferijs communis flagellatio seu disciplina habetur in ecclesia. Habent præcipuè circulares pœnitentias, qua singulis diebus vnus in pane & aqua ieiunat, alius cilicium gerit, tertius flagellis se cædit. Silentium semper & vbique seruant, præter duas horas in assignato loco, vnâ post prandium, alterâ vespere.

Proximum

Proximum adiuuant Sacramentorum ministerio, pœnitentiæ, & Eucharistiæ ac euangelicis concionibus habendis, tum in eorum ecclesijs, tum in alijs, si fuerint accersiti. Congregationes instituunt sæcularium, ad ipsorum spiritualium profectum, doctrinam Christianam pueros docent; Missiones exercent, animum agentibus assistunt, eum postulat occasio. Litterarum studia ex professo complectuntur, tum scholastica tum moralia, & casuum conscientię; externas linguas, vt Græcam, Hebraicam, Syriacam, Chaldaicam, Arabicam excolunt, & Collegia fundare profitentur; in quibus studiorum vsus promouetur. Non solum docent suos, sed etiam sæculares, accurrentes ad Philosophiam, Theologiam, & doctrinam casuum conscientię.

Habent pro nouitijs educandis domos separatas, vbi spiritualib' studijs & exercitijs imbuuntur, Habent insuper quasdam domos, quas vocāt *Recessus*, in quibus ij qui volunt, ad certum tempus commorantur, soli contemplationi vacantes, Pro gubernatione Congregationis in plures prouincias distributi sunt; habent Præpositum Generalem toti Congregationi præsentem, & singulis sexennijs Generale Capitulum, in quo mutatur Præpositus Generalis:

154 *De congregationibus Clericorum*
ralis : & singulis triennijs celebrantur Ca-
pitula Prouincialia; vbi mutantur Præpo-
siti prouincialis. In singulis domibus ha-
bentur Præpositi locales, & tam Generali
tū Prouinciali adiunguntur quatuor Assi-
stentes, tam etiam Præposito locali qua-
tuor Consultores, & omnes ad rectam
moderationem Congregationis intendūt.
Viuunt de redditibus & non mendicant.

C A P V T XVIII.

Catalogus Domorum & Collegiorum
Congregationis Clericorum regula-
rium Minorum.

Neapoli. { Domus Exercitiorum.
 { Domus Nouitiorum.
 { Collegium Neapolitanum.

Domus recessus in oppido vicino.

Panormitana domus, in Sicilia. *Palermo.*

Messanenſis domus ibidem. { *Messina.*

Catanenſis domus ibidem.

IN P R O V I N C I A R O M A N A.

Romæ. { Domus Romana.
 { Collegium Romanum.

Mannenſis domus.

Genuenſis domus.

Bononiensis domus.

I N D V C A T V V R B I N A T E.

Domus in Castello Durante, cum Biblio-
theca amplissima, quā Dux Urbini de-
dit PP. Clericis regularibus Minoribus.

Pisaurienſis domus. *Pesaro.*

IN HISPANIA.

Madritensis domus.

Compluti. { Collegium Complutense.
 { Domus Complutensis.

Vallisoletana domus.

Castrillensis domus. Castrillo.

Salmanticensis domus.

Hispalensis domus.

Olisipone. { Domus Olisiponenſis.
 { Domus Reſſus extra urbē.

CAPVT XIX.

CONGREGATIO CLERICORVM SÆCV-

*larium Doctrina Chriſtiana, à Caſare Buſio,
 & P. Romillonio an. 1592. in vrbe Auenionēſi
 inchoata, vnitur cū Congregatione S. Maioli
 Papiſis ſeu Somaſcha per Paulū V. an. 1616.*

PAVLVVS Papa V. ad perpetuam rei me-
 moriam. Ex iniūcto nobis deſuper A-
 poſtolicæ ſeruitutis officio, ad ea per quæ
 piorum hominum Congregationes, in
 militanti Eccleſia, præſertim ad legē Chri-
 ſtianam rudibus exponendam, prouidē
 ſanctæque inſtitutæ, maioribus in dies pro-
 ficiant incrementis, ſedulò intendimus.

Exponi ſiquidē nobis nuper fecerunt di-
 lecti filij ANTONIVS VIGERIVS, Præpoſi-
 tus, ac Clerici ſeculares Cōgregationis DO-
 CTINÆ CHRISTIANÆ, in ciuitate Aue-
 nionenſi canonicè inſtitutæ, quòd ipſi fœ-
 liciori eiſdem Congregationis ſtatui &
 augmento conſulere volentes, eandem

Con.

Congregationem, Congregationi clericorum regularium Congregationis SOMASCHÆ, aliàs S. MAIOLI PAPIENSIS per nos vniri & incorporari desiderant; & propterea infra scripta Capitula cum dilectis etiam filiis Præposito & Clericis Regularibus dictæ Congregationis Somaschæ statuerunt, quæ à venerabilibus fratribus nostris, S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, negotijs Regularium præpositis, recognita & approbata fuerunt; tenoris sequentis, videlicet:

Conuentiones firmata ac stabilita inter Clericos regulares Congregationis de Somascha, & Patres Congregationis doctrina Christiana in Regno Gallia, pro vnione facienda vtriusque Congregationis. Quod quidem negotium à sanctissimo D. N. fuit commissum Sacra Congregationi Illustrissimorum DD. Cardinalium, negotijs Episcoporum & Regularium præpositorum,

1. In primis igitur, Doctrina Christianæ Patres, eorumque successores, in perpetuū secum retinebunt institutum docendi doctrinam Christianam parvam, mediocrē & magnam, iuxta laudabilem eorum cōsuetudinem, quam inuiolabiliter seruabūt, & in ijs domibus, quas nunc possident, & in ijs, quas in posterum possidebunt in toto regno Gallia.

2. Reuerende Pater CÆSAR DE BVS, vir
picta

pietatis eximia, Congregationisq̃ue Patrū doctrinæ Christianæ, in regno Galliæ, primus parēs & institutor, habeatur in religione pro auctore, vt reuera fuit, huius sanctissimi instituti doctrinam Christianam in dicto regno Galliæ populos edocendi.

Patres doctrinæ Christianæ in Gallia, vocari deinceps, post factam vnionem, debebunt *patres doctrinæ Congregationis Somaſchæ seu S. Maioli Papiensis*, & priuilegiâ omnia erunt communia.

Sub obedientia viuent Præpositi generalis de Somaſcha, qui ſemel ſingulis triennijs per ſe vel per alium ab eo deſtinandum, eos viſitabit. Cæterum eorum regimen & gubernatio in toto regno Galliæ, in domibus tam acquiſitis quàm acquiſendis, ſit penes Superiores Gallos: & Prouincialis ſimiliter Gallus eligendus, per Capitulum generale de Somaſcha eiſiſtituatur. Qui quidem erit vnus ex duobus vel tribus Partibus nominatis ſiue Propoſitis à Capitulo Prouinciali ipſius Prouinciæ Galliæ, tempore debito congregato.

Cuius Prouincialis auctoritas erit, de loco ad locum perſonas mutare; Nouitios, per ſe vel per locorum Superiores, ad profeſſionem admittere; Concionatoribus concionandi facultatem concedere,
dummo-

dummodo ab Episcopis locorum licentiâ seu benedictionem ad formam Concilij Tridentini obtineant, & alia facere, quæ Visitatoribus dictæ Congregationis Somaschæ conceduntur. In reliquis autem tanta sit eius auctoritas, quanta à Capitulo Prouinciali conceditur eidemet.

Debeat tamen Præpositum generalem, vbi commodè poterit, consulere, vel saltem de singulis magni momenti rebus certiores facere.

Prouincialis statim atque erit electus, censeatur esse, & sit ipso facto de gremio Capituli generalis, in quo vocem actiuam & passiuam habeat. Eius officium per triennium durabit. Ad Capitulum generale cum accedet, socium vnum seu Discretum, antea à Capitulo Prouinciali electum deducet: qui quidem socius in Capitulo generali interueniet, cum vtraque voce.

Quod si contingat Prouincialis obitus; eo casu Superior, professione senior, censeatur electus.

Ad Capitulum Prouinciale spectabit, cum maiori parte votorum, noua loca, præuio tamen Episcoporum consensu, & seruata forma Clementis Octauæ, recipere; recepta deferere, Superiores locales eligere vel deponere; reos, si qui erunt punire, aut innocentes absolvere; curam
monia-

monialium ordinariam pro Confessionibus audiendis, de consensu & licentia eorundem Episcoporum, recipere, bona in vniuersum, in toto regno Gallia, ipsi Congregationi relictæ, alicui loco particulari assignare; Nouitios quadragesimum annum excedentes vel qui alterius Religionis habitum habuerint, & debitam transfundi facultatem à Sede Apostolica obtinuerint, ad probationem admittere, exemptiones diuturnas maximè senibus & Studentibus, ad tēpus, non autē perpetuū, & ex causa, impertiri; locū p̄ Capitulo Prouinciali p̄ximè congregando determinare.

Insuper Capitulo Prouinciali (quod mēse Septembris præcedente Capitulū generale, conuocandum erit) præter Prouincialem, interesse debēbit quilibet Superior localis, vnā cum socio seu discreto, à Capitulo Conuentuali eiusdem loci, dummodo sex saltem ibi resideant, eligendo.

Quare pro parte primodiētæ Congregationis, fuit nobis humiliter supplicatum, quatenus vnionem & incorporationē huiusmodi facere, & eis in præmissis oportune p̄uidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos pijs Clericorū p̄dictorū votis, quantū cū Domino possumus, annuere, illosq; specialibus fauorib⁹ & gratijs p̄sequi volētes, & eorū singulares p̄sonas à quib⁹ suis
&c, censens;

consentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de eorundem Cardinalium consilio dictam *Congregationem Doctrinae Christianae*, in praedicta Ciuitate Auenionensi institutam, *Congregationi Somaescae* praedictae (ita ut vnum corpus Congregationis efficiant, ac Clerici dictae Congregationis Doctrinae Christianae, regulas & constitutiones secundo dictae Congregationis Somaescae, ab Apostolica Sede approbatas seruent, & profiteantur, necnon Capitula praedicta adimpleantur & etiam seruentur, saluis tamen limitationibus & modificationibus infra scriptis videlicet, quod Prouincialis praedictus exemptiones diuturnas huiusmodi, non nisi ex causa alicuius impedimenti, concedere possit aut debet) Apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuò vnimus & incorporamus.

Nec non cum dicto ANTONIO, ut infra quatuor menses à die coeptae probationis numerandos, integro non expectato probationis anno, professionem per dictos Clericos Congregationis Somaescae huiusmodi emitti solitam, expressè emitte liberè & licitè valeat, auctoritate & tenore praedictis indulgemus, ac cum eodem desuper dispensamus. Ceteros verò primodictae Congregationis Clericos,
ante

antequam professionem huiusmodi emit-
tant, annum probationis integrè comple-
re debere.

Ac Clericos secundodictæ Cōgregatio-
nis in Galliam, pro instructione dictorum
presbyterorum mittendos, in statu Eccle-
siastico regni Galliæ locorum Superiores,
etiam si non sint Galli, eligi posse statuim⁹.

Decernentes præsentēs litteras validas,
firmas & efficaces existere & fore, suosque
plenarios & integros effectus sortiri &
obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat,
inviolabiliter observari debere, ac irritum
& inane, si secus super his à quoquam, qua-
vis auctoritate, scienter vel ignoranter cō-
tigerit attentari.

Non obstantibus constitutionibus &
ordinationibus Apostolicis, ac vtriusque
Cōgregationis huiusmodi, etiam iuramē-
to, confirmatione Apostolica, vel quavis
firmitate alia roboratis, statutis, & consue-
tudinibus, privilegijs quoq; indultis, & lit-
teris Apostolicis in cōtrariū præmissorum
quomodolibet concessis, confirmatis, &
innouatis. Quibus omnibus & singulis eo-
rum omnium tenores præsentibus pro ex-
pressis habentes, hac vice duntaxat, specia-
liter & expresse derogamus, cæterisque
contrarijs quibuscunque.

Volumus etiā, vt præsentium transump-
L tis,

tis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

1616. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, &c. die II. Aprilis 1616. Pontificatus nostri anno vndecimo.

C A P V T XX.

CONGREGATIO CLERICORVM SÆCV-
larium B. Mariæ, in communi viuentium, ab
Alexandro Lucensi Episcopo ann. 1583. insti-
tuta, per Clementem VIII. ann. 1595. confir-
matum.

CLIMENS Papa VIII. ad perpetuâ rei
memoriam. Ex quo diuinâ maiestas
ad Pastoralis officij fastigium nos, quam-
quam immeritos, euexit, illa, quantû in no-
bis semper fuit, superno auxilio freti facere
conati sumus, vt Confraternitates seu So-
cietates aut Congregationes, quæ ad diui-
ni cultus augmentum & animarum salutem
institutæ sunt, & in obseruatione institu-
torum suorum piè & religiosè persistunt,
magis quotidie in illo suo pio & sancto
proposito confirmarentur.

Cum itaq; sicut accepimus venerabilis
frater ALEXANDER Episcopus Lucanus,
iamdudum Confraternitatem seu societa-
tem,

tem, aut Congregationem Clericorum seculariũ & laicorum in cõmuni viuentium, sub inuocatione & vexillo B. & gloriosæ semperq; Virginis *MARIÆ*, in ecclesia S. Mariæ *Curtis Orlandigorũ* Luca. erexerit, ac dictę Confraternitatis seu Congregationis cõfratribus, vt vnũ ex eis qui alijs præesset, ac rerum & bonorum ipsius Cõfraternitatis seu Congregationis curam & administrationem gereret, cuique ipsi confratres parere tenerentur, eligere, ac cõstitutiones per eum approbandas cõdere possent, facultatem concesserit, prout in patentibus litteris ipsius Alexandri Episcopi, de anno Domini millesimo quingentesimo octogesimo tertio desuper confectis plenius contineri dicitur, ac eius Confraternitatis seu Congregationis Confratres sacramentorum ecclesiasticorum administratione, diuini verbi prædicatione, & aliorum bonorum operum exemplo proximum iuuare totis viribus contendant.

Nos, vt ipsi Confratres in suo laudabili proposito magis confoveantur, & ad huiusmodi pia & sancta opera exercenda promptiores reddantur, ac fructus, quos in vinea Domini plurimos hactenus & maturos ac dulces locatori Domino obtulerunt, eosdem longè dulciores & maturiores ac vberiores in po-

sterum offerant, motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, erectionem confraternitatis seu Societatis aut congregationis Clericorum secularium, in dicta ecclesia ab eodē Alexandro Episcopo, ut præfertur, factam, necnon omnia & singula in dictis patentibus litteris, erectionem huiusmodi concernentibus contenta, quorum tenores ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus, haberi volumus pro expressis, contenta, & inde secuta quæcunque, Apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisq; perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus, ac omnes & singulos, tam iuris quàm facti & solemnitatum in eis forsan omissarum defectus, si qui interuenerint in eisdem supplemus.

Et nihilominus eandē Confraternitatē in Congregationem Clericorum seculariū, sub titulo seu inuocatione eiusdē B. Mariæ Virginis, cum eisdem regulis, institutis, & facultatibus in dicta ecclesia, auctoritate & tenore præmissis perpetuo erigim⁹ & instituimus. Necnon nunc & p̄ tēpore existentib⁹ Rectori & socijs dictæ Cōgregationis cōcedimus ut quæcunq; statuta & ordinationes, felix regimen & guberniū ipsius Congregationis cōcernētia, ac sacris Canonib⁹, & de-

& decretis Concilij Tridentini, ac Romanorum Pontificum constitutionibus non aduersantia, condere possint, quæ tamen condita ab ordinario loci approbentur.

Quodq; Confessores dictæ Cōgregationis, qui ab Ordinario approbati fuerint, cōfessiones quorūcunq; ad eos accedētiū. quocunq; anni tēpore audire, & debitā illis pœnitentiam, pro modo culpæ, iniungere.

Superiores autē ipsius Congregationis, per se vel aliū, seu alios ex ipsis iā approbaris, suos subditos à censuris, in casibus sedi Apostolicæ reseruatis, non tamen cōtentis in litteris die cœnæ Domini legi solitis, absoluerē, & etiam debitā illis pœnitentiam iniungere.

Nec non Superior dictæ Cōgregationis, receptos inobedientes, & illius cōstitutionum transgressores punire, & pœnitentia, pro modo culpæ eius arbitrio, seruata tamē semper dictarū cōstitutionum forma, eisdem afficere, & si sibi videbitur cū assensu maioris partis dictæ Congregationis, culpabiles eiicere, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Episcopi, seu brachij secularis, liberè & licitè valeant, eisdem auctoritate & tenore concedimus.

Quodque recipiendi in Congregatione huiusmodi, tam Clerici quam Laici, tentātur (vbi aliter Congregationi visum non

fuerit remittendum) promittere etiam cū iuramento, se refecturos expensas pro ipsis ab eadem Congregatione factas, si quādo contigerit, vt spontè vel iusta de causa expulsi ab eadem Congregatione discedant.

Demum quod Congregatio hæc sit & perpetuò remaneat sub protectione huius Sedis Apostolicæ, non tamen exempta ab ordinaria iurisdictione Episcoporum Lucanorum, qui pro tempore erunt, quo ad visitationem & reformationem, si opus fuerit, iuxta constitutiones eiusdem Congregationis tantum, nec aliàs aliter, nec alio modò; nullo tamen casu, prætextu, aut quæsito colore aliquo, sex socijs præfatis ab eadem Congregatione, sine expresso consensu eiusdem, vnquam extrahere, nec ab obseruantia instituti distrahere valeant, perpetuò statuimus & ordinamus.

Sicq; per quoscunq; Iudices & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbiq; iudicari ac diffiniri debere; nec non irritum decernimus & inane, si secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Volu-

Volumus autē, quod præsentium transcriptis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Non obstantibus quibuscumque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis. cæterisque contrarijs quibuscunque.

Datum Tusculi, sub annulo Piscatoris, die 13. Octobris, 1595. Pontificatus nostri anno quarto.

CAPVT XXI.

REGIMEN SCHOLARVM PIARVM, AD pauperes gratis erudiendos institutarum, Congregationi Clericorum secularium B. Mariae a Paulo V. anno 1614. committitur.

PAULVS Papa V. ad perpetuam rei memoriam. Inter pastoralis officij curas, quæ Romani Pontificis animum assidue sollicitum habere debent, illa non mediocris esse dignoscitur, vt Christi fideles pijs moribus & doctrina imbuantur.

Quapropter vt pium ac maxime laudabile opus, pauperes erudiendi & instituendi in alma Vrbe nostra pridem diuina gratia institutum, indies magis ad Dei gloriam promoueat, pro nostri muneris debito

bito libenter procuramus. & cū operarij religioso zelo labores suos in agro Domini tam fructuosè impendere cupientes se offerunt, Apostolicæ auctoritatis fauore prosequimur, ac præsidio communimus, & aliàs disponimus, prout conspiciamus salubriter in Domino expedire.

Sanè cū sicut accepimus, opus *piarum scholarum* à nobis in Vrbe nostra, ad pauperes erudiendos & instituendos erectarum, vberes fructus ferat, operæ pretium esse duximus prouidere, vt pium ac salubre institutum huiusmodi perpetuò dureret. Quod facile, Deo adiuuante, successurum speramus, si dictarum scholarum cura alicui personarum Ecclesiasticarum Congregationi, in qua personæ idoneæ verissimiliter defuturæ non sunt, committatur.

Cū verò (sicut dilectorum filiorum Præpositi generalis, & Clericorum sæcularium Congregationis B. Mariæ, nec non Præpositi dictarum Scholarum nomine, nobis nuper expositum fuit) Præpositus generalis, & Clerici præfati, Christiana caritate ducti, sese onus huiusmodi suscepturos obtulerint, & habito de super tractatu. de cōsen^{ti} Venerabilis fratris nostri *Benedicti* Episcopi Prænestini, Cardinalis Iustiniani nūci pati, earundem scholarū Protectoris, cum eodē Præfecto ad infra-scriptas

scriptas cōditiones deuenerint; uidelicet, quòd scholarum præfatarū cura, regimen, & administratio, Præposito & Clericis d. Congregationis pro tempore existentibus perpetuò incumbat, ipse tamen Præfectus vita sua durante, in huiusmodi officio Præfecti dictarum scholarum, & alij qui in domo earundem scholarum ad præsens reperiuntur, etiam vita eorum durāte, possint & debeant secundum suas proprias constitutiones ibi permanere. Illis autem vita functis, seu inibi permanere recusantibus, in eorum locum non alij, quàm qui iuxta regulas dictæ Congregationis à fel. rec. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro confirmatas, seruare voluerint admitti debeant.

Insuper vt tam dictis scholis pijs in Vrbe præfata erectis, quàm in alijs in eadem vrbe pro tempore erigendis, pauperes dumtaxat, cum fide Parochi de eorum paupertate, necnon filij nobilium, quorum familiæ ad inopiam redactæ fuerunt, cum fide eorum Confessariorum, vel alterius personæ fide dignæ, admittantur, in ijsque gratis, & absq; vllò præmio, propter caritatem & Dei amorem erudiri debeant.

Quare nos dictæ Congregationis Clericos, vtilis fore operis huiusmodi ministros firmiter in Domino sperātes, ac Præ-

positi & Clericorum præfatorum promptam ad præmissa voluntatem plurimum in Domino commendantes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat cōsequendum, harū serie absoluētes, & absolutos fore censentes, nec non dictā Congregationem, illiusque Præpositum & Clericos specialibus fauoribus & gratijs prosequi volentes, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, Præposito, Clericus, & Congregationem prædictę, quæ de cetero perpetuis futuris temporibus MATRIS DEI nuncupari, ac illa eius Præpositis & Clericis, nunc & pro tempore existentes, sub regulis & constitutionibus eiusdem Congregationis à dicto Clemente prædecessore confirmatis, quibus nec non eiusdem Congregationis priuilegijs præiudicare non intendimus, exceptis ijs quæ præsentibus contrariæ sunt, militare debeant curam, regimen, & administrationem dictarum in Vrbe erectarum, & aliarū piarū scholarū pro tempore erigendarum, cum supra dictis conuentionibus dictis Præposito, Clericis, & Congregationi, auctoritate &

te & tenori præsentis perpetuò committimus, & demandamus. Ita quod liceat Præposito & Clericis præfatis præfatarū scholarum huiusmodi & aliarum simul atque erectæ fuerint, illarumque bonorum & reddituum quorumcunque, corporalem, realem & actiualem professionem capere, & apprehendere, ac de illis in scholarum earundem beneficium disponere.

Decernentes præsentēs litteras, & in eis contenta quæcunque, semper & perpetuò valida, firma & efficacia fore & esse, dictisque Præposito & Clericis, in omnibus & per omnia plenissimè suffragari.

Sicq; per quoscunq; Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, iudicari & definiri debere, ac irritū & inane, si secus super his & quocunque quauis auctoritate, scienter vel ignoranter cōtigerit attentari.

Non obstantibus quibuscunq; constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Congregationis, etiā iuramento, cōfirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, ac cōsuetudinibus; illis præsertim, quib⁹ cauetur expressè, quod Clerici dictæ Congregationes nouas domos, cum obligationibus docendi adulescentiā rudimēta Grāmatices, aut litteras
hu-

humaniores, & cum alijs quibusuis obligationibus, quibus Clerici huiusmodi extra Ecclesiam inferuire teneantur, recipere non possint, priuilegijs quoque, indultis & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum, sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusuis clausulis & decretis, concessis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus & singulis, eorum omnium tenores præsentibus, pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat, specialiter & expressè derogamus. cæterisque contrarijs quibuscunque.

1614. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo piscatoris, die 14. Ianuarij 1614. Pontificatus nostri anno nono.

C A P V T XXII.

CONGREGATIO ORATORII IESU Christi, (*quæ est piorum Sacerdotum in communi viuentium*) in regno Francia à Petro Berulio, nunc S. R. E. Cardinale, instituta, per Paulum V. an. 1613. confirmatur.

PAVLVS Episcopus, seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ, quam Dei vnigenitus Iesus Christus D. N. auctor ipse piorum operũ fundauit, regimini, superna disposi-

dispositione, præfidentes, pro nobis commissi gregis Dominici q̄ spero statu, & animarum salute solliciti esse compellimur, & ea sincerè tenemur amplecti, quæ ad incrementum Religionis pertinent, & ad virtutum spectant ornamentum; ac ut piæ Christi fidelium Congregationes instituantur, & exinde vberiores fructus bonorum operum, in illis locis præsertim, vbi id magis expedire dignoscitur, in dies, per pia & spiritualia exercitia accrescant, & ijs exercitijs debite Domino famulantes personæ, animarum suarum salutē, eodem Domino miserante, facilius consequi, cæterisque Christi fidelibus vitæ ac morum exemplo proficere valeant ad salutem.

Sane exhibita nobis nuper, pro parte Venerabilis fratris nostri HENRICI Episcopi Parisiensis, ac carissimæ in Christo filiæ MARIE Francorum Reginæ, petitio continebat, quòd alias cum ipsa Maria Regina, pio deuotionis zelo ducta, vt aliquo deuotionis suę monumento, immensarum gratiarum munera, quibus eam bonorum omnium largitor optimus decorauit, restari possit, disciplinam Ecclesiasticam, vndique ferè in regno Franciæ, hæresum bellorumque præteritorum iniuria, tum in Religione, tum etiam in moribus non parum deprauatam ac corruptam, in primarium

mauum & pristinum suum statū, deuotio-
nisq; & pietatis splendorem, salubri aliqua
ratione, restitui plurimum desideret; & id,
re ipsa in consultatione cum viris graui-
bus & pijs, ac præsertim cum dicto *Hen-
rico* Episcopo pluries habita, matureque
discussa, vtilius & fructuosius, quàm ex in-
stitutione alicuius Congregationis pio-
rum Sacerdotum, quorum studium & of-
ficiū ac munus sacerdotale, iuxta sanctū
atq; pium illius institutum, debitè exeque-
dum & adimplendum sit, omnino directū,
instituendū exequi posse nō videatur, ipsa-
que *Maria* Regina vnā deuotā piorum ac
probatae vitæ Sacerdotū, quorū principa-
le institutū, singulas actiones ordini sacer-
dotali cōuenientes & essentielles amplecti,
existat, Congregationem in ipso regno &
præsertim in ciuitate Parisiensi, vbi illa non
parum desiderari videtur, erigi & institui,
curamque erectionis & institutionis hu-
iusmodi dilecto filio *PETRO DE BERVILLE*,
presbytero Parisiensi (cuius ministeriū felici
progressui & directioni ipsius Cōgregatio-
nis maximè profuturū esse in Domino cō-
fidit) per nos cōmitti & demandari sum-
moperè desideret; pro parte eorundem
Henrici Episcopi, & *Mariae* Reginae, nobis
fuit humiliter supplicatum, quatenus Con-
gregationem piorum ac probatae vitæ sa-
cerdotum perpetuò erigere & instituere,

illiusque curam dicto *Petro* committere & demandare, vt præfertur, ac alias de Apostolicæ potestatis prouidentia consulere dignaremur.

Nos igitur, quib⁹ cura & sollicitudo cordi insidet fidem & Religionem Catholicam propagare, diuiniq; cultus augmentū, & vt Christi fideles singuli per viam salutis in hoc seculo gradientes, ad cœlestia regna peruenire mereantur, procurare, præsertim vbi Catholicorum Principum vora id exposcere, ac in Domino salubriter conspiciamus expedire, considerantes huiusmodi institutionem, specialiter sacerdotes aut personas ad sacerdotalem statum aspirantes, vel saltem eorū ministerio necessarias, ac Iesum Christum Dominum nostrum, sacerdotalis dignitatis immediatum institutorem, tangere & respicere, æquum maximè & rationi consentaneum iudicamus, vt qui huiusmodi institutū aggreduuntur, vltra communem fidelium deuotionē, speciali & particulari deuotione **IESV CHRISTI** Domini nostri addicantur, qui est sacerdos in æternum secundum ordinē Melchisedech, & fons sacerdotij in Ecclesia Christiana.

Hinc pio & salubri dictæ **MARIÆ** Reginae desiderio fauorabiliter annuere, ac ipsum opus pium Sedis Apostolicæ consolatione confouere, nec non Christi

fideles ad pia meritoria & salutaria opera exercenda, ecclesias quoque, & sacra Dei templa deuotionis causa visitanda, æternis præmijs, ac spiritualibus muneribus & peccatorum remissione inuitare volentes, nec non HENRICVM Episcopum & PETRVM prædictos, ac eorum quemlibet, à quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes; & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, dicto PETRO apud nos de religionis zelo, vitæ, ac morum honestate, alijsque probitatis & virtutum meritis multipliciter commendato, nostram & dictæ sedis benedictionem impartientes, ad laudem & gloriam omnipotentis Dei Patris & animarum salutem, vnâ sub nomine ORATORII IESV CHRISTI, Domini nostri, Congregationem, in honorem orationum, quas in diebus carnis suæ fudit, vt ij, qui Congregationem ipsam ingredientur, eundem Iesum Christum pro nobis in oratione positum & pernoctantem reuerentur, atque etiam instituti, ad quod vocati sunt moneantur, & præ-

ferim

sertim semper hanc præcipuam omnibus communem & omni tempore congruentem officij eorum partem, quæ in orationibus pro populo ac in Dei laudibus celebrandis versantur, habeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, sine alicuius præiudicio perpetuo erigimus & instituimus.

Dictumque Petrum, in institutorem & Præpositum generalem huius piorum Sacerdotum, nulli antea religioni voto solemni addictorum, nec non & aliorum ad presbyteratus ordinem promoueri cupientium, & reliquorum ad familiaria officia necessariorum Congregationis, *Ora-
torij Iesu Christi* Domini nostri nuncupandi huiusmodi, qui simul & in societate religiosè viuere, & in humilitatis spiritu, & piæ vitæ studijs Altissimo famulatum exhibere & impendere studeant, quorum principale ac præcipuum institutum sit, perfectioni status sacerdotalis totaliter incumbere, singulasque actiones ordini sacerdotali propriè & essentialiter conuenientes, sibi ab eorum Ordinarijs, vbi stabilita fuerit, præscribendas, & non aliàs amplecti; sacerdotum insuper, & aliorum ad sacros ordines aspirantium instructioni, non circa scientiâ, sed circa vsum scientiæ, ritus & mores propriè Ecclesiasticos, se addicere volentes.

M

Cum

Cum plena & omnimoda facultate, potestate & auctoritate eidem PETRO per nos ad id assumpto, & à dicta MARIA Regina summopere commendato.... vt prædictam Congregationem huiusmodi, tam in ciuitate Parisiensi quam in omnib⁹ alijs ciuitatibus, oppidis, terris, & locis ad quæ à locorum Episcopis vocatus fuerit, & non aliàs, instituendam, ac demum pro felici statu & directione personarum, ac bonorum spiritualium & temporalium eiusdem Congregationis seu Congregationū sic erigendarum, tam circa receptionem & admissionem, numerum, ætatem, & qualitates in ipsa Congregatione recipiendorū & admittendorum, eorumq; instructionē & disciplinam, exercitia, ac modum & formam diuinorum officiorum, precum & orationum, aliorumq; suffragiorū recitandorū, & alia ipsis Congregationibus vtilia atq; necessaria, quęcunq; statuta, ordinationes & capitula, licita & honesta, sacrisque, Canonibus & cōstitutionibus Apostolicis, necnon Concilij Tridentini decretis minime cōtraria, à sancta Sede Apostolica postmodum approbanda, confirmanda, ac per ipsarum Congregationum Præpositum, presbyteros, Officiales, ministros, & coadiutores, sub pœnis in eis apponēdis, adimplendis, & obseruandis, faciendi, edendi & con-

& condendi, factaque, edita, & condita, quoties pro illorum ac rerum & temporū qualitate & vicissitudine, seu aliās videbitur, corrigenda, limitanda, immutanda, alteranda, ac etiam alia vt præfertur examinanda & approbanda, ac etiam, vt præfertur, adimplenda & obseruanda, ex integro facienda & condenda, aliaq; omnia & singula à similium Congregationū, nec non quorumcunq; Ordinū approbatorū cōstitutoribus, atq; alijs Superioribus etiā generalibus, de iure vel cōsuetudine, siue ex priuilegio aut aliās quomodocunque fieri & exequi solita facienda & exequenda, dicta auctoritate deputamus & assumimus.

Omnesq; alias, ad instar supradictæ, per nos sic erectæ, canonicè erigendas Congregationes, quas ab ea Parisiensi, & à dicto Præposito generali quocunq; locorū stabilitæ fuerint, in omnibus dependere volumus & intelligimus, ex nunc, prout postquam auctoritate prædicta erectæ fuerint, eisdem auctoritate & tenore perpetuò approbamus & confirmamus.

Ita tñ q̄ Cōgregatio Parisiensis saltē *duodecim Presbyteris* cōstaret, tot reddit⁹ annuos habere debeat, ex quib⁹ vnicuiq; presbytero huiusmodi portio annua 45. ducatorū auri de Camera obuenire possit. Ceterę

vero Congregationes decem ad minus presbyteros, ac eosdem redditus annuos, vel quæ Sedis prædictæ Legatus, aut pro tempore existens Nuntius Apostolicus & Episcopus loci, ac dictæ Congregationis sic erectæ Præpositus generalis, pro loci qualitate, sufficere iudicauerit, habere debeant.

Et postremò eisdem Congregationibus ex nunc, prout etiam postquam institutæ & erectæ fuerint, ut præfertur, pro illarum dote ac dicti Petri, nec non Præpositi generalis & presbyterorum eorundem pro tempore existentium sustentatione, onerumque illis incumbentium supporatione, omnia & singula, res, bona, fructus, redditus, & legata, ac eleemosynas, tam per dictam Mariam Reginam, quàm alios quoscunque Christi fideles dictis Congregationibus quomodolibet relinquenda, donanda, & elargienda (ita quod liceat dicto Petro vel alio Præposito generali & presbyteris dictarum Congregationum pro tempore existentibus, illorum omnium corporalem, realem, & actua-lem possessionem, per se vel alium seu alios, dictarum Congregationum nomine, liberè apprehendere, & perpetuò retinere, fructus quoque, redditus & prouentus, iura, obuentiones, & emolumenta quæcun-que,

que eorundem percipere, exigere, leuare, recuperare, ac in dictarum Congregationum vsus & vtilitatem conuertere (Diocesani loci, vel cuiusuis alterius licentia desuper minimè requisita) etiam perpetuò applicamus.

Non obstantibus Apostolicis, ac in vniuersalibus, prouincialibus & synodalibus Cõcilijs editis, generalibus vel specialibus constitutionibus & ordinationibus, ac statutis & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, ac litteris Apostolicis quibuscunque, superioribus & personis, sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus & insolitis clausulis, nec non irritantibus & alijs decretis, in genere vel in specie, per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & sedem prædictam, eiusque Legatos, quauis causa & occasione, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis & innouatis, quibus omnibus etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & indiuidua mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda esset, tenores huiusmodi,

ac si de verbo ad verbum & forma in illis tradita obseruata, nihilque penitus omisso, inforti forent, illis alias in suo robore præmansuris, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque.

Cæterum ad augendam fidelium deuotionem, animarumque saluti consulendum, & vt Christi fideles ad huius instituti exercitium animètur atque inuitentur, de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius confisi, omnibus & singulis presbyteris, qui perpetuis futuris temporibus dictam Congregationem ingredientur, & in ea recipientur, eorumque coadiutoribus & Oblatis alijsque ministris, die eorum & cuiuslibet ipsorum ingressus, receptionis, ac professionis, ac in mortis articulo, si pœnitentes & confessi, ac sacra communionem refecti fuerint, plenariam indulgentiam & omnium peccatorum suorum remissionem, eisdem auctoritate & tenore misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Postremo eisdem Præposito, presbyteris, coadiutoribus, Oblatis & alijs ministris prædictis, qui Congregationibus publicis vel secretis, pro quocunque opere pio exercendo interfuerint, aut pium aliquod

quod opus circa functiones suas exercuerint, toties, pro quolibet præmissorum piorum operum, & vt magis ad sui instituti opera animentur, & suauius ad ea inuidentur, sexaginta dies de iniunctis eis, vel alijs quomodolibet debitis pœnitentijs etiam Apostolica auctoritate & tenore, huiusmodi misericorditer relaxamus, nec non tam ipsis, quàm omnibus alijs Christi fidelibus, qui etiam vere pœnitentes ac confessi, ac sacra cõmunione refecti, eorundem presbyterorum Ecclesias, aut Oratoria, in sanctissimi Corporis Christi, & Assumptionis B. Mariæ Virginis festiuitatibus, ac in quo Ecclesiæ seu Oratoria dictorum presbyterorum in vnaquaque diœcesi seu loco proxima vice populo aperientur, die, deuote visitauerint, simili Apostolica auctoritate, tenore præsentium, etiam indulgentiam plenariam & omnium peccatorum suorum remissionem, concedimus & elargimur, præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. Nulli ergo &c. Si quis autem, &c.

Datum Tusculi, anno à Natiuitate D.N.

Iesu Christi 1613. vi. Maij, anno 1613.

Pontificatus nostri
octauo.

(::)

M 4

CAPVT

CAPVT XXIII.

DOMVS ET COLLEGIA PRES-
byterorum Oratorij Domini Iesu, in regno
Francia & alibi.

ORatorium Parisiense, prope Luparam,
olim palatium Ducis Ioiensa. *A Paris
proche du Louvre.*

Domus Institutionis & Seminarium S.
Maglorij, in Parisiensi suburbano S. Iacobi.
S. Magloire aux fauxbourgs de S. Iacques.

Ecclesia nostræ Dominæ de Virtutibus, al-
tero lapide à Parisijs. *Nostre Dame des
Vertus, Paroisse.*

Ecclesia collegiata in opido Montinoren-
ciaco, quarto lapide à Parisijs. *Montmo-
rencij.*

Prioratus & ecclesia parochialis de Mari-
nes, decimo lapide à Parisijs, beneficio
Domini de Sillerij, Cancellarij Franciæ.

Dieppense Oratorium, à Parisiense secun-
dum, cum Collegio seu Gymnasio litte-
rario, à Cardinale de Ioense, Archie-
piscopo Rotomagensi, institutū. *Dieppe
en Normandie.*

Rotomagensis Oratorium. *Rouen.*

Montfortense in capella nostræ Dominæ,
quarto lapide à Rotomago. *La chapelle
de N. Dame de Montfort.*

Pero-

Peronenſe Oratorium & Collegium litterarium. *Peronne.*

Prioratus de Maule, prope vicum & Baronium de Maule, beneficio D. Harlei, Baronis de Sancij.

Prioratus de Rairoy, prope Meldas, *Meaux* beneficio domini Potier, Secretarij Regij.

Trecenſe Oratorium. *Troye en Champagne.*

Lingonenſe Seminarium & Oratorium, *Langres*, à Sebastiano Zamet Episcopo Lingonenſi fundatum.

Diuionenſe Oratorium in Ducatu Burgundiæ. *Dijon.*

Cabilonenſe, ibidem. *Chalon.*

Maticonenſe Seminarium & Oratorium. *Mafcon.*

Belnenſe Collegium & Oratorium. *Beane.*

Lugdunenſe Oratorium. *Lion.*

Lugdunenſe Seminarium, à Canonis ecclesiæ Metropolitanæ institutum ad clerum eiusdem ecclesiæ formandum.

Montbrisonenſe Collegium apud Segusianos. *Montbrizon en Forest.*

Oratorium Nostræ Dominæ de Gratia, primo lapide à Monte-Brisonio.

Massiliense collegium & Oratorium. *Marseille.*

Aquense Oratorium. *Aix en Provence.*

Biterrense. *Beziers.*

IN PROVINCIA ET VICINO

tractu sunt insuper decem plus minùs
Oratoria seu Collegia, à R. Patre Romillon , & alijs Clericis Doctrinæ Christianæ instituta, quæ Patribus Oratorij sunt tradita ab ijs qui se Congregationi Sancti Maioli Papiensis seu Somaſchæ adiungere recusarunt.

Tolosanum Oratorium cum ecclesia Parochiali. *Tolouse.*

Domus Institutionis. *ibidem.*

Condomense Collegium & Oratorium. *Condom.*

Rupellanum Oratorium cum ecclesia Parochiali primaria. *Rochelle.*

Lucionense Seminarium. *Luffon, ab Armando.*

Ioanne de Richelieu , olim Lucionensi Episcopo, post S. R. E. Cardinale institutum.

Natiobrigense Oratorium. *Niort en Poictou.*

Andegauense Collegium & Oratorium. *Angers.*

Namne-

Namnetense Collegium & Oratorium in
Britannia minore. *Nantes.*

Salmariense Collegium litterarium & O-
ratorium. *Saumur.*

Oratorium Nostræ Dominæ de Ardillerijs
in suburbano Salmuriensi. *Nostra Dame
des Ardilliers.*

Turonense Oratorium. *Tours.*

Cenomanense Collegium & Semina-
rium, *Mans*, ab illius vrbis Episcopo
excitatum.

Clarimontanum Oratorium. *Clermont en
Auvergne.*

Vindocinense Collegium & Oratorium,
Vendosme.

Riomenſe Collegium & Oratorium,
Riom.

Niuernense Oratorium. *Neuers.*

Aurelianensis domus Institutionis & Ora-
torium. *Orleans.*

Bituricense Oratorium. *Bourges.*

Ambianense, *Amiens*, & alia alibi in regno
Franciae.

Nanceianum Oratorium cum ecclesia
Parochiali in Lotharingia. *Nancy.*

Poligniacense, in Comitatu Burgundiae,
Poligny.

Salinense, ibidem. *Salins.*

Romanum Oratorium in ecclesia S. Lu-
douici, *Roine.*

Loua-

Louaniense Oratorium, ab illustrissimo
ac Reuerendissimo Domino Iacobo
Boonen Archiepiscopo Mechliniensi,
fundatum ac dotatum. *Louain, Lóuen*
Melbodiense in Hannonia & diœcesi Cà-
meracensi. Maubeuge.

F I N I S.

INDEX

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- A**lexander Hegius pag. 5. S. S. Ambrosij oblatos instituit S. Carolus Borromaeus 133
- Barnabitarum origo 14. 16. & 23
- Camillus Lelius instituit Clericos regulares Ministrantes infirmis. 137. 141. S. Carolus Borromaeus instituit oblatos S. Ambrosij 133. S. Crucis Societas in diocesi Vicentina. 142
- Doctrina Christiana Clerici instituuntur à Cesare Busio 155. Vniuntur cum congregatione, S. Maioli Papiensis seu Sarnasche 156
- Embricensis domus fratrum vitae communis 6
- Franciscus Haraeus 7. fratres vitae communis à Gerardo Magno instituuntur. 3
- Gerardus Magnus Dauentriensis. 4
- Heluetiorum Collegium à S. Carolo Borromaeo fundatum. 137
- Hieronymus Aemilianus Venetus auctor Congregationis Sarnasche. 69
- Ioannes Augustinus Adornus Genuensis instituit Clericos regulares Minores. 144. Ioannes Miraeus Episcopus Antuerpiensis. 7
- Luca in Italia ab Alexandro Episcopo instituitur Congregatio Clericorum B. Mariae. 162. & 167
- S. Maioli Papiensis Clericorum origo. 75. 155. Ministrantium infirmis Clericorum origo 137. Minores regulares Clerici à Ioanne Augustino

ac si de verbo ad verbum & forma in illis tradita obseruata, nihilque penitus omisso, inserti forent, illis alias in suo robore præmansuris, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque.

Cæterum ad augendam fidelium deuotionem, animarumque saluti consulendum, & vt Christi fideles ad huius instituti exercitium animètur atque inuitentur, de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius confisi, omnibus & singulis presbyteris, qui perpetuis futuris temporibus dictam Congregationem ingredientur, & in ea recipientur, eorumque coadiutoribus & Oblatis alijsque ministris, die eorum & cuiuslibet ipsorum ingressus, receptionis, ac professionis, ac in mortis articulo, si pœnitentes & confessi, ac sacra communione refecti fuerint, plenariam indulgentiam & omnium peccatorum suorum remissionem, eisdem auctoritate & tenore misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Postremo eisdem Præposito, presbyteris, coadiutoribus, Oblatis & alijs ministris prædictis, qui Congregationibus publicis vel secretis, pro quocunque opere pio exercendo interfuerint, aut pium aliquod

quod opus circa functiones suas exer-
cuerint, toties, pro quolibet præmissorum
piorum operum, & vt magis ad sui insti-
tuti opera animentur, & suauius ad ea in-
uidentur, sexaginta dies de iniunctis eis,
vel aliàs quomodolibet debitis pœniten-
tijs etiam Apostolica auctoritate & teno-
re, huiusmodi misericorditer relaxamus,
necnon tam ipsis, quàm omnibus alijs
Christi fidelibus, qui etiam vere pœniten-
tes ac confessi, ac sacra cõmunionem refecti,
eorundem presbyterorum Ecclesias, aut
Oratoria, in sanctissimi Corporis Christi,
& Assumptionis B. Mariæ Virginis festi-
uitatibus, ac in quo Ecclesiæ seu Oratoria
dictorum presbyterorum in vnaquaque
diocesi seu loco proxima vice populo a-
perientur, die, deuote visitauerint, simili
Apostolica auctoritate, tenore præsentium,
etiam indulgentiam plenariam & omniũ
peccatorum suorum remissionem, con-
cedimus & elargimur, præsentibus perpe-
tuis futuris temporibus duraturis. Nulli
ergo &c. Si quis autem, &c.

Datum Tusculi, anno à Natiuitate D.N.

Iesu Christi 1613. vi. Maij, anno 1613.

Pontificatus nostri
octauo.

(::)

M 4

CAPVT

CAPVT XXIII.

DOMVS ET COLLEGIA PRES-
byterorum Oratorij Domini Iesu, in regno
Francia & alibi.

ORatorium Parisiense, prope Luparam,
olim palatium Ducis Ioiensa. *A Paris
proche du Louvre.*

Domus Institutionis & Seminarium S.
Maglorij, in Parisiensi suburbano S. Iacobi.
S. Magloire aux fauxbourgs de S. Iacques.

Ecclesia nostræ Dominæ de Virtutibus, al-
tero lapide à Parisijs. *Nostre Dame des
Vertus, Paroisse.*

Ecclesia collegiata in opido Montinoren-
ciaco, quarto lapide à Parisijs. *Montmo-
rencij.*

Prioratus & ecclesia parochialis de Mari-
nes, decimo lapide à Parisijs, beneficio
Domini de Sillerij, Cancellarij Franciæ.

Dieppense Oratorium, à Parisiense secun-
dum, cum Collegio seu Gymnasio litte-
rario, à Cardinale de Ioense, Archie-
piscopo Rotomagensi, institutū. *Dieppe
en Normandie.*

Rotomagensis Oratorium. *Rouen.*

Montfortense in capella nostræ Dominæ,
quarto lapide à Rotomago. *La chapelle
de N. Dame de Montfort.*

Pero-

Peronense Oratorium & Collegium litterarium. *Peronne.*

Prioratus de Maule, prope vicum & Baronium de Maule, beneficio D. Harlei, Baronis de Sancij.

Prioratus de *Rairoy*, prope Meldas, *Meaux* beneficio domini Potier, Secretarij Regij.

Trecense Oratorium. *Troye en Champagne.*

Lingonense Seminarium & Oratorium, *Langres*, à Sebastiano Zamet Episcopo Lingonensi fundatum.

Diuionense Oratorium in Ducatu Burgundiæ. *Dijon.*

Cabilonense, ibidem. *Chalon.*

Mariconense Seminarium & Oratorium. *Mascon.*

Belnense Collegium & Oratorium. *Beane.*

Lugdunense Oratorium. *Lion.*

Lugdunense Seminarium, à Canonis ecclesiæ Metropolitanae institutum ad clerum eiusdem ecclesiæ formandum.

Montbrisonense Collegium apud Segusianos. *Montbrizon en Forest.*

Oratorium Nostræ Dominæ de Gratia, primo lapide à Monte-Brisonio.

Massiliense collegium & Oratorium. *Marselle.*

Aquense Oratorium. *Aix en Provence.*

Biterrense. *Beziers.*

IN PROVINCIA ET VICINO

tractu sunt insuper decem plus minùs
Oratoria seu Collegia, à R. Patre Romillon,
& alijs Clericis Doctrinæ Christianæ instituta,
quæ Patribus Oratorij sunt tradita ab ijs qui se
Congregationi Sancti Maioli Papiensis
seu Somaschæ adiungere recusarunt.

Tolosanum Oratorium cum ecclesia Parochiali. *Tolouse.*

Domus Institutionis. *ibidem.*

Condomense Collegium & Oratorium. *Condom.*

Rupellanum Oratorium cum ecclesia Parochiali primaria. *Rochelle.*

Lucionense Seminarium. *Lussan, ab Armando.*

Ioanne de Richelieu, olim Lucionensi Episcopo, post S. R. E. Cardinale institutum.

Niobrigense Oratorium. *Niort en Poitou.*

Andegauense Collegium & Oratorium. *Angers.*

Namne.

Namnetense Collegium & Oratorium in
Britannia minore. *Nantes.*

Salmariense Collegium litterarium & O-
ratorium. *Saumur.*

Oratorium Nostræ Dominæ de Ardillerijs
in suburbano Salmurienſi. *Noſtra Dame
des Ardilliers.*

Turonense Oratorium. *Tours.*

Cenomanense Collegium & Semina-
rium, *Mans,* ab illius vrbis Episcopo
excitatum.

Clarimontanum Oratorium. *Clermont en
Auvergne.*

Vindocinense Collegium & Oratorium,
Vendosme.

Riomenſe Collegium & Oratorium.
Riom.

Niuernense Oratorium. *Neuers.*

Aurelianensis domus Institutionis & Ora-
torium. *Orleans.*

Bituricense Oratorium. *Bourges.*

Ambianense, *Amiens,* & alia alibi in regno
Franciæ.

Nanceianum Oratorium cum ecclesia
Parochiali in Lotharingia. *Nancy.*

Poligniacense, in Comitatu Burgundiæ,
Poligny.

Salinense, ibidem. *Salins.*

Romanum Oratorium in ecclesia S. Lu-
douici. *Rhône.*

Loua-

Louaniense Oratorium, ab illustrissimo
ac Reuerendissimo Domino Iacobo
Boonen Archiepiscopo Mechliniensi,
fundatum ac dotatum. *Louain, Lōuen*
Melbodiense in Hannonia & diœcesi Cà-
meracensi. *Maubeuge.*

FINIS.

INDEX

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- A**lexander Hegius pag. 5. S. S. Ambrosij obla-
tos instituit S. Carolus Borromaeus 133
- Barnabitarum origo 14. 16. & 23
- Camillus Lelius instituit Clericos regulares Mi-
nistrantes infirmis. 137. 141. S. Carolus Bor-
romaeus instituit oblatos S. Ambrosij 133. S.
Crucis Societas in diocesi Vicentina. 142
- Doctrina Christiana Clerici instituuntur à Ce-
sare Busio 155. Vniuntur cum congregatione;
S. Maioli Papiensis seu Somaſcha 156
- Embricensis domus fratrum vitae communis 6
- Franciscus Haraus 7. fratres vitae communis à
Gerardo Magno instituuntur. 3
- Gerardus Magnus Dauentriensis. 4
- Heluetiorum Collegium à S. Carolo Borromaeo
fundatum. 137
- Hieronymus Aemilianus Venetus auctor Con-
gregationis Somaſchae. 69
- Ioannes Augustinus Adornus Genuensis instituit
Clericos regulares Minores. 144. Ioannes
Miraeus Episcopus Antuerpiensis. 7
- Luca in Italia ab Alexandro Episcopo instituitur
Congregatio Clericorum B. Mariae. 162.
& 167
- S. Maioli Papiensis Clericorum origo. 75. 155.
Ministrantium infirmis Clericorum origo
137. Minores regulares Clerici à Ioanne Au-
gustino

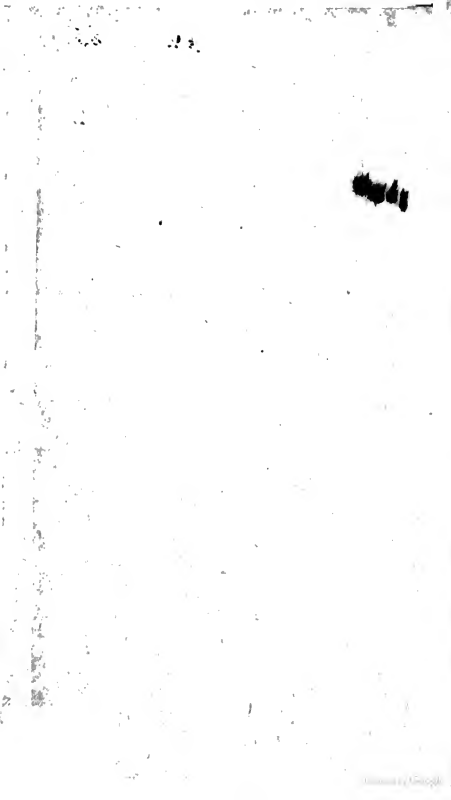
- gustino Adorno instituuntur 144
 B. Maria Clerici seculares instituuntur Luca in
 Italia 162. & 167
 Nouiomagensis domus Fratrum vite communis
 6
 Oblatorum S. Ambrosij origo 133. Oratorij in
 Italia origo 84. In Gallia 172
 S. Pauli Clericorū origo 14. 16. & 23. S. philip-
 pus Nerius Oratorij fundator in Italia 84.
 canonizatur per Gregoriū XV. Papam 100.
 Petrus Perulius Cardinalis fundator Ora-
 torij in Gallia 172
 Rhetorum & Helueticorum Collegium à S. Ca-
 rolo Borromao fundatum 137
 Schola fratrum vite communis 6. Scholapia in
 Italia 167. Societatis Iesu origo 25. Prouin-
 ciarum & Collegiorum eiusdem Societatis
 catalogus 35. Somaſchensis Congregationis
 ab Hieronymo Æmiliano instituta origo 69
 progressus 75. 155
 Theatinorum origo 9. Thomas Kempensis 7
 Vesaliensis domus fratrum vite communis 6
 Windeshemensē Capitulum seu congregatio
 Canoniorum regularium. 7

F I N I S.

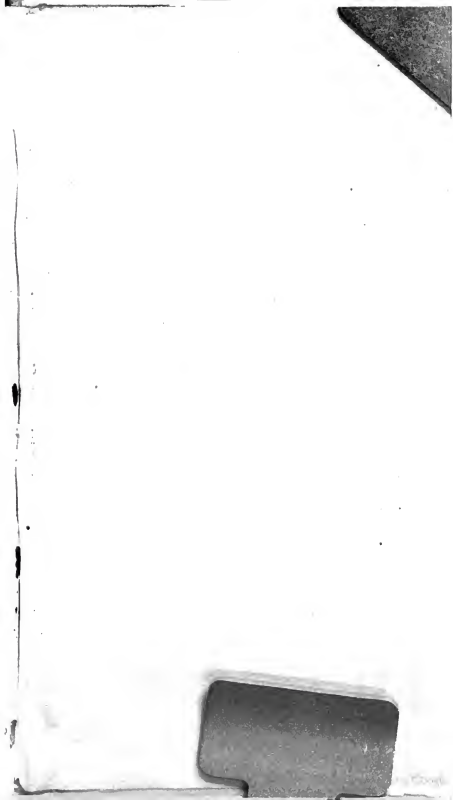
Errata emendanda:

Pag. 3. lin. vlt. lege pate. p. 4. lin. 6. lege Sor-
bona. pag. 7. lin. 9. dele post rem, & lege
plerique. pag. 9. 137. & 162. lege, cōfirmatur.
pag. 33. lin. 6. dele priuati, & lege, sanctissimi.
pag. 69. & 144. lege, approbatur. pag. 70. lin.
6. dele Miani, & lege Æmilianus. pag. 84. lin.
22. dele, approbatum &. pag. 95. lin. 23. lege,
natus. pag. 100. lin. 16. lege, Ceruiense. pa. 156
lin. vlt. lege, reuerendus. pag. 163. lin. 5. de. Lucæ.

ANT 1316.46

Digitized by Google

BIBLI
VRI